

De mensura angelorum

mēsurat mēsura successiua. **C** p. esse est eiusdē ratiōnis in oib⁹ creaturis. qz ois creatura hz cē partici-patū. qz si cē in aliqbus creatis est plūctū trānmutatiōnū uel mortis. hoc vi esse per accidētū ad ipsū eē. tglī spm eē creatū m̄:surab⁹ eadēz mēsura p̄tū ad oēs creaturas. hz hz eē in reb⁹ corruptib⁹ mēsura-tat mēsura successiua t mēsura fluxib⁹. In taliis itaqz euērū habebit eē eadēm mēsura. s. suc-cessiua t fluxib⁹. **C** In xtralū est qz mēsura d̄z esse vñigena mēsura. ut d̄z in. 10. meta. sed in eē euērū nō est successio cū hz eē sit simplex t nō habeat partē t p̄tē. ergo nūc in euo qd̄ mēsura eē tale pote-rit eē successio. **C** p. fm d̄o. 10. de d̄l. no. p̄tates enī sūt antiquū t iariabile fm totū metiri. fm qz est tale non habet successionem. ergo tc.

R̄deo d̄scendū: qz ln hac qōne s̄lc p̄cedem⁹. qz primo ne laborem⁹ in equivoco cir-ca p̄t⁹ t posteri⁹ declarabim⁹ quō in aliq mēsura pos-sit eē p̄t⁹ t posteri⁹. ppter qd̄ apparebit qualis in euo habebat eē p̄t⁹ t posteri⁹. postea adducem⁹ ea que fa-ciūt difficultatē in hac materia t soluem⁹. **A**la. tertio adducem⁹ rōnes ad p̄posū ostēdētes qz in euo nō sit successio. **C** Propriet p̄lmī sc̄dū qz p̄t⁹ t poste-rius in aliq mēsura pōt eē duplī. uel ln se uel in ordine ad aliud. In ordine enī ad aliud nō est incōueniēt in ipsa eternitate assignare prioritatē t posterioritatē. hz enī eternitas prioritatē t posterioritatē respe-citu oīwz mēsura. **E**st enī de⁹ ante oia t post oia ista itaqz regnabit in eternū t ultra. In hz enī que se hñt sicū. cā t cātū. dato qd̄ sūt corū t s̄z esse incipiat. semp cā est cāto prior nā. ut s̄l fūsset ignis t splēdor nā tñ ignis fūsset p̄o splēdore. t s̄i mūdū potuisse eē ab eterno t de⁹ ab eterno spm fecisset adhuc bñ dictū eēt qz de⁹ fūsset an mūdū nō duratiōnē s̄z nā. sic cā est an cātū. t sicut loquunt ex pte ante sic loquēdū est ex parte post. Nā sicut cā est semp an effectū. t si sciperet s̄l cā t effectū. nā tñ p̄t⁹ intelligerem⁹ fūsse cām qz effectū. sicut dīcēdū est ex pte post. qz si simul desineret cā t effectū p̄t⁹ intelligeret desinere effectū qz cā. Sicut ergo cā nā est ante suū effectū. sic est post suū effectū. t sic si mūdū uel creatura fūsset ab eter-no adhuc de⁹ fūsset ante mūdū. sic nō obstatē qz cre-atura vñuersalr nunqz desinat eē. bñ tñ d̄z qz de⁹ ou-rabit ultra oēz creaturas. ppter qd̄ bñ dictū est qz de⁹ regnabit in eternū t ultra oēm creatura. in in eter-nitate respectu alter⁹ mēsura nō solū est p̄t⁹ t poste-ri⁹. ut dicam⁹ ipsaz eternitatē eē ante oia t post oia. s̄z et qz ipsa eternitas assūt mēsura successiua. tō de ipso deo eterno p̄dicam⁹ uerba successiua. dicētes qz de⁹ fuit. de⁹ est. de⁹ erit. qd̄ nō aliud sonat qz si dicere mus qz de⁹ imot⁹ in se manēs assūt oib⁹ dīj⁹ t p̄s ut de eo possim⁹ dicere qz fuit. est. t erit. talis enī suc-cessio nō est in ipso deo s̄z ex nō mēsura successiua cui assūt de⁹. ul est in imagine nřa pur hoc mō imagina-mur deū. id est qz ipse dīo vñdē nullā talē successi-ōnē eē in deo oia hz tga denotatā successiōnē negat a deo dīces de dī. no. ca. 9. qz deus neqz erat neqz erit magis autē neqz est in copariōe igit. ad mēsuras alias nō est icōueniēt in euo eē poritatē t posterioritatē. ut dicam⁹ euū eē an t p̄s t qz erit post t p̄s. t sic t non est incōueniēt qz tga denotatā successiōnē p̄dicētur de euērū. ut dicam⁹ qz angel⁹ fuit. est. t erit. hz quē modū possim⁹ talia uerba negare ab euērū. ut dicam⁹ qz angelus nec fuit. nec est. nec erit. sicut uel s̄bi succedit p̄tates. t p̄tates qz succedit p̄terito. t fu-turū qz succedit p̄senti. ppter p̄te per se loquēdo negant

ab eē angelico. uerū est enī qz de⁹ est t qz angelus est. sed nō est hz esse qd̄ succedit p̄terito qz nō est fm mēsura successiua sed hz p̄manētē. nō qz codē mō cōpe-tat hoc deo t angelō. qz eē dei mēsura mēsura p̄ma-nētē p̄cipiatōe. nō enī mensura angelus eternitatis simpliciter sed participata. **C** Allo autē mō in mēsura pōt eē successio t p̄t⁹ t posteri⁹ fm t p̄s am t hoc multib⁹ plūciter. qz uel erit fm rōne realē uel fm rōne hz rō-nez. qz uel ad successionē hz totū qd̄ hoc mō acci-pit rōlo fm rōne in euo est successio qz ad ictipe eē t p̄tobi eē successio qz ad desinere eē. hz qz ad suc-cessionē hz pres tū qz successiōe est qdāmo rōlo realis. in euo nō pōt eē successio. hz talis successio ī tpe in hoc enī est. pp̄lū t p̄s hz in se successionē hz pres. ut qz vna para t p̄s succedit alterī s̄lc vna para mor⁹ suc-cedit altī s̄lc enī eē successiōe in eē ageli ut qz angelus per pres accipiat eē. ut qz p̄t⁹ accipiat vna pte sui eē t postea alia. sicut mobile p̄t⁹ peragit vna partē mo-tus t postea alia est ipossible. sed angelus totū suis eē accipit s̄l in principio sue creatiōis. t si deus uellet s̄l annihilare totū suū eē s̄l p̄deret. in ipso ergo euo imaginamur successionē nō qz ad partes hz qz ad totū. nō fm rōne realē sed fm rōne rōnis t fm modū intelligēt. fuit enī s̄bi successio qz ad inci-pere eē; qz cu nūl eēt de esse angelī ante sui creatiō-nem in initio sue creatiōis accepit esse. sed in tali suc-cessiōe nō est relo nisi fm rōne: qz enī ad nō ens nō pōt eē realē relo. cu enī dīcam⁹ qz in creatiōe angelī s̄p̄si nō eē successit esse nō cōpam⁹ ens ad ens. hz ens ad nō ens. qz cōparam⁹ eē ad nō eē. iter eē autē t non eē. siue iter ens t nō ens nō pōt eē realē respect⁹. In hz ergo successiōe est ordo prioris t posterioris nō fm rē sed fm rōne. nō enī eē ad nō eē pōt referri tan-qz posteri⁹ ad p̄t⁹ fm relationē realē. nec tñ dicimus qz nō ita uere sit. qz qz est tale fm rōne rōnis est nūl lōmin⁹ uere tale. ut deus dī dīs creature t referit ad creaturā fm rōne rōnis. hoc tñ nō obstatē nere dī-cim⁹ qz est dīs. sic t in p̄posito uere angelus habuit esse post nō eē. nō obstatē qz eē ad nō eē fm rē referi no pōt. posterioritas ergo t prioritas t vñuersalr suc-cessio iter eē t nō esse nō pōt ipozare rōne nūl hz rōne. t qd̄ dictū est de ictipe eē intelligēdū est de de-sinere eē. de⁹ enī creas angelū t dans ei eē post nō eē nō dedit ei successiue eē fm p̄ta. sed dedit ei totū eē sumū. sic annihilaret angelū nō accipiet ei suū eē suc-cessiue fm pres sed simul t totāl desineret angelus eē. ita qz post esse haberet angelus nō esse. sicut ergo in creatiōe fuit eē post nō esse. sic in annihilatiōe eēt nō eē post eē. t sicut in creatiōe accepit angelus simū totū suū eē in annihilatiōe p̄deret angelus totū suū eē. t sic in creatiōe nō fuit eē post nō eē. talis priori-tas t posterioritas nō ipozaret rōne nūl fm rōne. sic in annihilatiōe ubi eēt nō eē post eē talis prioritas t posterioritas nō ipozaret rōne nūl fm rōne. in euo ergo successio fm totalitatē t fm prioritatē t po-sterioritatē ipozaret rōne fm rōne. sed in tpe est successio fm participationē t fm prioritatē t po-sterioritatē ipozaret relationē fm res. Nā t p̄s t mo-tus t cetera successiua nō hñt totū suū eē s̄l. hz semp pars succedit parti. ppter qd̄ in talib⁹ est successio hz partialitatē. Rūlus cum in talibus pars succedit parti. ppter qd̄ in talib⁹ est successio fm partialitatē. Rūlus tñ in talib⁹ pars succedit parti. ut qz pars po-sterior succedit parti priori. ut cu futuri succedit p̄te terio. res succedit rei. qz pars prior res quedā erat

¶ pars posterior sive succedens res quedā est. eo mō quo mot⁹ quedā res est. et quilibet p̄s mot⁹ res quedā dicit p̄t. Nē locū dō de motu uere p̄t. Quod quilibet pars mot⁹ est mot⁹. et quilibet pars mot⁹ quodā mō est quedā res cū referim⁹ p̄t posteriorē motus ad priorē quodāmō referim⁹ rē ad rē. ppter qd̄ quodāmō est ibi relo realis. sed in euternis cū referim⁹ p̄t ad posteri⁹ admittit. ut cū referim⁹ eē ad nō eē. ut cū dicit⁹ q̄ angelus per creationē habuit eē post nō eē. per annulationē vō hūt nō esse post eē. nullo mō referim⁹ rē ad rē s̄z rē ad nō rez uel ens ad nihil. nullo ergo mō in tali positate ⁊ posterioritate possit realis relo iportari. sed in tpe iter p̄tes p̄ores ⁊ posteriores est quodāmō relo realis. dicit⁹ aut̄ quodā mō q̄ nō tra h̄t eē p̄tes successiōr̄ sicut p̄manētū. nec ita posset eē realis relo iter duas p̄tes mot⁹ ibi sūcē succedentes sicut iter duas p̄tes permanēta. q̄ nec tra res due p̄tes mot⁹ fm q̄ sūcē duo alīq̄ permanēta. Sc̄m hoc ergo dicit⁹ q̄ in tpe p̄prie dicit⁹ est duplex successiō. ⁊ quilibet fm acū. tps enī hūt eē postno esse. Ita q̄ cū nihil eēt de tpe icipit eē tps. habuit aut̄ tps successiōnē q̄tū ad icipē eē. hēbit aut̄ successiōnē q̄tū ad deslinēre eē q̄ cessabit motus p̄mī mobilis ⁊ nō erit apl⁹ tps hēbit eē nō eē post eē ⁊ est tertia successiō in ḡtū tps fz vna p̄t eē deslinē ⁊ fm alia eē icipit. In primis aut̄ duab⁹ successiōib⁹ est relo solū fm rōne que est rō entis ad nō ens uel nō entis ad ens. In tertia aut̄ successiōe ē quodāmō relatio fm rē que est quodāmō entis. Si aut̄ has tres successiōes. quarū vna est totālē icipē eē. alia totālē deslinēre. tertia fz vna p̄t icipē fm alia deslinēre. nō solum cōpare ad euū; dicim⁹ q̄ p̄ma successiō cōpetit euū ⁊ fm actū ⁊ fm potētā. Sc̄da vō cōpetit ei nō fm actū fz fm potētā. Tertia aut̄ nō cōpetit euū nec fm actū nec fm potētā. q̄ ipsoſible est in euū tālē successiōe eē. In euū enī sūcē p̄ma successiō. nō solum fm potētā fz et fm actū. q̄ sicut angelus per crea‐tionē post oīno nō eē icipit eē. sic euū qd̄ est idē realis qd̄ eē exūtī icipit eē post nō eē. Sc̄da aut̄ successiō que sumit respectu deslinēre eē simplē. nō est nec erit in euū actū q̄ nunq̄ euaterna deslinēre esse. est tamen in ens fm potētā. q̄ p̄t de⁹ euaterna annihilationē ⁊ hoc mō possit euaterna deslinēre eē. Tertia aut̄ successiōes que nec est fm sc̄pe eē simplē nec fm deslinēre fz solū fm p̄t. p̄t alīqd̄ q̄tū ad vna p̄t eē deslinē q̄tū ad alia eē icipit. In euū nec est fm potētā nec fm actū. nō enī hoc mō p̄t euū icipē ⁊ deslinēre esse. nec obuiat q̄ dixim⁹ in qōnib⁹ n̄fis de quolibet. utru de⁹ posset plus angelos facere in specie vna. ubi inueniābam⁹ q̄ dando angelo eē ipfectū poterāt fieri plures angelī fm plura talia ipfecta eē sicut in reb⁹ māllbus sūt plura fm numerū in eadē specie. q̄ nulla res māllis fz oēz rōne eēndi fm sua spēz. q̄ nunq̄ eē vnlus tēi cōmunicat alteri. eē enī vni⁹ calorī nō cōmunicat alteri. ⁊ si fieret calor separat⁹ h̄ns oēm rōne calorī eē illi⁹ calorī nō cōmunicaret alteri. si enī eē calor separat⁹ ⁊ calor in mā h̄t eē ipfectū. nec vñq̄ vñ ⁊ idē calor ha beret tale ⁊ tale ee. sic si fieret angelī plures in eadē specie ppter ipfecta eē. ⁊ fieret angelus h̄ns fm sua spēz ipfectū eē ⁊ h̄ns oēm rōne eēndi fm eē sue spēi. nō ppter hoc eēt successiō in eē angelī. q̄ nunq̄ vñ ⁊ idē angelus accipet eē per p̄tes. nec vñ ⁊ idē h̄t vno tpe ipfectū eē q̄ alio. q̄cqd̄ sic ergo de calore q̄ nō est ūconētē formas accītates fm eē quē h̄t in mā intēdi ⁊ remittit h̄t gradus in eē. fz b̄ gradus

nō est ūconētē formas accītates fm eē qd̄ fz in mā accipe gradū post gradū ⁊ partē post p̄t. ⁊ sic successiō p̄tī in suo eē. in euternis tñ ipsoſible est sic suc cessiō ⁊ fm partē accipe eē. Nā fz vnu euternū pos sit hic pfectū esse q̄ alio. nunq̄ tñ allq̄ euternū pos terē successiō ⁊ per p̄tes p̄tī in suo eē. hoc enī sūcē p̄tī magis ⁊ mū ⁊ qd̄ successiō ⁊ per p̄tes ⁊ nō p̄tīcē in esse. cū aut̄ ita sit ⁊ nulla sba accipere successiō eē. quare eē alīquaz sba nō eē tpaliū p̄tēt ad mēstrā successiō. eē aut̄ euternoz ad mēstrā p̄ma nētē in p̄sequēdo p̄tēt. ad p̄sens aut̄ sc̄re sufficiat quō fz tres modi successiōis comparant ad eum. Ex h̄js aut̄ patere possit opiones circa successiō nē euū. Nā alīq̄ dixerūt in euū eē successiōe cū inno uertione. alīq̄ vō dixerūt ibi eē successiōe sūcē in poſtīdē. alīq̄ aut̄ negat ⁊ successiōe ⁊ nouationē. quell̄ bet aut̄ h̄z opīonē p̄tēt habere itellecētū lātū ⁊ p̄auū. tertia tñ opīnō quā ad p̄sens tenem⁹ q̄ in euū nō sūcē successiō nec inouatio magis. ppter loquit̄. que libētētū dixim⁹ p̄tēt hic bonū itellecētū ⁊ possit ad vnu ⁊ idē reduci. Nā possit ponēs q̄ in euū sūcē successiō cū inouatiō. si intelligat hoc eē in euū fz se q̄ p̄tēt succēdat parti. Ita q̄ pars posterior ⁊ noua succē dat parti p̄tēt ipsoſible est talis posītō q̄ eē euēni qd̄ idē est q̄ euēni realis sic partē ⁊ p̄tēt hic nō p̄tēt. sed si intelligat q̄tū ad icipē eē. q̄ euēni sūcē cū fz euēno icipit eē post nō eē. ppter qd̄ sūcē ibi sūcē successiō. q̄ sūcē eē post nō eē ⁊ sūcē ibi inouatiō. q̄ ex hoc fz euēni dicitū est habere nouū esse. Nā hoc eē nouū est ⁊ p̄tēt nō sūcē sic p̄dictū. posītō ueritatē fz. est enī h̄mō in euū successiō cū inouatiō. sc̄da etiā posītō po test hic ⁊ lātū ⁊ p̄auū itellecētū. Naz cū dī q̄ in euū est successiō sine inouatiō. Si intelligat hoc de parte post p̄tēt. ut q̄ euēni nō sūcē totū sūcē. sed q̄ habeat successiō p̄tēt post p̄tēt ipsoſible est euēni hic successiōe ⁊ si successiōe h̄t ipsoſible eēt ea h̄t sine inouatiōne. q̄ semp̄ pars succēdēt eēt noua respectu p̄cedētis. Rursus si intelligat q̄tū ad icipē eē ⁊ eē falsa posītō est q̄ sūcē ibi successiō sūcē inouatiō. Nā cū euaternū ac cepit eē post nō eē poterat dicit q̄ nouū erat eē. Sz si intelligat q̄tū ad deslinēre eēt sic ueritatē fz q̄ est ibi successiō sine inouatiō. ut sūcē sensu q̄ est ibi successiō in potētā ⁊ nō in actu. p̄tēt enī angelus virtute dēlūta deslinēre esse sed nunq̄ deslinēt. ppter qd̄ est successiō in potētā. fz nunq̄ circa hoc erit ibi nouitas q̄ nunq̄ ista potētā reduceat ad actus. hoc enī dicit inouatio successiōe in acū successiō q̄ impotētā nō est cū inouatiō. Tertia et posītō negās ab euū successiōe ⁊ inouatiō posset eēt hic p̄auū itellecētū. Nā si intelligat q̄ in euū nō sūcē successiō nec inouatiō q̄tū ad icipē eē. ut q̄ nō habuit eē post nō eē ⁊ q̄ hic nō sūcē alīq̄ nouitas falsa eēt posītō. Sz intelligat nō q̄tū ad icipē ⁊ deslinēre eē fm partē. ut q̄ vna pars eū icipiat ⁊ alia pars deslinēt. sic in euū nec est successiō nec inouatiō. nec est possiblē ibi hoc mō talia eē. q̄tū ergo ad icipē eē simplē aliquo mō ueritatē fz posītō p̄ma ponēs ibi successiōe cū inouatiō. q̄tū aut̄ ad deslinēre eēt totalē aliquo mō ueritatē fz posītō sc̄da ponēs ibi successiōe sine inouatiō. fm hoc enī modus successiōis. sed ibi successiō in ipso ⁊ inno uatiō. fz dī ibi eē successiō cū inouatiō. q̄ nō est inouatiō sine actuali successiōe q̄tū ad tertiu modū successiōis. vñdēlēz q̄tū ad icipē ⁊ deslinēre eē fm p̄tēt sic ueritatē fz posītō tertia negās ab euū successiōe ⁊ inouatiō pos

De mensura angelorum

hoc modo est in eis quod una pars succedit alteri, ut quod nouum succedit veteri, utrum autem sit tertio hec predictarum ponitur, ut utrum positio ponens in eis successione cum inveniatur intelligat quod ad incipit esse similius, quod uere enim habuit esse post non esse et vere fuit ibi quidam nouitas, et utrum positio ponens ibi successione sine nouitate intelligatur hoc quod ad desinere est totaliter, quod potest enim virtute divina desinere esse; numquid tamen fiet talis nouitas, quod nunquam nisi potest reduci ad actuam, intelligere uero non est per series speciosas, sufficiat autem ad plena scientiam quod predicte opiniones possint aliquo modo ad ueritatem reduci.

Contra dixerimus tamen ut diximus quod tertia positio negatur ab eis successione et inveniacione magis per loquendum quam aliis aliis. Nam cum querimus utrum in eis sit successio, non est questione nostra, utrum enim scepserit esse et utrum habuit esse potest non esse cuius positio prima initia si debeat ad ueritatem reduci, nec est questione nostra utrum uirtute diuina possit enim totaliter desinere esse cuius initia positio secunda si ad ueritatem reduci debeat. sed quod questione nostra est utrum enim in seipso successione habeat quod id est re quod utrumque habeat partem post prece successione, namque modus negandi est ab eis successio et inveniacione.

Postquam ne laborem in equivoco distinximus de priori et posteriori et de successione, et ostendimus quod talia sunt in eis et quod non uolumus exequi de secundo proposito narrando difficultates surgentes circa hanc materiam et solvendo difficultates illas, possumus autem dicere quod negando ab eis successione et inveniacione modo quo diximus quod ad plena spectat tres difficultates surgentes, prima est ex possibilitate annihilationis et virtute diuina exteriora possunt annihilarari et possunt totaliter desinere esse. secunda autem difficultas surgit ex pluralitate mensurarum, quod non videtur et alia et alia mensura mensurant opationes angelorum et eorum est, quod cum maior sit ueritas in angelis quam in illis corporalibus, si in illis sensibilibus oia mensurant eadem mensura duracionis, videtur quod multo magis hoc est debet in ipsius exteriori. In istis enim interioribus eadem mensura videtur tempore per se et primo mensurare opationes et modos interiorum et mensurando modos et opationes mensurant etiam est eorum ita quod eadem mensura tempore accipiendo mensuratur tempore large, put quod mensuratur mensura successiva di mensurari tempore. Nam per loquendo esse tempore non mensuratur tempore sed nunc tempore, igit in istis sensibiliibus una et eadem mensura que mensuratur modus et opationes mensurant est et est. multo magis hoc erit in angelis ubi est maior ueritas, illa ergo eadem mensura que mensuratur modus et opationes angelicas mensurabili est eorum est huiusmodi et opationes angelicae mensurant mensura successiva, cum igit est eorum mensuratur euangelio.

Videtur quod in eis successio, surgit itaque quedam difficultas ex plura latitate mensurarum, quod non videtur ibi sit dare plures mensuras sed una et eadem mensura que mensuratur modus et opationes exteriorum, que est mensura successiva mensurabit ut videtur et eorum est. Tertia difficultas surgit ex diversa scepserit exteriorum, quod cum non oia exteriora sit incepit; quod non scepserit angelus et aia, et quod plurime de creaturis nouas aias videtur hoc esse non possit sine portio et posteriori, et per consequens sine successione, non enim videtur possibile quod unum exteriorum sit prius alio nisi in ipso euangelio quod est mensura exteriorum sit prius et posterius. In ipso autem euangelio non potest esse prius et posterius nisi euangelio sit mensura successiva.

Proprio primam autem difficultatem sciendum, quod per virtutem diuina potest angelus annihilarari, ita ex hoc multi modi sunt ut dicatur euangelio est mensura successiva, quod si angelus annihilaratur postea quod in eodem instanti est annihilationis in quo fuit ei creatio, quod tamen in eodem instanti est et non est, ergo dare alio et aliud instans in ipso euangelio quoque unum mensuratur et exteriorum quod.

ad eius creationem, et aliud quod mensuratur est et quod ad inveniacionem, utrum autem oporteat ibi dare plura instantia quod duo non refert, sufficit autem quod ad plena spectat quod ibi sit dare plura instantia, si ergo in eis est dare plura instantia, uel erunt plura secundum rationem uel erunt plura secundum rationem, ponere autem in uno et eodem euangelio plura instantia secundum rationem intellectus non capitur, quod nec in ipso tempore loquendo de eo per primo et principalem ostendit nunc hinc illas ponimus nisi unum nunc sive illas secundum rationem. Si ergo in eis est dare plura instantia hoc erit secundum rationem, sed ponere in mensura aliquam unum instantem secundum rationem non potest esse sine successione, erit ergo in eis successio, imaginabatur ergo hoc quod sicut nunc sive ens alter et alter se habens facit tempora, sicut nunc quod facit euangelium erit alter et alter se habens nunc et postea, itaque si pluralitas instantiarum in aliquam mensuram non potest esse sine successione, et in eis operatur plura instantia, qui non eodem instanti mensuratur eundem, put est ictus et put desinens, qui tamen sicut est et non esset, ex ipsa possibilite duratio eius et ex eo quod eundem virtutem diuina possunt definire et surgere hec difficultas quod in eis in eis ponere successione, nec uaderet si quis daret quod aliud et aliud instantia in quo exteriorum creaturam annihilationis est aliud et aliud instantia in tempore, quod ut in argumentis multipliciter probatur, circumscripsit enim tempore adhuc exteriorum posset creari et annihilationis nec est uaderet si quis dicet quod operatur aliud instantia in quo exteriorum creaturam in quo annihilationis est aliud et aliud instantia in tempore in quo genitrix tempore et instantia in quo corrupit primitur ad tempore quod est mensura tempore, et possibile est talia instantia non primitur ad tempore tempore, et qui est aliud et aliud instantia in tempore in quo genitrix tempore et instantia in quo corrupit, ita quod instantia in quo exteriorum creaturam de necessitate primitur ad tempore euangelii quod est mensura tempore, et qui est aliud et aliud instantia hoc est illud, ita ut videtur in eis successione est. **S**cidiendum ergo de ipso instanti, put ad proprieatem spectat est triplex distinguendus. Nam alter loquendum est de instanti mensura permanet, et alter de instanti mensura successione. Rursus alter loquendum est de instanti mensura intrinseca, et alter de instanti mensura extrinseca, tertio alter copiat instantia mensura successione ad mensuram suam.

Es eni primus alter loquendum de instanti mensura permanet et successione. Nam diceret quis impossibile est in eodem instanti mensura successione aliquod sicut est et non est, ut videtur in eodem instanti tempore aliud sicut sit et non sit, vel est dubium est difficile declarare quod hoc est possit, loquendo ergo de instanti mensura successione, dubium est utrum in eodem instanti aliquod possit est et non est, ut diceret aliquis hoc est oīo impossibile, sed loquendo de instanti mensura permanet nullus habet dubium quoniam in eodem instanti possit aliud est et non est, nam in uno et eodem instanti exteriorum est totus iste decursus tempore in quo sunt tot variaciones, si esse et non est, Nam si instantia mensura permanet stat et permaneat in suo esse, quod dubitat quod eo sic stat et permaneat possit multe variaciones fieri in tempore, in ipso enim exteriorum instanti mensura permanet et successione non est dubium quod in uno et eodem instanti mensura permanet possit multe variaciones contingere, rursus ut dicebam alter loquendum est de instanti mensura permanet et extrinseca, Nam

Questio. VII.

68

cū dicitur q̄ in eodē instāti mēsure p̄manētis possit
multe variatiōes pertingere. q̄ ne dicebatur in eodem
instāti eternitatis: t̄ etiā in eodē instāti cui est totus
īst⁹ decursus presentis seculi nō est hoc intelligendū de
instāti mēture intrinsece s̄ extrinsece. q̄ enī in eodez
instāti est: t̄ in eodē instāti eternitatis ipsa sibi iū
cē succedere t̄ possit eē t̄ nō eē. hoc est istas eterni
tatis t̄ cui q̄ cōparant ad ista ipsa sicut aliquid extri
secū t̄ etiā sicut aliquid extraneū. si enī nūc cui uel eterni
tatis eēt in istis ipsib⁹ tangi p̄pria sbo nō possit
ipsa variari nō possit definire eē n̄i desineret esse
istas q̄ ponere in eis eē. op̄ ergo q̄ illud istas ma
nēs in quo pōt res successiva eē t̄ nō eē nō depēdetat
are successiva. ppter q̄ h̄t̄ istas p̄meret ad mēsurā
extrinseca. s̄ si cōpem⁹ istas ad mēsurā p̄pria t̄ in
trinseca impossibile est in eodē instāti aliquid eē t̄ nō esse.
dīcēm⁹ enī q̄ si de⁹ nūc esset albus t̄ hinc ad mille an
nos esset niger esset simul albus t̄ niger. Nam mēsura
ppria ipsius dei est h̄pm nūc eternitatis in quo nulla
successio. h̄t̄ aut̄ nūc vñū t̄ idē simplex existēs cōpre
bendit totū t̄ps t̄ plurī t̄ps. Si ergo ipsa mēsura ipsi
us dei est h̄t̄ nūc t̄ in h̄t̄ nūc nō est successio. totū q̄
est in illo nūc est simul. q̄tū ergo ad h̄pm deū cui⁹ p̄
pria mēsura est h̄pm tale nūc totū est simul. Dīcēmus
ergo q̄ ipsa ipsa cōparant ad t̄ps ad nūc eternitatis sed ad t̄ps cōparant tangi ad mēsurā ppria. lō q̄
est in uno t̄ps t̄ q̄d est in alio nō est simul in ipsi⁹ ipsa
bus nō est in eodē instāti. t̄ si dicat q̄ imo q̄ totū est
in eodē instāti eternitatis. Dīcēm⁹ q̄ instas eternitatis
nō est mēsura ppria ipsorū ipsalū. in eodē ergo in
stāti eternitatis q̄d est simplicissimum ipsa incipiunt
esse t̄ definitū eē. nūc tñ simul sūt t̄ nō sūt. q̄ h̄t̄ istas
essendi t̄ nō cēndi debet accipi fm̄ mēsura. ppria nō
fm̄ nūc eternitatis. Sicut ergo nō totū q̄d sit in nūc
eternitatis in istis ipsib⁹ sit sūt nō obstante q̄ h̄t̄ nūc
est oīno simplex. q̄d talē nūc nō est mēsura ipsalū. sic
q̄cqd est in deo in toto decursu t̄pis totū est sūt. nō ob
stante q̄ h̄t̄ decursus t̄pis nō sit sūt q̄ h̄t̄ decursus t̄
poris q̄d nō est sūt t̄ in quo est successio nō est mēsura
ipsius dei. sed ei⁹ mēsura est ipsum nūc eternitatis in
quo ut dīcīmus nō est aliqua successio. ppter q̄d bene
dictū est q̄ si nūc eēt deus albus t̄ hinc ad mille an
nos eēt niger simul eēt albus t̄ niger. q̄d est in istis eē
porib⁹ nūc t̄ pri⁹ t̄ fm̄ decursu t̄pis est in deo totū
siml. t̄ ecōuerso: q̄d est in deo totū sūt est in istis ipsa
bus nūc t̄ pri⁹ t̄ fm̄ decursuz t̄ps; ppter q̄d bñ dīctū
est q̄ refert referre aliquid ad instāti mēture pprie t̄
ad instas mēture nō intrinsece t̄ nō pprie. in eodē enī
instāti mēture p̄manētis pōt aliquid eē t̄ nō eē. s̄ in
eodē instāti mēture pprie t̄ intrinsece nō. si enī ipsa
t̄ incipit t̄ definitū eē in eodē instāti eternitatis. hoc
est q̄h̄t̄ istas ut dicebam⁹ nō est eoꝝ ppria mensu
ra intrinseca. Tertio alicui cōparat istas mēture p̄
manētis ad suā mēsurā t̄ instas mēsure successiva. q̄
instas mēsure p̄manētis est sūt cū sua mēsura. sūt enim
est instas cui⁹ euū. bene enī dīc⁹ q̄ totū euū est in insta
tis cui⁹ t̄ eternitas in nūc eternitatis. s̄ mēsura suc
cessiva nō est sūt cū suo instāti. t̄pis enī nō est cū instāti.
imo nibū t̄pis est cū instāti. t̄ si dī t̄pis eē simul cū in
stāti si nō est rōne sui nec rōne suaz partū. sed rōne
ordīnis partū. habet enī partes t̄pis ordīne ad h̄pm
nūc t̄ copulant ad h̄pm ita q̄ h̄t̄ nūc pōt dīctū illud in
quo fundat ordo partū t̄pis. h̄pm tñ t̄pis sūt se nō est
in instāti nec etiā p̄tes t̄pis sūt in instāti. sed sūt in suc
cessione instātis. t̄pis enī nō est h̄pm istas s̄ est successio
instātis t̄ est fluxus ei⁹. lō dīctū est q̄ nūc fluens facit

tēpus sicut nūc flans eternitatē. Ex h̄ys aut̄ pote
re pōt utrū in alio t̄ alio instāti s̄t creatio eterni t̄
annibulario ubi tota difficultas prima p̄stebat. Dice
mus enī q̄ loquēdo de instāti ipsi⁹ cui⁹ q̄d est mēsura
ppria t̄ intrinseca eterni sūt est q̄ in eodē instāti et
erni possit creari t̄ annibulari uel creer t̄ annibulet.
t̄ etiā sūt est q̄ in alio t̄ alio instāti cui⁹ hoc fiat. s̄ crea
tio eterni est in instāti cui⁹ annibulario aut̄ ei⁹ nō est
in instāti cui⁹: sed in corruptiōe instātis. Ex terila er
go dīla iter nūc cui⁹ t̄ nūc t̄pis uel iter nūc mēture p̄
manētis t̄ successione soluit difficultas p̄posita. Nam
cū dī q̄ def̄ instas cui⁹ in quo p̄ducit eternū t̄ istas in
quo annibulet: t̄ q̄ ista sūt duo instātis sūt succedētia
ppter q̄d in euo est successio. r̄ndebim⁹ q̄ nō dabim⁹
duo instātis in euo sūt succedētia. nec dabim⁹ sūt suc
cessionē. dabim⁹ enī in euo istas in quo p̄ducit eternū. s̄ nō dabim⁹ istas in quo annibulet. Dīcēm⁹ enī
q̄ eternū per se loquēdo t̄ referēdo ipsi⁹ ad mēsura
ppria intrinseca nō pōt annibulari in instāti. s̄ si anni
bilabili h̄t̄ erit in destructionē instātis q̄ totū p̄ ex dīla
tertia. Si enī t̄ps eēt sūt cū suo instāti t̄ eēt totū in suo
instāti. Nā hac hipotheiſi stāte si cōpet t̄ps ad instātis;
istas pōt corruptionē t̄pis. cū ḡ positiū sūt q̄ t̄ps sit sūt
cū instāti t̄ sit totū in suo instāti. si eēt istas post corrup
tionē t̄pis eēt t̄ps post corruptionē t̄pis. eēt ḡ t̄ps
post t̄ps eēt corruptū t̄ps. q̄ nō est intelligibile. ḡ
t̄ps se h̄iet ad istas mo quo dīctū est t̄ps nō corrupe
retur in instāti: sed in corruptiōe instātis. dīcēm⁹ ergo
q̄ tēpus est mēsura successiva sicut mot⁹ est quid
successiuū. lō sicut mot⁹ semp terminal ad mutatuū eē
ita t̄ps semp terminal ad nūc. ita q̄ semp post tēpus
est nūc. q̄ ergo finit̄ mot⁹ p̄m̄ mobiliū erit sūt da
re ultimū mutatuū eē: ita q̄ post totū motū erit sūt ul
timū mutatuū esse. ita erit sūt dare ultimū nūc t̄pis. ita
q̄ post totū t̄ps erit illud ultimū nūc. hoc ergo mo
do defīciat t̄ps sicut defīcit mot⁹. satis ergo pōt cōce
dī q̄ tēpus defīciat in ultimo nūc: sicut mot⁹ defīciat
ultimo mutato esse. t̄ satis pōt cōcedi q̄ ultimū nūc
erit post tēpus totū. sicut cōcedit q̄ ultimū mutatum
eē eēt post totū motū. q̄d ideo est q̄ talē nō sūt simul
sed est ibi successio t̄ est ibi pri⁹ t̄ posteri⁹. ppter h̄t̄
ergo prioritatē t̄ posterioritatē cōcedi pōt q̄ tēpus
esse defīnit in instāti: q̄ erit instas post totū t̄ps. sed si
nō est sūt ibi successio t̄ prioritas sed totū t̄ps estet in
suo instāti t̄ cū suo instāti. nullo modo cōcedi posset
q̄ t̄ps destrueret in instāti. nec concedi posset q̄ post
totū tēpus estet instas. q̄rūc post totū tēpus estet tē
pus. ergo estet instas post totū tēpus cuꝝ positiū sūt
in instāti t̄ cum instāti eēt t̄ps eēt z̄lequēs q̄ eēt t̄ps
post t̄ps corruptū estet totaliter t̄ps q̄d ut dicebat non
est intelligibile. hac ergo hipotheiſi stāte posset dari
instas in quo incipit tēpus: sed nō posset dari instans
tēpus in quo defīciat t̄ps uel in quo corrupeſet tē
pus. corrupeſet enī t̄ps hoc posito nō in instāti s̄ in cor
ruptionē instātis. t̄ q̄ sic est in p̄posito de euo respe
ctu sui instātis poterim⁹ dare instas in quo incipit euū
t̄ in quo creatū est eternū. sed nō dabim⁹ aliquid tr
ansēt eū in quo defīciat euū uel in quo annibulet et
ernū. loquēdo enī de instāti cui⁹ q̄d est mēsura ppria
t̄ intrinseca eterni eternū nō pōt annibulari in in
stanti sed in annibulariōe instātis. ex possibilitate er
go annibulariōe eterni nō op̄z dare plura instātis
in euo: nec op̄z ibi ponere successionē n̄i successionē
fm̄ totū. pur totū incipit esse t̄ totū simul pōt defīci
re esse. sed successionē fm̄ partes: ut q̄ vna pars enī
esse defīciat t̄ alia incipiat. uel successionē fm̄ instātis.

De mensura angelorum

ut quod sit in euo dare plura instantia sibi adiuvicē succedentia est impossibile ponere. Id ergo quod tertio diximus de instantiā mēsure permanētis et successiue quasi evanescat difficultate pposita atque primum et sane dictū de ipso instantiā multū facit ad elucidationē veritatis. Nam cū querit utrum in eodem instanti possit esse creatio euēni et annihilatio aut intelligis de instantiā ipsius aut de instantiā eius aut de instantiā eternitatis. Si de instantiā eternitatis in eodem instanti icipit euēnū et desinit. Nam antequod icipient et euēnta erat instantia eternitatis et quod non esse incepérunt erat illud idem instantia eternitatis et si esse desineret esset nihilominus illud idem instantia eternitatis. In illo ergo instantiā eternitatis sunt quecumque sunt et desinunt quecumque desinunt. comprehēdit enim illud instantia omnia sūl. id est. de di. no. et deo est omnium eū et ipsa eternitas cuiusquamē sura deo p̄tinet et ē eū et ē ipsa. si ergo cā querit utrum in eodem instanti creet et annihilat euēnū. si referatur ad instantias eternitatis certū est quod in eodem. Nam si annihilaret euēnū et annihilatio ei⁹ in illo eodem instanti et eternitatis in quo fuit ei⁹ creatio. sed si hoc dictū referatur ad instantiā ipsius cui nec dicere⁹ et in eodem instanti possit esse creatio et annihilatio euēnū. nec quod in alio et alio instanti. sed dicens⁹ quod in euo non est nisi unū instantia. creatio ergo euēnū fuit in illo uno instanti. uel fuit in creatione illius unū instantis. destructio autē euēnū non esset in instanti cuius. sed in destructione instantis. dabimus ergo instantia cuius in quo creat euēnū. sed non dabimus instantis in quo annihilaret. sed dabimus destructionē instantis. sed si hoc dictū referatur ad instantis temporis si tēpus est coequenz angelio et si sunt quatuor coequenzib⁹ quod videlicet dicens beda sic dabit⁹ aliō et alio instantis in quo est angelus. pductio in quo esset ei⁹ annihilatio si eū erat tēpus qui fuit angelus. pduct⁹. et si esset tēpus qui annihilaret in alio et alio instanti temporis posset esse eius pductio et annihilatio. dicens⁹ autē quod esse posset in alio et alio instanti tempore. sed posset hoc esse. si enim non esset tēpus cum pducere et cum annihilareretur angelus non esset in alio et alio instanti tempore. pductio et annihilatio eius quod non esset instantis tempore in quo hoc fieret. Rursus si deo pducere angelum in instanti annihilatio post instantis esset cuius. tunc loquēdo de productione annihilatiōe angelī quodāmodo sicut loquimur de generatione et corruptiōe. Sed si aqua corrupatur et fiat ignis: non dabimus instantis in quo ultimo fuit aqua. sed dicens⁹ quod in toto tempore precedentem fuit aqua in instanti quod copulat ad illud tēpus icipit et ignis. sicut si angelus non duraret nisi per instantis temporis: dicens⁹ posset quod in instanti et ei⁹ creatio. uel in instanti posset dicit⁹ angelus est. et in toto tempore quod sequitur ad illud instantis posset dicit⁹ non posset esse. sed si hoc ergo possemus dare instantis tempore in quo primo angelus est. sed non possemus dare primo instantis tempore in quo primo non est quod tunc instantis illud annihilatio se haberet ad instantis creationis cōsequenter cum dictū sit quod angelus non duret nisi per instantis temporis. instantia autē in tempore se haberet cōsequenter quod est impossibile. quod sicut iter quilibet duo puncta in linea continuā cadunt infinita puncta: ita quod punctus pūcto non est continuus nec cōtinuus: nec cōsequenter se habēs. sicut inter duo instantia in tempore cadunt infinita instantia. ita quod instantis instantia est continuus nec cōtinuus nec cōsequenter se habens. diximus autē quod hac hypothēsi stante quod angelus non duraret nisi per instantis temporis quodāmodo esset eodem modo loquēdo de creatione et annihilatiōne angelī sicut loquimur cum aliqua res corrupitur ut talia gñes. quod sicut non damus ibi duo instantia. unum

In quo ultimo est res que corrupit. et aliud in quo patitur et res que generalis. sicut in creatione et annihilatione angelis non dabim⁹ duo instantia etiamē temporis. diximus enim esse quodāmodo simile hic et ibi quod non est per oēm modū. quod tēpus per se cōparat ad generabilitā et corruptibilitā. est enī per se eorū mēsura. sed ad euēnta non cōparatur tēpus p̄prie sumptū per se sūz per accidēs. Redēam⁹ ergo ad ppositū et dicam⁹ quod si attēdit distinctio superē habita: euēnū potē cōparari ad triplex instantias. videlicet ad instantias mēsure pmanētis. et ad instantias mēsure successiue. ad instantias autē mēsure pmanētis potē euēnū cōparari duplīciter. vide licet ad instantias eternitatis quod est quasi mēsura extrinseca ipsoz. quod non depēdet ab ipsius euēnitis. et ad nūc cuius quod respōdet euēnitis quasi mēsura intrinseca. respectu ei⁹ instantias mēsure pmanētis intrinsece cuius est nūc eternitatis de necessitate in eodem nūc est totus defluxus rerū et cē et nō esse eorū. respectu autē instantis mēsure pmanētis intrinsece cuiusmodi est nūc cuius ipossibile est quod esse et nō ē euēnī sit in eodem instanti: et ipossibile est quod sit in alio et alio instanti. sed ut oī p̄m⁹ pductio euēnī est instantis cuius annihilatio ei⁹ nō esset in instanti cuius. sed in destructione instantis. Sed si pductio et annihilatio euēnī cōparet ad instantias mēsure successiue cōtingeret quod def aliud et aliud instantis temporis in quo fuit angelus pduct⁹ et in quo fuit annihilatus. quod ut cōtingat duo requirunt. videlicet quod fuit tēpus qui fuit angelus pductus et quādō fuit annihilatus: et etiā quod durauerit angelus plus quam instantis temporis. Nam si nō esset tēpus quādō crearet angelus nec quādō annihilaret. nō esset dare instantis in quo siceret hoc et illud nisi instantis imaginari. et etiā ut dicebam⁹. si pducere angelus et statim desinere ēē. ita quod nō duraret ei⁹ esse nisi per instantis temporis nō esset dare aliud et aliud instantis temporis in quo crearet et annihilaret angelus. quod instantia in tpe ut dicebam⁹ conseq̄ter se habere nō potest. sic ergo dicēdū est de creatione et annihilatione euēnitorum. p̄t referunt ad instantis cuius dādo suū eū cūsibet euēnī. Sed si ponetur eū in primo euēnī solū. et quereret utrum in eodem instanti cuius uel in alio et alio posset ēē creatione et annihilatio euēnī. dicere⁹ aliter loquēdū esse de primo euēnī et de alio euēnī. cōparabit enim hoc posito eū ad ipsum euēnū sicut finē pōnes nostrā cōparat ad qdlibet euēnū. creatio ergo p̄lmī euēnī fuit in instanti cuius annihilatio vō eius esset in destructione instantis. sed hac hypothēsi stante alla euēnī possent creari et annihilari in instanti cuius. Si ergo nō est eū nisi in primo angelō. si materia crearet vnum euēnū crearet in instanti illius cuius. et si annihilaret etē annihilatus in eodem instanti ipsius cuius quodāmodo ergo duraret illud euēnū primū. non esset in eo nisi unū instantis cuius. quod instantis cōprehēderet duratiōes aliorum euēnitorū duratē enī primo euēnī finē hanc hypothēsim sive crearent: sive annihilarent euēnī hoc semper fieret in instanti sui eius. Cōsoluta difficultate de possibilitate annihilatiōis euēnitorū de leui potest solū difficultas de pluritate mēsurarū. Nam cū dicit⁹ quod in istis temporib⁹ eadē mēsura mēsurat eos motus et eorū esse accipiendo mēsura large. p̄t quid dicit⁹ mēsurari tpe. uel instanti dī mēsurari eadē mēsura. quod tēpus quod nūc eius est mēsura successiua. licet non eodem modo quod tempus est mēsura successiua. quod est in ipso successio. instantia autē tēporis est mēsura successiua. quod est illud quod successiua substermit. est autem illud quod succedit et fluit: quod nūc fluit causat tempus.

Quæstio. VII.

Videmus enim quod motus est quid successivus. Quod est id quod successione substernit. et quod eadem est, propositio nunc tuis ad tempore que est mobilis ad motum; sicut tam mobile quod motus potest dici quod successivus. sic tam tempus quod nunc temporis quod successivus dicitur post. Ita ergo motus et operationes temporis mensurant tempore. esse vero ipsorum mensura successiva. sed quodvis sic sit in istis temporalibus et quodvis sit maior unitas euenteriorum est: et in operationibus euenteriorum non mensurant unitam mensuram: sicut enim et operationes temporis. quod significat ex perfectione euenteriorum et imperfectione temporis. Nam quod est etiam thalium non est esse euenterium. Ideo non habet propria mensuram. et enim tempore quod est etiam mobiliter reducitur ad mensuram temporis et ad mensuram mobilem: quod mensuratur nunc temporis. sed esse euenteriorum: quod est esse euenterium et est etiam stabile. ita quod secundum naturam cursum impossibile est tale esse deficere. Inde est quod illud esse non potest habere eandem mensuram cum suis motibus. sed operationes angelorum mensurant tempore. quod in eis pluralitas et successio est. et ergo eorum mensuratur euenterio quod in eo est unitas et stabilitas. non est itaque ex similitudine vel ex unitate tempore. et tam est quod operationes ipsorum reducuntur ad eandem mensuram cum motu. sicut etiam si coparent euenteria ad temporalia non est ex perfectione ipsorum. quod alia mensura mensuratur eorum esse. et alia eorum motus et operationes. sed magis est ex eis perfectione ut quod habet esse euenterium et esse stabile. ita eorum esse habet alia et alia mensura quod operationes. Dicimus autem quod si coparent euenteria ad temporalia non est ex eorum imperfectione quod alia et alia mensura mensuratur et coegerunt operationes. quod si coparent euenteria ad deum posset huius assignari causa imperfectio euenteriorum. Nam est deus et operationes mensurant tempore. et tempore mensura successiva. euenteria ergo tenet modum mediū: quod eis est mensuratur mensura permanente. operationes vero mensura successiva. postea rora ergo sunt euenteria temporalibus. quod non totum quod est in eis mensuratur eadem mensura. videlicet successiva et imperfectiora sunt deo. quod non totum quod est in eis mensuratur mensura permanente. quod ergo euenteria secundum aliquod eis mensurant mensura permanente. et secundum aliud mensura successiva. hoc est quod superaret temporalia et deficit a deo. ¶ Tertia autem difficultas sumpta ex diversitate inceptionis euenteriorum. si considerentur ante dicta de facili soluitur. Nam cum distinctione de prioritate et posterioritate. dominus enim quod in euenterio secundum se proprium ad suas partes non erat prioritas et posterioritas. sed secundum se et respectu alterius mensura non est convenienter in euenterio et prioritate et posterioritate. Nam euenterio cum nihil de eo prius est: totum postea incipit esse. et si de uelle euenterio annihilare euenterio illius euenterio quod nunc totum est post illius annihilationem nihil de ipso esset. secundum ergo se totum est secundum aliud modus prioritatis et respectu alterius mensura ibi potest esse prioritas et posterioritas. potest enim esse prioritas et posterioritas in euenterio respectu tuis et recuperatio et in uno euenterio respectu alterius eius. potuisse enim de se secundum si voluisse. fecisset enim tunc aliquod modum tuis et tamen non fuisset euenterio. dicimus autem quod tempus et tempus propriezate non potest esse nisi in corpore perpetuo. corpus autem perpetuum sine euenterio non potest. quod esse cuiuslibet perpetui mensuratur euenterio. Rursus si de angelis fecerit ante mundum. sicut aliqui doctores grecorum senserunt. fuit euenterio ante tempus propriezate dictum. dicimus autem ante tempus propriezate dictum. quod loquendo de tempore large non fuisset euenterio sine tempore. Nam si de fecisset angelos ante mundum in ipsis angelis fuisset euenterio proprium ad eorum esse. fuisset etiam in ipsis tempore proprium ad eorum operationes. verum quod

tempus propriezate non nisi in motu primi mobilis. si de fecisset angelos ante mundum fuisset euenterio. non tamen fuisset tempus propriezate sumptus. quod non fuisset motus altius corporis. et quod dictum est de inceptione: quod potest aliquo modo euenterio ante tempore et recuperatio: intelligendum est de destructione et definire esse. quod possit aliquo modo definire esse euenterio ante tempore et recuperatio. immo secundum rei veritatem ut non bis revelatum est per scripturam sacram. tempus propriezate sumptus cessabit et non cessabit euenterio. quod cessabit motus corporis. et sol et luna stabunt in habitaculis suis. et tunc non erit amplus tempus. loquendo de tempore quo nunc loquimur. quod non erit motus corporis. potest ergo in euenterio esse aliquo modo prioritas et posterioritas respectu tuis. Rursus in uno euenterio potest esse prioritas et posterioritas respectu alterius eius. quod posset de post creatione unius euenterii creare alio euenterium. cum ergo ipsius euenterii posterius creati esset posterius euenterii creati prius. quod si dicatur aliquorum ponentium fuisset non esse nisi unius eius quod ponitur etiam in primo euenterio. dicimus quod etiam in sustinendo hanc positionem adhuc est uerum quod in uno euenterio potest esse prioritas et posterioritas respectu alterius eius. Nam posset de annihilatione primi euenterii. quo posito inciperet esse euenterio in alio euenterio. quod annihilatione primi euenterii secundum euenterio inciperet etiam secundum euenterio. euenterio ergo primi euenterii annihilationi fuisset prius. et euenterio quod ponere in alio euenterio inciperet etiam posterius. quod significat ergo euenteria simul incipiunt non arguit in euenterio secundum se. et secundum suas partes esse prius et posterius. sed arguit quod unius euenterio potuitincipere prius quod aliud quod cōcedam. sed propter talis prioritatē non est cōcedendum euenterio etiam mensuram successivam. quod mensura successiva non dicit quilibet prioritatem. uel ad mensuram successivam non sufficit quelibet prioritas et posterioritas. sed prioritas et posterioritas partis post partē facit successivam mensuram. ut ideo tempus est successiva mensura quod parti priori succedit pars posterior. quod si tempus totum simul incipit et postea totum simul defineretur uel haberet aliam prioritatē et posterioritatē dum non haberet partē post partē non meret dici successiva mensura. et quod hoc in euenterio est impossibile ponere. ita in euenterio totum mensuratur totum. nec est ibi possibile ponere quod pars succedit prius. vñ. aug. 12. de ci. del. ca. 16. immo qualiter et angelorum. i.e. eis est perpetuum negat habere preteritum et futurum. dicit enim quod immortalitas angelorum non transit in tempore nunc preterita est quasi iam sit. nec futura quasi nondum sit. In ipsa enim angelorum immortalitate. i.e. in illorum esse perpetuum. non est ibi preteritum et futurum. quod pars secundum non succedit parti et propriezate loquendo non est ibi successio. ¶ Ostensio qualiter est distinguendum de priori et posteriori in euenterio ne per equivoicationem decipiatur. uolum adducere rones ad propositum ostendentes quod non sit in euenterio successiva ponere quod est principale quesitum et quod propriezate declarandum habet autem satishec ueritas si considerentur prehensa. ad maiorem tamen declaratio ne intentionis cois uolum ad propositum triplicem rationem adducere. ppe quod sciendum quod euenterio proprium ad sensus spectat potest ad tria copart. est enim euenterio mensura media inter nitatem et tempore. Rursus euenterio fundatur in eis sicut tempus in motu ut ppe si considerentur dicta dionysij in. 10. de di. no. euenterio ergo ut coparabat ad eternitatem a qua deficit quod est mensura inferior. vel coparabat ad tempus quod excellit et superat quod est superior mensura. ut coparabat ad eis in quo fundatur ex his aut tribus copationibus sumunt tres rones. plateres ueterum. prima ratio talis. Nam secundum dionysium. 10. de di. no. non oportet absolute igitur et per eternam scripturam dic eterna quod dicatur quod non sicut simpliciter uere eterna scriptura dic eterna est quod principale aliquo copartitione eternitatis. simpliciter enim

De mensura angelorum

7 uere eternus est solus deus. angelis si coparet eternitas; hoc est per quamdam participationem. cum ergo quod deesse angelorum mensura nihil est aliud quam quedam participationem eternitatis. immo si uolumen secundum proprietatem vocabuli loquuntur id est quod eternitas. eternitas enim habet unum modum ethimologicum potest dici quod eternitas uel entitas est et cum ab eo dicitur. cum enim et eternum ab eo sumpta sit. entitas enim que habet esse eternum uel que habet esse non mobilitatem uel invariabilitatem dicuntur mensurari euu uel eternitate. immo secundum quoddam eternum dictum est per sincopam ab eviterno. et eternitas dicta est per sincopam ab evitnitate et si bene considerent dicta dantur. et dionysius non distinguunt inter euu et eternum. quod autem id significat euu quod eternum pater per huiusmodi qui in divinationibus. quod facit de sua essentia. ait quod ab esse derivatur euu. et id est ibidem subdit quod eternitas est idem quod euu. sed sic sit et id est eternitas et euu idem significat: atque penuria uocabulorum hoc fecit: ut eternum accipiat per eternitatem simpliciter. et euu per eternitatem participata. Joannes de die eternus quod mensuratur eternitate simpliciter. angelis enim dicuntur mensurari euu quod mensuratur eternitate participata. videlicet est ergo que sunt predicationes eternitatis. uel videlicet est que sunt predicationes euu quod est idem quod eternitas. et videlicet est quod euu quod est idem quod angelorum mensura uel quod est idem quod eternitas participata per recipiat predicationes eternitatis simpliciter. Scidetur est ergo per proprietates eternitatis simpliciter. uel proprietates eius quod est idem quod eternitas simpliciter considerent uerba dionysii. 10. de die. non sunt antiqui et invariabile totum secundum totum metiri eternitas enim simpliciter dicitur quod antiquum quod non potuit incipere esse. dicit invariabile quia non potest declinare esse. dicit totum secundum totum metiri: quod pars ibi non succedit prius. sed enim secundum ipsum non potuit incipere nec potest declinare. atque ubi pars succedit prius. sic ergo loquendu est de tempore secundum ipsum. atque secundum ueritatem et potuit incipere et inciperit: desinere et desinet. tempus ergo habet predicationes tactas in nullo participat predicationes eternitatis. nec potest ad non posse incipere. nec potest ad non posse declinare. nec potest ad non posse secundum totum metiri. Cum vero quod coi noie dicit eternitas participata. non potest predicationes eternitatis potest ad non posse incipere quod potuit incipere et inciperit. nec potest ad non posse declinare quod si non declinat potest non declinare. Si ergo potest aliquid predicationes eternitatis ut possit esse eternitas participata. dicitur est quod ei coparet totum habet totum metiri. sed cum incipere uel desinere forte per senum faciat divisionem in mensura. quod secundum tempus potuit non incipere et cum etiam quodlibet horum posset declinare. quo posito si tempus non inciperet et non declinaret non habet eternitatem divisionem ad seipsum. atque si tempus est talis predicationis quod non potuerit incipere et non possit declinare tempus quod ponere est eae habet eternitatem divisionem ad tempus de quo nunc loquimur. cum ergo et tempus potest ad incipere et desinere non deficit nisi habet voluntatem dei creatus. hoc est enim solu de ratione eternitatis simpliciter quod ipsa sit necessaria eternitas. ut quod nec potuit incipere nec potest declinare. tempus autem et cum potuerit incipere et inciperit et utrumque potest declinare est. Slaut definit esse tempus et euu. hoc est quod sic ordinauit sapientia creatoris. Si ergo coparet euu ad eternitatem. uel euu non est aliud eternitas participata per tempus: uel non plus potest de predicatione bus est per tempus. uel si plus potest coparet per opus ponere ne cesset est quod ei coparet totum habet totum metiri. et quod idem totum secundum totum metiri quod non est mensura successiva. prolo quod non erit euu successiva mensura. Sed a via ad hoc idem sumit si coparet euu ad tempus. Nam secundum pcam. 93. ois eternitas est mensura eternorum et ois tempus temporalium. et hec due mensura sunt solu in entibus uite et morte. probat enim ibi pcam quod non sicut ibi due me-

sure entia uel durationes. entia. s. et tempora. Nam quod mensuratur durationem alicuius ut idem pcam ait. uel hoc est secundum partem quod pars prius mensuratur. ut quod motus non est totus simul. sed pars habet esse post prius. et id est sicut habet esse sic mensuratur et talia mensura est tempus. uel hoc est secundum totum. ut quod illud quod mensuratur est totum sicut et id est totum mensuratur totum; et talia mensura est eternitas. et quod non est dare medium inter mensurare totum simili et non mensurare totum simul prius post prius. id est nulla est mensura que non sit tempus uel eternitas. sed tamen distinguuntur de eternitate. quod est eternitas simpliciter qua mensuratur de: et est eternitas que coi noie dicitur. eternitatem ergo dicitur euu et tempus est quod tempus est mensura secundum prius. euu autem secundum totum. immo quod non est mensura secundum totum habet esse mensuratur prius post prius illa mensura est tempus. quod hec est eternitatem dicitur copleriu tempore quod mensuratur prius post partem. ut tempus si considerent uerba pcam. hoc idem tempus si considerent uerba augustinus. 2. de ci. dei. ca. 7. quod nullum possit esse tempus si nulla est creatura cuius mutationibus motibus ageret. hoc est ergo tempus quod agit mutationibus mortibus creature. et hec est de ratione mortis quod non sit totum sicut hec est copleriu tempore quod sit mensura secundum prius et quod non mensuratur totum sicut euu ergo et si coparet ad eternitatem cuius est quod participatio coparet ei non habet successionem. sed metiri totum secundum totum quod in hoc eternitate participat. et si coparet ad tempus coparet ei hoc idem: quod in hoc habet eternitatem dicitur ad ipsum. uel ergo euu est idem quod tempus si est mensura successiva et si est mensura secundum prius uel si eternitatem differt a tempore opus quod non coparet ei metiri secundum prius et habet successionem quod hoc est essentiale temporis. ¶ Tertia via ad hoc idem sumit ex ipso esse in quo suadatur. possumus autem distinguere quadruplicem esse. videlicet esse de eternorum. et esse temporum. et esse accidentium. et possimus distinguere triplicem uariabilitatem. videlicet secundum existentiam: distinctionem: et possibilitem. oportet autem hec tres uariabilitates possunt coparet tempore ipsi esse accidentem. et possibiliter coparet tempore ipsi esse accidentem. et possibiliter magis et minus. due autem istarum variationum coparet tempore ipsi esse libraz tempore. una autem coparet tempore ipsi esse eternorum. nulla autem coparet uel copere potest esse diuinum. esse autem accidentem et possibiliter accidentem suscipiendi magis et minus potest variari secundum existentiam: disponitatem: et possibiliter. secundum existentiam quod potest esse gradus. una enim et eadem forma caloris secundum quod iuenerit sibi magis et minus dispositio dat ei magis et minus esse calidum. ipsum ergo est tempore existentiam quam habet in se suscipit variationem quod potest esse perfectum et imperfectum. et si tale est suscipit variationem secundum existentiam quam habet; certum est quod suscipit variationem secundum disponitatem. quod potest esse diuinum et minus disposita. et certum est quod recipit variationem secundum possibiliter. quod potest variari de esse ad non esse et exuerso. esse autem libraz corruptibilium non habet tempus et partem secundum existentiam. nec variari habet existentiam. quod potest esse specificum. cum quecumque actus variationis facta in tali est variatio species. tale ergo est in sua existentia variationem non suscipit sed est puctale et simplex. suscipit enim variationem secundum disponitatem. quod potest esse in materia magis et minus disposita. ut forma aquae cum est in materia frigida est magis in libra disposita et propria data quod cum est in materia calida. immo posset aequaliter in materia calida et resoluere in subtilius corporis et alterius non est aequaliter susceptum enim forme librae magis et minus non secundum se. sed secundum accidentia eius aduenientia sive adiuncta secundum que disponitur ut formis stent in materia. ut cum sunt coniuncta accidentia bus propria bus uel disponuntur ut circums deficiant et corruptibile ut cum sunt coniuncta accidentia oppositis. suscipit etiam est substantiarum corruptibilium variationem habet possibiliter et potest variari de esse ad non esse et exuerso.

Questio. VII.

esse aut̄ euīternoz nec fīm existentiā; q̄ nō h̄nt p̄tēz r̄ partē. nec fīm dīspōnez q̄ nō p̄tē cē in s̄ba magis r̄ min⁹ suscipit. nō enī sic dicemus de euīternis sicut de fīm corruptibilib⁹. In iſpīs enī passio magis fīm abūcīt a s̄ba. p̄tē enī aliq̄ variatio fieri in iſtis corruptibili⁹ per quā disponit ad nō cē. sed n̄b̄l̄ tale p̄tē fieri in euīternis. eē ergo illorū nec fīm exītiāz nec fīm dīspōtōne uariationē suscipit. Iſz s̄ est ibi aliq̄ variatiōnis modus; hoc est q̄ tale eē p̄tē defīcēt nō fīm nāe cursūz; Iſz fīm subtractionē diuīne iſtuēt te. eē aut̄ diuīnuz est oīno a variatiōne semotū. p̄z itaq̄ q̄ eē accēntū suscipiētū magis r̄ min⁹ h̄z gradus r̄ h̄z p̄tē r̄ partē fīm exītiā. r̄ iō fīm se in tali cē p̄tē esse mot̄ r̄ fīm se tale eē p̄tē mēsurari t̄pē. eē aut̄ s̄b̄z corruptibilib⁹ fīm exītiāz nō h̄z gradus; Iſz est qd̄ p̄tētale. h̄z t̄n gra dus fīm dīspōnez māe in qua exīstīt. iō t̄pē fīm se nō mēsurat mēsura successiūa. iō r̄ si mēsurat mēsura suc cessiūa q̄ mēsurat iſtātī t̄pē. hoc est per accēntū. q̄ h̄z eē mobilis ut est in mā suscipiētē ūrias dīspōtōcōs. Iſz eē euītnoz vñū r̄ idē nō h̄z gradus. nec fīz exītiā nec fīm dīspōnez. iō nō p̄tē ibi eē successiō fīm p̄tē. ut qd̄ vñ⁹ gradus succedat alteri sicut in accēntib⁹. nec fīz dī spōtōne. ut q̄ dīspōtō in nā euītni gradati suscipi at cōplementū. ul̄ q̄ vñ⁹ gradus succedat alēi. si aut̄ est ibi aliq̄ variatiōnis modus hoc nō erit fīz p̄tē r̄ p̄tē nec fīz ad exītiā nec fīz ad dīspōnez. Iſz solū erit fīz totū. p̄tē totū p̄tē icīpe cē r̄ totū defīcēt. iſit cū nī b̄l̄ mēsurat mēsura successiūa; nīb̄l̄ qd̄ h̄z partē post p̄tē si p̄sideret eē euītni lug qd̄ fundat euū r̄ qd̄ mē surat euū nō p̄tē mēsurat mēsura successiūa. q̄ non h̄z p̄tē post p̄tē nec fīz ad exītiā nec fīz ad dīspōtōne. p̄tē qd̄ euū qd̄ eē mēsura talī nō ē mēsura suc cessiūa; nec ē mēsura fīz p̄tē. Iſz solū fīz totū. nec t̄n est tra mēsura fīz totū sīc etiātā. Nā etiātā sīc mēsurat ēē diuīnū q̄ illō eē nō p̄tē defīcēt q̄dati nec fīz exītiā nec fīm dīspōnez; ut qd̄ defīciat pars post p̄tē. nec etiā p̄tē defīcēt totū sīl̄. Iſz in eē euītnoz l̄z nō possit esse defect⁹. p̄tē post p̄tē nec fīm exītiā nec fīm dīspōnez sicut in eē accēntū r̄ in esse s̄b̄z corruptibilū. p̄tē t̄n ibi eē defect⁹ fīm totalitatē. q̄ sīc totū illud eē simul scēpit; sīc totū simul posset defīcere. mēsurat ergo eē euītnoz mēsura nō successiūa. que t̄n est ualde diffe rentis ab eternitate simplīt̄ qua mēsurat esse diuīnū.

Ad prīmū dīcēdū q̄ in euō nō est dare plura iſtātā. nec dicem⁹ t̄n q̄ in codē in iſtātā eū possit eē creatiō euīterni r̄ annihilatiō ei⁹. Iſz creatiō euīterni fuit in iſtātā cui annihilatiō aut̄ ei⁹ nō poterit eē in iſtātā Iſz in destructionē iſtātā; ut est p̄hīta dīfūl̄ manifestū. **Ad 2^m** dīcēdū q̄ in euō p̄siderato fīz se fuisse p̄teritū r̄ futurū eē nō sūt idē nec aliō q̄ nec est ibi fuisse nec futurū eē fīz eē t̄n. attī h̄l̄ eē est eē p̄ticipatū. r̄ iō l̄z fīz ad eē nīb̄l̄ ibi trāseat in p̄teritū nec expectet in futurū; p̄tē t̄n totū defīcēt sīl̄ r̄ totū eē r̄ icīpe sīl̄. si aut̄ est futurū hoc est per cōpationē ad t̄pē fīz rei ueritatē; uel ad t̄pē imaginatū. ut iō in tali euō est p̄teritū r̄ futurū; q̄ ipm in se nō variatū assūtū t̄pē p̄terito r̄ futuro. r̄ q̄ hoc est de rōne t̄pē p̄teritū qd̄ ipossibile sit nō fuisse. q̄ enī p̄teritū est ipossibile ē nō fuisse p̄teritū. iſit cū dīcēdū q̄ de⁹ nō p̄tē facē angelū nō fuisse hoc est rōne t̄pē p̄teritū q̄ necesse est eē p̄teritū. attī si uellel⁹ p̄p̄z loq̄ dīcerem⁹ q̄ de⁹ facit angelū eē; r̄ si placeret ibi faceret euū nō eē. attī nō posset facē ipm sīl̄ eē r̄ nō esse. iō si ponis angelū eē dū est nō p̄tē nō eē. circūscripto ergo t̄pē nō dīcēdū angelū fuisse nec futurū eē fīz eē. r̄ si ue rificat q̄ de⁹ nō p̄tē facē angelū nō fuisse. dicem⁹ q̄

nō posset fieri angelū nō fuisse. hoc est q̄ nō p̄tē fieri q̄ angelus nō sīt dū est. r̄ si uerificat q̄ p̄tē angelus nō futurū eē. hoc est q̄ p̄tē angelus post eē h̄ie nō eē. in suo t̄n eē nō est p̄teritū eē. nec futurū eē. sed esse. **Ad 3^m** dīcēdū: q̄ p̄tē se loquēdo r̄ fītū ad mēsura p̄p̄z nō est dare iſtās in quo iſtēligētia destruatur. q̄ si destruet iſtēligētia hoc nō est in iſtātā eūi. Iſz in destructionē iſtātā. si ḡ per se loquēdo r̄ fītū ad mēsura p̄p̄z eēt dare iſtās in quo defīcēt iſtēligētia: bñ p̄cluderet argu⁹ q̄ mēsura illa cur⁹ eēt illō iſtās per se mēsura eēt euītni. Iſz nō est dare tale iſtās. q̄ ut dīcēdū loquēdo de iſtātā eūi nō corūpī euītnū nec p̄tē corūpī in iſtātā sed in destructionē iſtātā. **Ad 4^m** dīcēdū: q̄ si nullū eēt t̄pē adhuc posset de⁹ creare r̄ annihilatiō euītni. Iſz hoc nō eēt in alio r̄ alio iſtātā eūi. Iſz creatiō euītni eēt in iſtātā r̄ annihilatiō ei⁹ in destructionē iſtātā. **Ad 5^m** dīcēdū: q̄ circūscripto oī t̄pē erit in euō prioritas r̄ posterioritas. q̄ nō oīa euītna sīl̄ iceperūt. Iſz h̄l̄ poritas r̄ posterioritas nō erit in ipso euō fīm se. Iſz erit in vno euō per cōpationē ad alio euū. put sup̄ius dīfūl̄ est expressū. **Ad 6^m** dīcēdū: q̄ eē t̄paliū mēsurat mēsura successiūa. q̄ p̄tē nō eē fīm nāe cursū. Iſz eē euītnoz nō mēsurat mēsura fluxibl̄i. q̄ nō p̄tē nō eē fīm nāe cursū. Iſz solū fīz subtractionē diuīne iſtuētē. q̄ si q̄rat qd̄ hoc faciat ad hoc. qd̄ eē alīcūt nō p̄tēneat ad mēsura fluxibl̄i. dicem⁹ q̄ agēs nāle nō p̄tē imutare uel tollere eē alīcūt nīl̄ eē. Iſz exītiāz uel fīz dīspōnēh̄z gradus r̄ p̄tēs. q̄ semp̄ agēs nāle nunq̄ imutat alīqd̄ i mutatōe reali nīl̄ p̄tē post p̄tē. r̄ q̄ hoc est de rōne t̄pē q̄ sit mēsura fīm p̄tē. ul̄ hoc est vniuerſal̄ de rōne mēsure successiūa. iō q̄ nō h̄z p̄tē post p̄tē: nec fīz exītiā nec fīm dīspōnē mēsura successiūa p̄c̄ loquēdo mēsura r̄ nō p̄tē eē angelicū Iſz possit defīcēt per subtractionē diuīne iſtuētē. attī q̄ nō p̄tē defīcēt fīm nāe cursū nō h̄z p̄tē nec fīm exītiāz nec fīm dīspōnez iō nō mēsurat mēsura successiūa. **Ad 7^m** dīcēdū: q̄ t̄pēs per se r̄ p̄mo mēsurat mot̄ r̄ operatiōes. euū t̄n per se r̄ p̄mo mēsurat eē. iō ergo supponit qd̄ dīcēdū p̄bare. supponit eūi q̄ euū per se r̄ p̄mo mēsurat op̄atiōes r̄ mot̄ sīc r̄ t̄pēs r̄ iō supponit ipm eē mēsura successiūaz r̄ t̄pēs. si dīcēdū q̄ op̄z sic eē. q̄ se h̄z euū ad euītna sīc t̄pē ad t̄paliū. iō sic t̄pē mēsurat mot̄ r̄ op̄atiōes t̄paliū. ita euū mēsurabit mot̄ r̄ op̄atiōes euītnoz. dicem⁹ q̄ istō sīc nō est p̄oēz modū sīc h̄z enī se euū ad euītna sīc t̄pē ad t̄paliū. q̄ euū ē mēsura euītnorū sicut t̄pē t̄paliū. t̄n ut dīcēdū iſtūd sicut nō est per oēz modū. q̄ t̄pē in t̄paliū per se r̄ p̄mo mēsurat motū euū aut̄ in euīternis per se r̄ p̄mo mēsurat eē. **Ad 8^m** dīcēdū: q̄ si dīcēdū statī post iſtās creatiōis angelī annihilaret ipz̄ita q̄ angelus nō duraret nīl̄ per iſtās t̄pēs. adhuc fuissest duratio angelī. Nā hoc est in mēsura successiūa q̄ mēsura nō est sīl̄ cū suo iſtātā. sed in mēsura p̄manēte nō sic est enī talis mēsura tota sīl̄ in suo iſtātā. fuissest ergo euū etiā si angelus non durasset nīl̄ in iſtātā uel per vnuz instans temporis. **Ad 9^m** dīcēdū: q̄ cōseruatio presupponit creatiōne fīz modū iſtēligētī. Iſz nō est necesse q̄ p̄supponat ea fīm prioritatē r̄ posterioritatē duratiōis. si enī angelus fuissest creat̄ in alio iſtātā; r̄ statī post illō iſtās fuissest annihilat̄. uel p̄fuissest dīcēdū q̄ de⁹ c̄rauit ange lum in instanti r̄ cōseruauit ipsum per instans. uel possūt dīcēdū q̄ ibi p̄liu r̄ posterius nō est nīl̄ fīm imaginationē nrāz nō q̄ in ipso eē sic angelico alīqd̄ decedat uel accedat. uel possūt dīcēdū q̄ creatiō r̄ p̄seruatio nīb̄l̄ addūt supra euītnū nīl̄ respectū quē-

De mensura angelorum

dā ad efficiētē. nec est incōueniēs q̄ vn⁹ istoz respe-
ctū f̄z vñ modū intelligēdi pcedat aliū. nec ēt ēicō
ueniēs q̄ vn⁹ istoz respectu possit intelligi esse ali-
quo mō sine alio. q̄ sp̄ agelus pleruat in eē nō tñ sem-
per creat. s̄z hic nō arguit successionē in ipso eē ange-
lico q̄ semp manet idē eē angelicū. s̄z solū arguit alti-
um t̄ aliū modū depēdētie a cā sua ppn̄. s̄. eē ange-
licū aliū t̄ alr depēdēat a cā sua dicat t̄ creart t̄ pser-
uari. q̄ aut alḡ modī depēdētie fm̄ quos eē euīterni
dī creari t̄ anīhslari uel pseruari fm̄ nālēs intelligētiā
habet quādā prioritatē t̄ posterioritatē adiūcē nul-
lum est incōueniēs. nec pppter hoc in aliquo p̄tradī-
cit pōni nostre. C Ad 10^m dīcēdū: q̄ angeli in suo eē
nec hñt preteritionē nec futuritionē. Ad dictū autē
anselimi respōdebim⁹ dādo intelligere suū dictū. vult
enī l̄he ibi pbare q̄ de⁹ ante oia cr̄na t̄ ultra oia eter-
na t̄ qđ deūs solus est simpl̄ eternus. qđ tripl̄ pbat.
p̄lmo q̄ eē alioz euīternoz̄ est ab eē diuino catuz.
Scđo q̄ tale eē est ab eo pseruatiū. Tertio ex eo qđ
tale eē est uarletati cōiūctū. Nā sicut de⁹ est ante oia
q̄ oia sūt ab ipso. Ita de⁹ est post oia q̄ nihil pōt esse
sūt ipso. Nā ut supra dicebam⁹ si mūdus fuisset ab
eterno cuž cā sit prior natura effectu adhuc deūs fu-
isset anī mūdus q̄ mūdus fuisset creat⁹ ab ipso sic q̄tū
cūq̄ mūdus duret in ppetuū de⁹ est ultra oēm crea-
tura. q̄ sicut ois creatura est ab ipso. Iō ipse est anī oēz
creatūrā. sic q̄ nulla creatura pōt eē sine ipso. Iō ipse
est post oēm creaturā. Iō ait ansel. eodē l̄bzo. t̄ ca. anī
oia es q̄ anteq̄ fieret tu es ultra ea que finē nō hñt
es q̄ illa sine te nullaten⁹ cē possit. Scđo mō de⁹ est
ultra cē euīternoz̄ t̄ ei magis cōpetit euīternitas q̄
euīternis. q̄ eē euīternoz̄ de se est defectibile t̄ pot
uelligi nō eē. t̄ lō tale eē aliquo mō finit⁹: q̄ cū no sit
nisi per aliud. t̄ cū no sit nisi pseruet ab alio pōt cogi-
tarī nō eē. s̄z p̄stat q̄ illō qđ nullo mō hz finē est ultra
ea que aliquo mō hñt finē. de⁹ ergo qui nullo mō hz
finē q̄ no pōt cogitari nō eē est ultra esse euīternoz̄
qđ aliquo mō hz finē. t̄ qđ pōt cogitari nō eē. Ter-
tio mō hoc idē pbatur per ansel. ex eo q̄ eē euīter-
norū est uarletati cōiūctū. Nā l̄z tale eē in se nō habe-
at p̄teritionē t̄ futuritionē est tñ cōiūctū motiōib⁹ t̄
opatiōib⁹ angeloz̄ que futuritionē t̄ p̄teritionē hñt
Jō angelī nō hñt qđ p̄teritū est nec qđ futurū est nō
qđ in suo eē successionē in suis opatiōib⁹ nālibus. ex
hoc ergo no arguit q̄ in euo qđ mēsurat eē angeloz̄
sic successio. sed q̄ sit successio in tpe qđ mēsuratur
opatiōes ei⁹. ex hac ēt tertia vla arguit q̄ de⁹ sit ma-
gis etern⁹ t̄ q̄ sit ultra oia. q̄ nullo mō hz in se futu-
ritonē nec p̄teritionē. nec q̄tū ad sitū eē pp̄lū nec
q̄tū ad suas itrinsecas opatiōes. C Ad 11^m dōm
q̄ res sicut se hz ad agere ita se hz ad eēt ēt ecōuerso
istud tñ eē nō solū est eē sbale s̄z accītale ut sic ignis
se hz ad eē calidū sic se hz ad calesacere. imo si ignis
nullā variationē suscipet in eē sbali. solū tñ variaret
in esse calido p̄n̄ eēt q̄ uariaret in suo agere. Nā k̄z
q̄ haberet aliter t̄ alr eē calidū aliter t̄ alr calesacere.
euīternū ḡ totū suū eē sbale hz s̄l. totū tñ eē accītale
no hz s̄l q̄ fm̄ q̄ se querit per voluntatē sup aliaz
t̄ alia sp̄ez. sicut alr t̄ alr iformat itellec⁹ ei⁹ t̄ fit in
eo alia t̄ alia itellec⁹. C Ad 12^m dōm: q̄ dī deoz̄. I.
euīterna sūt corporalia fm̄ nāz. nō q̄ alīq̄ agēs nāle
fm̄ nāe cursuz posset ea annihilare uel corrūpe. S̄z
q̄ sua nā derelicta sibi t̄ substracta diuīna iſuētia de-
ficeret t̄ nō subsisteret. s̄z q̄ sic deficit totū s̄l deficit.
ppter qđ nō oīz q̄ mēsuret mēsura successiuā. C Ad
13^m dīcēdū: q̄ intelligētiā p̄ficiat eternitati t̄ extēdi.

Fm ea nō qz nō sit simplex nō hoc dictū est qz duratio
intelligētē extēdat fm successionē uel qz habeat pte
z partē. Sz iō dī stelligētia extēdi fm eternitatē, qz
qz tuz ad oia sua mēsurat eternitatē participaz sine
euo iō extēdit fm ea que pifical ei. aia vō nō extēdit
fm eternitatē loquēdo ēt de eternitate pticipata. qz
deficit ab ea z nō pifical ei z hoc videmur tradicē
dictis nr̄is. qz videmur cedē qz opatlo angeli mēsu
ref eternitate pticipata. Sz de hoc in sequēti qōne pa
tebit ad pſens aut pcedat qz hoc mō intelligētē extē
dit fm eternitatē qz pifical ei. nō qz in suo eē habeat
pte z partē nec successionē. Ad 14^m dicēdū: qz si
eēt hiet mēsura p̄pria in oib^b eadē mēsura mēsurarē
tur in oib^b. uerū qz in aliqb^b est qz fz pditionē extra
nea iō in eis nō hz mēsura p̄pria; sz qz extranea, p̄a
eni pdition sapie est qz illō in quo est faciat qz se hēat
sapiēter. z p̄a pdition fortitudinis est qz faciat illud in
quo ē qz se hēat fortic. g qz p̄a pdition ipsi^b eē ē qz illō
in quo est faciat qz se hēat cuitnaliſ. uerū ſt̄ hec tpalla
ppt lōge distare a p̄mo principio in quo est tē per oēz
modū fm. p̄az rōnē. ita qz ipse de^b est p̄e qui est recipi
piūt eē valde distant ab hac pditione ut nō recipiat eē
euītnū. Sz mot^b iō eē in eis magis trahit ad modū mo
tus. qz ē eē fz næ cursu deficiunt uariabilitate. ppt qz
tale eē nō mēsura euo qz est mēsura exītu z hntis
eē euītni. Sz magis reducif ad mēsura successiua. esse
ergo in oib^b creaturis est aliquo mō p̄iuctū uariatiōl
Sz tñ eē euītni sic est euītno p̄iuctū fm næ cursu
deficiunt uaria est eē eternū. z nunqz deficiet. ppt
qz sua mēsura est evū. qz de eē trāsmutabilis dicēnō
possim^b. esse ergo in oibus nō mēsuratur eadē mēsu
ravit supponebat ratio qz quare contingat z hic z in
solutione principali causam assignauimus.

Octauo querit: Utru angelus q̄tu ad suas opatiōes mēsūret tpe. et viꝫ q̄ nō. qz illō qd̄ pcedit tps et remanet post tps nō mēsūrat tpe. sed opatiōes angeloz pcesserūt tps salte fīm opinione ponētiū angelos fuisse an mū dū. pductos. uel si nō pcesserūt poterūt pcedere qz poterūt angelī ante mundū cognoscere. ¶ Rursus opatiōes angeloz remanebūt post tps cessate motu celi nō ergo mēsūrant tpe. ¶ Ps. cū angelus sit quēdā lux spūalis est multo virtuotis: q̄ lux corporalis. s̄ lux corporalis se multipliscat in istati ut p̄ p̄z per ph̄z in scđo de aia. ergo multomagis angelus opabit in in stati. nō ergo mēsūrabit tpe opatio sua. ¶ Ps. opatiō angelī sequit eē. qz sic res se h̄z ad eē sic et ad agē. sed eē angelī mēsūrat euo ut est per sup̄ hituz mani feste. ergo et el' opatio mēsūrabit euo. ¶ Ps. angelus pōt stare in sua opatiōe q̄tuz placet sibi. qz sic per uolūtātē pōt stare in illo itelligere siue in illa itellec̄tioē uel in illa opatiōe q̄diu vult. s̄ ut p̄bat ex quo itelli git aliqd semp vult itelligere illud et semp vult stare in illa itellec̄tioē. mēsūrabit ergo sua intellectio mēsura p̄manēte sine euo. nō aut mēsūrabit mensuras uoc cessiuā. qz angelus nunq̄ mutari ab opatiōe sua et per psequēs q̄ numq̄ mutet p̄z. Nam p̄hs in scđo rhe toricoz. vult q̄ mutari sit delectabīle qz nā est mutabilis. s̄ angelī h̄nt mēsūraz inuariabilē. nō est ḡ eis delectabilis mutari. nec pōt ab eis eē nolitū. ¶ Ps. opatiōes angeloz nō sūt mot⁹ qz tūc itelligerēt successiue. ut si itelligerēt lapidē itelligerēt p̄tē post p̄tē qd̄ s̄l̄z est. qz talis successio nō pōt eē in eoz itelligē. imo cuz nō intelligat cū discursu in eoz intelligere nō ca- dīt successio. tale ergo itelligere nō est mot⁹ nec etiā est mutatiū eē: qz mutatiū eē cū sūt tres mot⁹ presup-

Questio. VIII.

ponit motū sed qd nō est mot⁹ nec mutatū eē. no pri-
net ad mēsurā successiū nec mēsurat tpe. hī aut̄ sūt
opatiōes angeloz. ḡ r̄. C p̄. fm auctore de causis
icelligētia parificat eternitat. aia aut̄ nascit in oriō
te eternitatis. l̄ si p̄siderat mēs illi⁹ auctoris. ideo qz
icelligētia parificat eternitat fm nihil sui mēsurat tpe.
nihil eni⁹ est icelligētia qd mēsurat tpe. opatiōes ergo
nō trālētes sed exentes in ipsa icelligētia tpe mēsura
ri nō poterūt. C p̄. queret de vna ⁊ eadē icelligētia
opatiōe qua mēsuret. p̄stat aut̄ qz nō mēsurat tpe. qz
nō est successiū nec h̄z partē ⁊ tpe. nec ēt vna ⁊ eadē
opatio poterūt mēsurari nūc tpis ul̄ istati. qz talia sūt
mēsura libe. sed si opatio nō mēsuret nec tpe nec ista
ti⁹ est qz mēsuret euo. C p̄. dicebat qz vna ⁊ eadē
opatio mēsurat istati. p̄tra: istati mēsurat mobi
le sive illud qd fluit. ut p̄z per phm. 4. phic. sed opa
tio nō est id qd fluit s̄z magis est ipse flux⁹. ḡ nō mēsu
rat istati. ut p̄batū est nō mēsurat tpe. nō igit̄ mē
surabili⁹ mēsura successiū. C p̄. t̄s fundat in p̄mo
motu ⁊ per p̄mū motū mēsurat alios mot⁹. Si er
go opatiōes angeloz mēsurarent tpe; oportet qz
hi⁹ t̄ps fundaret in p̄mū opatiōne angelī ⁊ per hi⁹
opatiōne p̄mū mēsuraret opatiōes alias. sed nō est
dare talē p̄mū opatiōne in āgelo que sit mēsura oiu⁹
alioz uel allarū opatiōnū. ergo nō est ibi dare tēp⁹.
Nā ⁊ in istis corp. lib⁹ si nō ēt dare p̄mū motū qd
ēt cā oiu⁹ alioz motū nō ēt dare t̄ps qd mēsura
ret hi⁹ mot⁹. C p̄. ēē angeli q̄tūcūq̄ posset nō esse
qz ois creatura p̄t desiccere ab eē. att̄ qz hi⁹ ēē non
h̄z partē ⁊ parte iō mēsurat euo. ergo aili q̄tūcūq̄
āgeli⁹ posset a sua opatiōe desistere. att̄ qz illa opa
tio est simplex ⁊ nō h̄z p̄tē ⁊ partē cu⁹ t̄ps sit mēsura
mēsuras partē post p̄tē ei⁹ opatio nō mēsurabili⁹ tpe
sed euo. C p̄. qd per sola uoluntatē subtrahit nō mē
surat tpe; qz tūcūlio dei uel opatio illa qua angeli vi
det dei tpe mēsuraret. qz si uellet videre dei ⁊ uel
let se aduertere ab hoc ipso cēt aduersi ⁊ nō vide
ret dei. s̄z ut dictū est āgeli stat in opatiōe sua q̄dū
vult ⁊ per sola uoluntatem desistit ab operatiōe. ḡ r̄.
C p̄. dicebat qz t̄ps qd mēsurat opatiōes angelicas
nō est eiusdē rōnis cu⁹ tpe qd est in motu p̄mū mobi
lis. Sed p̄tra. nō v̄ ditterre hoc t̄ps ⁊ illud nō
qz hoc est p̄tinuum. illud aut̄ nō p̄tinuum. sed t̄ps de se
est numer⁹ ⁊ accidit ei⁹ qz sit qd p̄tinuum. ēē ergo q̄tūn
um uel nō p̄tinuum nō variabil⁹ rōne t̄ps nec faciet tē
pus qd mēsurat opatiōes angelicas qd oī ēē nō cōt̄
nuū. dicebat qz tale t̄ps qd mēsurabit opatiōes āgeli
cas p̄t poni in p̄mo angelo. p̄. si ponere talē tēpus
in p̄mo angelo cu⁹ in ipso p̄mo angelo multe opati
ones sint. opteret ibi dare aliquā opatiōne p̄mū que
ēt mesura oiu⁹ alioz opatiōnū. s̄z hoc ponim⁹ in p̄mū
angelo. ḡ r̄. C In p̄trariū est. qz nihil est aliō tē
pus nō mēsura variabil⁹. quecūq̄ ergo sūt varia
bilia mēsurant tpe. sed ille opatiōes angelice sūt va
riabilis. ḡ r̄. C p̄. in quolibet āgelo sunt multe spēs
qz ois icelligētia est plena formis ut oī in libro de cau
sia. s̄z icelligētia angelicē nō p̄t si actu isformari oib⁹
alioz spēb⁹. isformabit ergo successiū s̄z nō p̄t ergo
ēē successio in hi⁹ isformatiōib⁹ nō sūt successio in ip̄s
intellectionibus uel in ip̄s operationibus. ergo r̄.

R̄ideō dicēdū qz in hac qdne sic p̄cedemus.
qz p̄mo narrabim⁹ qd sc̄i ⁊ doctores
circa hāc materiā sentiūt. Sc̄o qz nr̄a cognitio inci
pit a sensu ⁊ per ea que videm⁹ in istis sensibilibus ⁊
mobili⁹ op̄z in illa intelligibili⁹ ascēdere. Jō uerita
tē illa quam sancti ⁊ doctores de hac questione sen-

tiāt per motū ⁊ per ea que sūt in motu studebit⁹ de
clarare. Tertio adducem⁹ difficultates p̄tingētes cir
ca hāc mām ⁊ soluēt illas. Quarto ⁊ ultimo addu
cem⁹ rōnes ad p̄positū ostēdētes qz opatiōes ange
licē tpe mēsurant sicut ⁊ sancti ⁊ doctores sentiunt.
C Propter p̄mū sc̄iū qz sc̄i ⁊ ph̄i ⁊ doctores su
per hoc fundamēto se generali⁹ fundat. qz qz nō est p̄
cessus a valde distāt ad valde distās nō per mediū.
sō opatiōes angeloz mēsurant mēsura successiū. est
eni⁹ vniuersū p̄nexū ⁊ media fm aliqd participat p̄di
tioes extremoz. angelī ergo qui sūt mediū inter deūz
⁊ ista corporalia sive sensibiliā q̄tū ad aliqd p̄cipiāt
p̄ditioes utriusq;. Nā hec sensibiliā nō mēsurant nō
mēsura successiū. totū ergo qd est in eis mēsurat uel
tpe uel istati t̄pis. de⁹ aut̄ nō mēsurat nō mēsura p̄
manēt. angelī aut̄ tenebūt mediū. qz q̄tū ad aliqd
mēsurabunt mēsura p̄manēt ut q̄tū ad eoꝝ libam
⁊ eoꝝ ēē. ⁊ q̄tū ad aliqd mēsurabunt tpe; ut q̄tū
ad eoꝝ opatiōes. ⁊ hoc mō vniuersuz est p̄nexū ⁊ cō
glutinatū. qz semp media p̄nectūt extrema participāt
do eoꝝ p̄ditioes. hoc mō totū est aliqd mō cōnectū
qz infimū p̄nectūt cu⁹ medio ⁊ mediū cu⁹ supremo. nec
est tñ modicū argumētū cu⁹ arguim⁹ ex p̄nexiōe vni
uersi. qz vniuersū cu⁹ sit valde bonū d̄z ēē cōnectū ⁊ in
dispōne optima. ex hoc eni⁹ est in vniuerso armonia ⁊
pulchritudo idisolubilit̄ p̄cordia. qz fines primorū
plūgunt principijs sc̄oꝝ. nō eni⁹ ista corporalia que
sunt infima cōneterent ipsis spūalsb⁹ nō aliqd mō
attingerēt ea que sūt infima in eis in ip̄s lib̄s spūa
lib⁹ est ēē ⁊ opari. ⁊ ēē est supra opari. hoc ergo mō
spūalla ad sensibiliā h̄nt quadē p̄nexiōe. opari autē
qd est infimū in eis mēsurat tpe sive mēsura successiū
qua mēsurant ēē t̄palia. l̄ nō eiusdē rōnis s̄cē mē
sura illa successiū que mēsurat opatiōes angelicas ⁊
que mēsurat hec sensibiliā. s̄z h̄c aut̄ modū p̄cedūt
sancti si p̄siderent dicta dionysij. 10. de di. no. ⁊ si p̄s
iderent dicta aug. 8. sup gen. ad littera. fm h̄c etiā
modū p̄cedūt ph̄i. si p̄siderent dicta auctoris de cau
sis. 31. ppōne. ⁊ si p̄siderent dicta ph̄i. ppōne. 106.
dion. eni. 10. de di. no. hoc mō p̄cedit. inquit eni⁹ p̄di
tioes eūt. eternitatis ⁊ t̄pis d̄ces qz p̄ditioes eūt si
ue eternitatis sunt antiquū ⁊ variabile ⁊ totū fm to
tū metit. p̄ditioes vō t̄pis sunt ēē in ḡnatiōe ⁊ cor
ruptionē ⁊ variatiōe ⁊ ait se h̄ie. ⁊ qz opposite sūt p̄di
tioes eūt ⁊ t̄pis sive eternitatis ⁊ t̄pis. iō ut ait existē
tia mēsurantur euo. ḡnabilit̄ vō ⁊ mobilia tpe. alia ḡ
que sūt totaliter exītia mēsurant simplē eternitate si
ue mēsura p̄manēt ut de⁹ ip̄s. illa aut̄ que sūt simplē
cōter mobilia mēsurant mēsura successiū. cuiusmodi
sūt ista inferiora corpora est dare etiā media que sūt
fm aliqd successiū ⁊ fm aliqd p̄manētia. hī aut̄ spū
ales s̄b qd p̄t icelligētia qz ait dionysius qz sūt medie
existētū ⁊ factoz. sūt eni⁹ tales s̄b medie inter deūz
qui est simplē exītia. ⁊ ista inferiora que sūt facta. i. que
sunt ḡnabilit̄ ⁊ corruptibilit̄. Nā si uellem⁹ accipere
factu large esse creatu est factū. ⁊ ecōverso. s̄z si volu
mus accipe factū p̄ ḡnabilit̄ ⁊ corruptibilit̄. nā si uelle
mus accipe sc̄i: nō oia creata sūt facta. hī aut̄ itaq̄
spūales s̄b medie sūt exītia ⁊ facta. i. iter deū ⁊ ista
generabilit̄. nec totaliter mēsurant euo nec totaliter
tempore. Sed mensurant utroq;. ideo ait dionysius
eodē libro ⁊ capitulo qz medie aut̄ existentium ⁊ fa
ctoz sūt quecūq̄ fm aliqd qdē euo. fm aliqd aut̄ tē
pore participat. angelī ergo qui sūt spūales s̄b sive
medie iuxta dionysij nūia. s̄z aliqd mēsurabunt euo
⁊ fm aliqd tpe. Si eni⁹ medie mēsurant utroq;. p̄stat

De mensura angelorum

q̄ s̄bas sp̄iales esse sic medias: op̄z h̄l̄ s̄bas m̄sura
 r̄ utroq; nō aut̄ dici p̄t q̄ p̄tum ad eē m̄surant tē
 pore r̄ p̄tum ad op̄ari euo. q̄ tūc eēt stabl̄ eorum
 op̄ari q̄ eē. erit ergo ecōuerso: q̄ f̄m eē m̄surabunt
 euo: r̄ f̄m op̄ari tpe. Hac etiā via videt p̄cedere
 augu. 8° sup̄ gen. ad litterā. qui inter simpl̄ imobile
 qui est de°. r̄ simpl̄ mobile culusmodi sit ista iſerio
 ra corporalia ponit̄ s̄bam sp̄iales mediā. ait enīz q̄
 de° mouet sp̄iales s̄ba per tpa. corporalē vō perte
 pora r̄ loca. r̄ exēplificado subdit. q̄ per tps mouet
 aius: uel remissēdo q̄ oblit̄ erat: uel discedēdo q̄ ne
 sciebat. uel uoledo q̄ nolebat. per loca aut̄ ut sit mo
 uet corpus. Dicem⁹ ergo q̄ deus est oino imobilis r̄
 per tpa r̄ per loca. creatura aut̄ corporalis oino mo
 bili⁹ r̄ per tpa r̄ per loca. Si ergo vniuersum est cō
 nejū oīz media mediu⁹ mō se habeat. Sp̄iales er
 go s̄be que sunt medie inter deū r̄ ista corporalia nō
 erūt oino imobiles. q̄ nō mouent tpe nec loco. nec
 oino mobiles q̄ moueant utroq;. s̄z f̄m aug. s̄niaz tene
 bāt mediu⁹. mouebunt̄ enī vno mō r̄ nō alto. nō autē
 dīci p̄t q̄ moueant loco r̄ nō tpe. s̄z nō cōuertit. mo
 ueri enī tpe n̄hīl est alīd q̄ successiue se applicare. q̄
 ut ait aug. in libro p̄ssignato. q̄cqd mouet loco mo
 uet tpe. s̄z mouerit loco est successiue reapplicare. nō
 ad quocūq; r̄ quocūq; mō f̄z sitū r̄ situāl. mouerit er
 go tpe est generali⁹ q̄ mouerit loco. r̄ q̄cqd moueklo
 co mouet tpe. q̄ q̄cqd successiue se applicat situāl
 ter uel f̄m sitū applicat se successiue f̄m aliqd q̄ ap
 placet se situāl uel f̄m sitū. imo q̄ angeli nūl̄ s̄t si
 tuāl ipossibile est eos se mouere f̄m locū. loquēdo
 de motu f̄m locū ut de eo loquit̄ aug. qui talē motu⁹
 solū attribuit corporali⁹ s̄be. q̄ localis s̄ba loco situāl
 iter cōmēsurat. mouent ergo sp̄iales s̄be tpe. q̄ ali
 qb̄ se successiue applicat. q̄ nuc cogitat de vno nūc
 de alio. nūc affectionē referunt ad vnu nūc ad aliud.
 nō aut̄ mouent loco. q̄ cū nō sint alīcibi⁹ situāl. non
 possunt se successiue situāl appiccare. vñ r̄ si moue
 rent̄ angeli ab oriēte in occidēs cū nec in oriēte nec
 in occidēte sint situāl: magis erit talis mot̄ f̄m tps.
 q̄ nō sunt simul in oriēte r̄ in occidēte. q̄ sit f̄m locū
 ut q̄ fuerūt situāl in occidēte. uel sint mō situālter
 in oriēte. mouent ergo sp̄iales s̄be per tps. q̄ in suis
 opatiōib⁹ successiue h̄nt. ut q̄ nō operant̄ s̄l̄ ubiq;⁹
 possit op̄ari. sed nec op̄ant in hoc loco nec in alio. ta
 lis enī successiō cū nec op̄ant in hoc loco nec in alio.
 sed large loquendo possit dīci successiō loco⁹. pp̄te
 tñ est ibi successiō opatiōnū. q̄ s̄bi est sp̄ialis s̄ba ubi
 op̄at. ergo s̄bi successiō opatiōnū q̄ nō op̄at s̄l̄ ubi
 cūq; p̄t op̄ari. r̄ ēt est s̄bi successiō opatiōnū q̄ non
 op̄ant s̄l̄ oia que possent op̄ari. ut nō affici s̄l̄ ad oia
 ad que p̄t affici. r̄ loquēdo de eoz̄ intelligere nāl̄
 nō intelligit oia s̄l̄ que possit intelligere. In opatiōib⁹
 ḡ angeloz̄ est successiō. uel q̄ intelligit q̄ p̄l̄ nō in
 telligebat. ut q̄ querit̄ se sup̄ aliq; tpe sup̄ quā p̄l̄
 nō se queret̄. uel q̄ uolūt q̄ p̄l̄ nō uolebat. Nā
 si diuersificat eoz̄ intelligē r̄ successiue intelligit. oīz q̄
 diuersificat eoz̄ uelle r̄ successiue uelit. Tā q̄ nūc
 intelligat p̄ hac sp̄z intelligibl̄ per quā p̄l̄ nō intellige
 bat. hoc est q̄ uolūt le querere sup̄ h̄l̄ sp̄m sup̄
 quā p̄l̄ nō uolebat. r̄ q̄ hoc est mouere tpe f̄z aug.
 angelī q̄tuz ad suas opatiōes tpe m̄surant̄. q̄ s̄t dīca
 tur q̄ augu. 8° sup̄ gen. ad litteraz non loquit̄ de sp̄u
 angelico: s̄z humano. q̄ sp̄us human⁹ est ille qui remi
 niscit̄ q̄ erat oblit̄. nō erat angelic⁹; q̄ in sp̄u angelī
 eo nō s̄t p̄e obliuio r̄ remissēta. Dicem⁹ q̄ sic sp̄us
 human⁹ f̄z quādā successionē in opatiōib⁹ s̄t̄ sic r̄

sp̄us angelic⁹. angelī enī licet in suo eē r̄ in sua vta nō
 habeat p̄teritu r̄ futurū; q̄ nō oēs suas opatiōes
 h̄nt s̄l̄. mot̄ enī angeloz̄. i. eoz̄ opatiōes f̄m q̄s suc
 cessiue mouent ab vna opatiōe in allā trāseūdo h̄nt
 p̄teritu r̄ futurū. q̄o aug. exp̄sse ponit̄. 13. l⁹ de cl. del.
 ca. 16. dīces: si mortalitas angeloz̄. i. si eoz̄ vita p̄pe
 tua nō trāsit in tpe nec p̄terita est q̄s nō sit. nec futu
 ra q̄s nōdū sit. t̄ eoz̄ mot̄ q̄b̄ tpa peragunt in p̄te
 teritu trāseūt. possit aut̄ dīci angeloz̄ mot̄ f̄m quoq;
 tpa pagunt opatiōes tpoz̄ in quib⁹ cadit successiō r̄
 per p̄n̄ tps tñ. cā ergo q̄re in opatiōib⁹ angeloz̄ ca
 dit tps f̄z dio⁹ est q̄ angeli s̄t̄ media ex̄st̄l̄ r̄ fact
 rū. ideo nec m̄surantur mensura existentiū. l. pma
 nēti. nec oino m̄sura fluxibl̄. f̄z p̄tū ad eē m̄surant̄
 existēti ut euo. q̄tū ad op̄ari m̄surant̄. m̄sura successi
 sua ut tpe. hec aut̄ cā assignata a dīonysio ḡnāl̄: q̄
 sp̄se nō descēdit sp̄l̄ ad ipsas s̄bas sp̄iales. f̄z stat in
 hac ḡnāl̄itate. q̄ media ex̄st̄l̄ r̄ fact oīz m̄surant̄
 euo r̄ tpe. Assignata est ab aug. sp̄l̄. q̄ sp̄se sp̄aliter
 descēdit ad sp̄iales s̄bas. auctor etiam de causis hūc
 modū tenet dīces in. 13. pp̄one sua. q̄ iter r̄ cui⁹ s̄ba
 r̄ actio est in momēto eternitatis. t̄rē cui⁹ actio r̄ s̄ba
 est in momēto tps est res media cui⁹ s̄ba est in momēto
 eternitatis r̄ opatio in momēto tps. q̄d decla
 rat in cōmēto. q̄ ut ibi dī res cuius s̄ba r̄ actio est in
 momēto eternitatis. i. in eternitate est seiuncta. l. sepa
 ra a re cui⁹ s̄ba r̄ actio est in momēto tps. l. in tpe. q.
 d. q̄ p̄tes que f̄m oia sua. vñdēz t̄ f̄m s̄ba q̄ f̄z opa
 tionē r̄ m̄surant̄ eternitatis. l. m̄sura p̄manēti est se
 parata. i. ualde distas a re que f̄m oia sua m̄suratur
 tpe. l. m̄sura successiua. ut ergo vniuersū sit p̄nexū oīz
 dare rōnē mediā que f̄z aliqd m̄suref̄ eternitate. f̄z
 aliqd tpe. hoc aut̄ mediū habebit quādā p̄nexione⁹
 cū utroq; extremo. videret̄ enī vniuersū dissolutum
 s̄z iter r̄ que totaſt̄ est sub eternitate. r̄ r̄ que totaſt̄
 est sub tpe nō eēt̄ res media que f̄z aliqd eēt̄ sub eēt̄
 itate. f̄m aliqd sub tpe. h̄l̄ aut̄ res media que f̄m ali
 qd est sub tpe. r̄ f̄m aliqd sub eternitate: uel erit f̄m
 s̄ba s̄z sub tpe uel f̄m opatiōes sub eternitate uel ecō
 verso. Nō aut̄ dīci p̄t q̄ s̄ba alicui⁹ reisit̄ sub tpe r̄
 actio sub eternitate. q̄ tūc eēt̄ actio melior r̄ nobili
 or̄ q̄ s̄ba. oīz igit̄ eēt̄ ecōuerso q̄ s̄ba sit sub eternitate
 .i. sub euo r̄ actio sub tpe. hāc ēt̄ s̄nla z ponit̄. p̄culus
 106. pp̄de dīces. q̄ oē ens q̄d est oīz q̄ est eternale f̄z
 s̄ba s̄z r̄ opatiōnē r̄ q̄ oīz q̄ est t pale f̄z ens mediū. q̄
 hoc q̄dē f̄z eternale hoc aut̄ t pale q̄d in cōmēto decla
 rat eodē mō s̄c in libro de causis. dī enim ibi q̄ stud
 mediū q̄d aliquāt̄ est eternale aliq; t pale non p̄t
 eēt̄ eternale f̄z opatiōnē r̄ t pale f̄m s̄ba s̄z. q̄ eēt̄ r̄ opa
 tio dignor̄ s̄ba. res itaq; m̄sura habebit eternale s̄ba
 r̄ t pale opatiōnē. ḡnālster itaq; loquēdo ut sci dīo⁹
 r̄ aug⁹ r̄ ēt̄ actio de causis r̄ p̄cu. ponit̄ r̄ media ha
 bente s̄ba in eternitate. opatiōne in tpe. h̄l̄ aut̄ res
 media f̄m ueritātē s̄t̄ ipse intelligēt̄. pp̄ter q̄d opa
 tio eternitatis m̄surant̄ tpe. sed l̄ actor de causis
 ḡnāl̄ loquēdo nō posuit trahī ad hāc ueritātē: tñ s̄t̄
 ad suā p̄nē uolum̄ sp̄alit̄ dīcēde vi quādā icōuent̄
 entia ip̄licare. posuit enī tpe s̄l̄ s̄l̄ siderant̄ diligēter ser
 mones elusde sup̄a eternitatē intelligēt̄. tā dīc̄t̄ par
 ificari eternitati. corp⁹ enī celeste f̄m s̄ba s̄z r̄ opatiōnē
 collocauit̄ sub tpe. aīaz vō f̄z s̄ba dīc̄t̄ eēt̄ in eternita
 te. f̄z actionē vō in tpe. tpe enī nō trēdit̄ agē principal̄
 nisi de vniuersalib⁹ r̄ de p̄marib⁹ causis que f̄m eu s̄t̄
 q̄tuor. de°. intelligēt̄. aīa celī. r̄ celū. que f̄m eū quo
 modo se habeat ad m̄sura dīctū est. Nam circa has
 quatuor causas vniuersales r̄ primarias q̄ dīxit de

deo q̄ est supra eternitatem. leviter saluari pōt qd̄ est supra eternitatē p̄cipiatā quasi cōi noīe uocam' euū q̄ enī dixit de aia celi q̄ s̄ba z h̄z in eternitate & actio nē in tpe nō h̄z dubiū. S̄z qd̄ dixit de itelligētia & de celo magna dubitationē h̄nt. posuit enī itelligētia sim pliūter in eternitatē & celū simpli in tpe. q̄ aut̄ itelligētia poneret simpli in eternitate & dicere cā part̄ificari eternitati. p̄z q̄ illud qd̄ dicit in cōmēto. p̄posi tioia sc̄de q̄ itelligētia part̄ificat eternitati. qd̄ idē est dicere ac si dixisset q̄ itelligētia f̄m n̄shil frui est in tē pore. qd̄ vō corpus celeste poneret simpli sub tpe p̄z per p̄positionē tricesimā. ubi dicit q̄ ois s̄ba creatā in tpe aut̄ est semg in tpe & tps nō supfluit ab ea qm̄ est creatā equalē tpls. aut̄ supfluit a tpe & tps fluit ab ea qm̄ est creatā in qbusdā horis tpls. culus. ppōnis itellec̄t̄ est q̄ corpora se implēta cuſusmodi sūt cor pora celestā sūt tps. f̄m s̄bam. q̄ tpe nō supexcedit ipsa s̄z equarent tpls. hec aut̄ corruptibilis corpora sūt tps. f̄m s̄bam. q̄ sūt pducta in qbusdā horis tpls. Ita q̄ tps supexcedit ea. & b̄l̄ etia corpora sup excedunt tps q̄tum ad aliquā paritē tpls ut corp̄ cor ruptibile qd̄ durat per decē annos supexcedit tēpus vni⁹ annū. & q̄ ou rat per dīc̄ supexcedit tps vni⁹ hori. sed l̄z sic vide at actor de causis utriusq; in h̄z vi def fallū eē. nā fallū est q̄ itelligētia part̄ificat eternitati: & q̄ n̄shil f̄m sūt cadat sub tpe cū dictū sūt operatioes itelligētia tpe mēsurari. Rursus fallū est celū f̄m s̄bam eē in tpe cū celū sūt perpetuū & cū nō ha beat s̄bam icorruptibile. vñ itelligēdo uerba aucto rīs de causis fallā sūt. possumus in eū iuuare & dicta ei⁹ ad ueritatē reducere. nā cū dicit itelligētia part̄ificari eternitati & q̄ f̄m s̄ba & operationē est supra tē pus nō est int̄ctō ei⁹ q̄ in operatioib⁹ itelligētē non sūt alīq̄ successio. cū ipse dicit ip̄opōne. 10. q̄ ois itelligētia est plana formis. S̄t enī in itelligētia sūt multe forme nō pōt oīb⁹ illis actualis informari. nec pōt f̄z oēs illas formas sūt actu itelligere. op̄z ergo q̄ nūc in telligat per vna sup̄. nūc p̄ alia itellec̄tōnē & nūc per alia q̄ sine successioē eē nō pōt. est itaq; in operatioib⁹ itelligētē successio & cadit ibi tps. sed nō illō tēpus qd̄ fundat in motu p̄lmi mobilis. q̄ itelligētia nec f̄m s̄ba nec f̄m optionē sūt itelligibile depēdet a motu celi. accipieđo iḡt tps p̄prie f̄m q̄ tps dicit numer⁹ p̄ioris & posteroris fundatū in motu celi: in telligētia tñ f̄m s̄bam q̄ f̄m operatioes est supra tēpus q̄ nec hoc mō nec illō dependet a motu celi. est enī. p̄pria operatio itelligētē itelligere q̄ nō depēdet a motu celi. sed operatio aie i mouere corpus. motus aut̄ corporis de necessitate cadit sub tpe p̄prie dīcto. cadit enī mot̄ celi sub tpe p̄prie sumpto & est tēporalis. & si nō f̄m se totū saltē f̄m suas pres. naz si n̄shil est eē tps nisi q̄ includit in tpe. tot̄ mot̄ celi nō est tps. q̄ f̄m se totū nō includit in tpe. sc̄p̄t̄ enī talis mot̄ cū tpe & desinet cū tpe. partes tñ illi⁹ mot̄ tps sunt & a tpe p̄tinent. accipieđo itaq; tps p̄prie itelligētia est supra tps f̄z s̄ba & operationē. aia vō f̄z s̄bam est supra tps. operatio tñ eius que est mouere est in tpe. sed si accipiat tps large pro quacūq̄ successio ne in operatioib⁹ itelligētē cadit successio & per p̄nō tēpus. Possimus aut̄ si uolum⁹ taliter adiuuare actorē de causis. dīcēdo q̄ itelligētia f̄m s̄ba & opera tionē mēsurat eternitati. Ieu. nō q̄ quelb̄t̄ operatio itelligētē euo mēsuret. sed q̄ h̄z aliquaz operationem que euo mēsurat. naz si loquimur de operatione eius lupnaturali cuſusmodi est vñlio dñuine essentie. certū est q̄ in tali operatioē nō cadit successio. Sed p̄ter

talē operationē supnālē est dare itelligētia operationē supnālē que mēsurat euo. Nā cū itelligētia sem per itelligat sc̄p̄z & nunq̄ ab hoc itelligere decidat. rale itelligētia nō cadit sup tpe & ibi nō cadit successio. Semp enī itelligētia est sibi p̄sens f̄m s̄ba & semp sc̄p̄sam itelligit. s̄z nō sp̄ se p̄uertit sup qualibet sp̄em quā h̄z & nō semp actu itelligit qd̄d pōt itelligere per h̄z sp̄es. ppter qd̄ itelligere ei⁹ put̄ itelligit alia per sp̄es cadit successio & est ibi tps nō tps p̄prie sūptū qd̄ fundat in motu p̄lmi mobilis. s̄z qd̄ est alter⁹ rōne. in illo tñ itelligere quo itelligit sc̄p̄z per s̄ba suā nō cadit successio. s̄z quā itelligētia se itelligit in qōns⁹ de cognitiōib⁹ āgeloz. dīctū. C Ju uim⁹ ergo actorē de causis quā possit itelligi q̄ itelligētia nec f̄m s̄ba nec f̄z operationē nō cadat sub tpe. uolum⁹ aut̄ tuare h̄z quā possit itelligi q̄ corp̄ sup celeste s̄ba habeat tēporalē. Sc̄lēdū est ergo q̄ alia loquēdū est de aia mouēte celū & de celo. naz aia mouēte celū ut motor appropiat⁹ ei⁹ habet operatioes in tpe. sed operatio illa est trāsēs in exteriorē māz q̄ est ipsa motio celi: s̄ba itaq; aie celi nō est tps. q̄ n̄shil est in ei⁹ s̄ba qd̄ mēsures tpe p̄e dīcto. tps ḡ p̄e sūptū nō est in s̄ba aie nec est in operatioē ei⁹ extrin seca. sed solū est in operatioē trāfēte in exteriorē ma teriā. sed nō s̄c est de celo. q̄ ipse mot̄ celi qui est in ipso celo subjicit tēpori p̄prie dīcto. ppter qd̄ conse quēs est q̄ tēpus sit in ipsa s̄ba celi q̄ est in motu celi qui ut in subiecto habet esse in celo. s̄ba iḡt celi est tēporalis nō q̄ s̄ba celi nō sit perpetua: s̄z q̄ in tali s̄ba habet eē tēpus p̄prie sumpto. cū ibi habeat esse motus in quo fundat tale tēpus. s̄z s̄ba aie nō est tēpora lis loquēdo de aia celi q̄ n̄shil est in substantia talis aie que mēsures tēpore p̄prie sumpto. C Pietermis sis aut̄ supst̄tioib⁹ phoz quorūdam dīcta licet ut in plurib⁹ ueritatē p̄tinēt & saluari possint: tñ ut in mul tis quādā supst̄tione loquēdū & amplissitatē uerbo rū p̄tinet. dīcam⁹ q̄ ut pot̄ patere per hita quīnḡ sūc gradus rerū. In supremo enī gradu est ipse deus qui f̄m oia sua mēsurat eternitatem simpli. In infimo autē gradu sūt ista tps. que f̄m oia sua mēsuraunt mēsura successiva. accipieđo mēsuras successiva large. sūe sit tps sūe nūc tps. intermedia aut̄ sūt tria. videlicet corpus supcelestē. aia humana: & itelligētia. nō aut̄ in hac parte est simpli adhēdū superst̄tioib⁹ phoz quorū distingueñtū inter alias celestes & itelligētias aie enī celestes sūe s̄be sp̄iales mouētes celos itelli gētē sūt. loquēdū est enī alia ut pluries & nos ipse multorūs sequēdo hūc modū loquēdū dedim⁹ diffe rentiaz inter alias celestes & itelligētias. q̄ f̄m quādā p̄grūtātē accipieđo est. p̄grūtātē enī est q̄ aie celoz sūe motores orbū infimū gradū tenet inter itelligētias. q̄ infima in sp̄eb⁹ debet attingere suprema in corporib⁹. cōmūtētē tñ loquēdo aie celoz itelligētie lunt. iter deū ergo & hec corpora corruptibilis. dīcem⁹ itelligētias corpora celestia & alias humanas. q̄ si q̄s ueller supaddere quartū gradū videlz alias celestes. dīci posset q̄ h̄z aie possunt iter itelligētias co putari. oia aut̄ hec tria q̄tū ad eē mēsuraunt euo. q̄tū ad operatioē mēsuraunt tpe. q̄ itelligētia loquēdo de tpe p̄e dīcto magis est a tpe semota. q̄ nec f̄m s̄bam nec f̄m operatioes depēdet a motu celi sūe a tpe p̄prie dīcto. corp̄ aut̄ supcelestē l̄z f̄m se sit icorruptible: in ipso tñ celo sūdat mot̄ sūe tps p̄e sumpto q̄ fundat in motu qui est in celo. aia vō humana f̄m q̄ est plūcta corpori habet indirekte operationē subiecta tēpori p̄prie sumpto. q̄ eos ipso q̄ corpus humānū est

De mensura angelorum

subiectū taliē tēpōri aia humana qui ut ultimū sequitur cōplexiones corporis īdīrecte h̄z operationem subiectū taliē tēpōl qđlibet ergo istoꝝ triū habet s̄bam s̄corporalē & habet opationē ubi cadit successio. Nā ī motu celi successio cadit itēlīgētē etiā nōstā aie est cū discursu. angelus etiā nō intelligit oia si nul sed intellectō vnl' rei succedit intellectō alteri'. accipi endo itaq; tps large pro omni mēsura successiuā opationes angeloz mēsurant tēpōre. qz in taliō opatio nibus h̄z esse aliqua successio. C Postq; ostēdimus qđ sancti & doctores circa hāc māteriā senserū & de clarauim' quo eorū dicta ad hāc ueritatē reduci pos sunt & accipiendo tps large pro qualibet mēsura suc cessiuā. opationes angeloz tpe mēsurant qđ fuit p̄mū p̄ncipale p̄positū a zgredu uolum' sc̄y p̄ncipale ex h̄bz que sunt in motu & ex h̄bz que sunt in illis sensibiliꝝ declarādo h̄z ueritatē. copabit̄ eni angelos ad celū & ad motū ei' in quo est tps p̄prie sumptū. & ostēdimus qz ibi est sile & dissimile. Sile quidē qz & in motu celi & in opationibz angeloz est successio ali qua. dissimile vō qz successio hec & illa nō sunt eiusdē rōnis. sed vna h̄z p̄tinūt̄. alia vō nō. ppter qđ suc cessio hec & illa. uel tps hoc & illud dicunt nō ee eiusdē rōnis. C Propter primū sc̄iēdū: qz sicut celū suc cessio est in suis ubi. ita qđ nunc est in vno ubi & nunc in alio. & sicut nō est possiblē & celū sit simul in oibz suis ubi. sic angelus successiuē est sub suis intētiōibz uel sub suis affectōibz. nō est possiblē & angelus sit simul sub oibz h̄z opatiōibz. & sicut celū mouetur de ubi ad ubi & talis mot' dī eē tps & mēsurari tēpo re. sic angelus mutat de affectōe in affectionem & de vna intellectōe in allā & talis mutatio opationū tpe mēsurant. dīcēmus ergo & sicut vna est s̄ba celi que nō est nūc in vno ubi nūc in alio. idē dī inēvnu nūc in toto tpe & mēsurat motum celi h̄m ubi. sic vna est s̄ba angelus que substernit nūc h̄līc opatiōi nūc illi. iō eē vnu nūc in toto tpe qđ mēsurat motū angelī opationes. & si dīc qz s̄ba nō substernit opatiōi nisi medi ante potētia. & potētia est in ipsa s̄ba. & iō qđd est in potētia est etiā in ipsa s̄ba. Sicut ergo aia est loc' spe cierū sed nō tota. i. nō h̄m sua quālibet potētia. sed in telligētia tñ. i. h̄m intellectū tñ. Ita qz esse aie nō locus sp̄ez sensibiliꝝ. nec aia est loc' sp̄ez h̄m potētia sensitivā. qz potētia sensitivā ut in subiectō īdīrecte & īmediate & h̄m se non fundat in ipsa eētia aie: sed in organo. organū ergo est loc' & s̄bm sp̄ez sensibiliꝝ ut oculus est locus sp̄ez visibiliꝝ in quo fundat virtus visiva. eētia tñ aie est loc' speciez. itēlīgibiliꝝ in qua fundat potētia intellectua. sic & in p̄posito ipsa s̄ba angelī est loc' & est s̄bm oium opationū ei'. qz in h̄z s̄ba h̄z esse potētia angelī a qua fluit talis opatio. oia enī accidētia īmediate attingit ipsam s̄bam & īmediate fādant in ipsa s̄ba. ita qz nullus iter ea ordo situs. Nō enim sic se h̄z qualitas & quātitas ad s̄bam corporalē. sicut se h̄nt due tunice qbus idūt corpus qz tunica supior uel tunica que posteri' aduenit corpori nō attingit īmediate corp'. s̄z qualitas qđtūcūq; aduenit posteri' materie & quātitas. īmediate tñ attingit ipsaz māz. ita qz nullus est ibi ordo sit' iter h̄z accidētia. sed si est ibi ordo hoc est h̄z calitātē tñ. ita qz caliter accētia priora sunt q̄s organa s̄be ad cōfēquēdū accētia posteriora. & hoc mō vnu accētia inest s̄be īmediate alio accētia. hic aut̄ modus loquendī & accētia priora sunt q̄s organa s̄be ad cōfēquēdū accidētia posteriora est multū. p̄p' in p̄posito: qz potētia angelica est quasi organū s̄be ad sequēdū opatio-

nem. utrūq; īmediate fundat in s̄ba angelica tam po tentia & operatio. ita qz nullus est ibi ordo situs nec est ibi mutatio h̄m sitū. sed solū h̄m calitātē. potentia enī loquēdo organice est cā media ad hoc qz s̄ba ang eli sic p̄ncipiu opatiōi. In utroq; ergo fundat ope ratio & in potētia & in s̄ba est s̄bm p̄ncipale & radica le. & qz hic dicit nec illō qđ p̄ncipals subyctis successiōi & motui ideo ipsa s̄ba angelī que tenet quādam p̄ncipalitatē ad hoc qđ successiuē subyctat nūc h̄līc opationi nūc illi. iō talis s̄ba respectu tpis mēsurat̄ successioē taliū opationū habet rōnē ipsi' nūc. ppter qđ apparet declarat̄ qz nūc tpis & nūc eui idē sit re aliter. Nā ipsa s̄ba euaterni īq̄tū tenet quāda p̄ncipalitatē ut subyctat successiuē opationū dī eē nunc tpiō: ita qz tps in angelis erit ipsa s̄ba. ut subyctis ipsi' eē h̄z rōnē nūc eui. utrū aut̄ possit alit̄ accipit̄ nūc & ipsa s̄ba mobiliſ in sequētibz apparet̄. Redeam' aut̄ ad. p̄positū & dicam' & alit̄ mō s̄se se h̄z angelus ad suas opationes & celū ad sua ubi. qz sicut celū nō est sub oibz s̄tis ubi simul s̄z successiuē & tō interuenit ibi tps. sic angelus nō est sub oibz suis opatiōibz s̄l̄ sed successiuē & iō itercedit ibi tps: attī cu hac similitudine que est quāda successio hic & ibi s̄t̄ ibi multe dissimilitudines. Nā in successione ipsoꝝ ubi est p̄siderare quatuor que differenter se h̄nt. put ce luꝝ mouet h̄m sua ubi: angelus h̄m suas opationes. p̄mū est qz sicut celū nūc iciperet moueri nō esset ibi dare primū ubi acq̄situ eē. nā cū mot' localis sit p̄tinu' & p̄tinu' sit diuīsibile in ifinū nō est ibi dare p̄mū mutat̄ eē. nec est dare in aliquo spatio acq̄sito a mobili p̄mū acq̄situ eē. sic et̄. put celū successiuē acq̄rit alit̄. qđ ubi. nō est ibi dare primū ubi acq̄situ eē. s̄z si ange lus nūc crearet & nūc iciperet opari eēt̄ ibi dare primū opatiō eē. nō p̄turbet aliquos qđ dixim' celū moueri h̄m ubi & sp̄ eē in alio & alio ubi & successiuē acq̄rere lūu ubi cū celū sit semp in eodē ubi. Nā celū h̄z se totum semp est in eodē ubi h̄m s̄ba: tñ semp mutat ubi h̄m dispositionē. qz cū p̄tinuo moueat semp est alit̄ & aliter dispositū in illo ubi. s̄z si p̄sideret celū h̄m suas partes h̄m s̄niaz cōmē. in. 8. phīc. mutat ubi & s̄bam & h̄m dispository: qz p̄tes ipsi' celū nō semp sunt in eodē ubi h̄m s̄ba: & s̄m totū. ergo est ibi successiuē acq̄sito tps ubi h̄z dispository: & h̄z p̄tes est ibi h̄z successiuē ac q̄sito h̄z aliud & aliud ubi per p̄tes. C Sc̄da diā ī ter successione ipsoꝝ ubi in celo & successione opatiōnū ī angelo est qz celū nō s̄sist̄ in aliquo ubi s̄z sem per successiuē mouet h̄z sua ubi. angelus vō s̄sist̄ nūc ī hac opatiōe nūc ī illa. C Tertia qđē diā est qz p̄tes celū sic acq̄rūt successione suā ubi & nō acq̄runt aliqd ubi totū s̄l̄ sed semp partē post partē. angelus vō totā suā operationē s̄l̄ acq̄rīt. qz cū h̄z operatio nes s̄t̄ simplices nō est ibi dare partē & partē. est ergo successio ī opatiōibz angelī. qz vna opatio suc cedit alteri. nō aut̄ est ibi successio & pars opatiōis succedat partī. C Quarta diā est qz celū uel partes ei' que mutat̄ ubi h̄m s̄bam nō solū nō acq̄rūt totū suū ubi s̄l̄. s̄z et̄ nō pdūt h̄z s̄l̄. sed sic in acq̄redo ubi acq̄rūt p̄te post p̄te. sic in pdēdo qđ q̄situ est pdūt p̄te post partē. angelus aut̄ nō sic. s̄z cū desinit eē sub vna opatiōe & incipit eē sub alla totā opatiōe p̄tōrē s̄l̄ dīmittit & totā posteriorē simul acq̄rit. ex qbus appetit & successio ī celo h̄m sua ubi est p̄tinua. nāz successio p̄tinua illa q̄tuor regit. qz nō sit ibi dare p̄l̄ mūz mutatiū eē & nō īterrūp̄t h̄z mot'. & qz mobile ad hoc qđ cōtinue moueat nō s̄sist̄ ī aliquo acq̄sito

per motū. tertia yō ubi successio aliquid sit p̄tinuū; et ad hoc quod motus aliquis successivus sit p̄tinuū requirit quod si lud quod acquirit per totū nō totū simul acquirat. et quod regrit quod nō totū sibi p̄dat. p̄t̄ oīa igit̄ hec q̄tuor t̄ps quod mēsurat motū celi est p̄tinuū. Sed t̄ps quod mēsurat opatiōes angelicas est nō p̄tinuū. est q̄ t̄ps h̄ic et ibi. s̄nō est eiusdem rōnē ut est p̄ hita manifestū. Declarat̄ sc̄do p̄ncipali itēto. quod onus est quo p̄ ea que videntur. In istis sc̄sibilib̄ aliquid appet nobis quod dicēdū sit de t̄pe quod mēsurat opatiōes angelicas. exeq̄ uolum de tertio p̄ncipali. uolum enim adducē difficultates circa hāc māz illas soluere. Sc̄dū ḡ q̄tum ad p̄sens spectat tres difficultates possum circa hāc māz tāgē. quarū prima sumit ex vnitate itellectionis. sc̄da ex successione itellectionū. tertia ex p̄tinuitate iplaz. ex ipla q̄de vnitate itellectionis. vñ magna difficultas oritur. nā s̄i t̄ps nō est nisi quedā successio fatis forte videret alicui quod plures opatiōes mēsuratur t̄pe. quod vna succedit alteri. et successio absq̄ t̄pe eē nō pot. loquēdo de t̄pe large p̄t̄ dicit mēsurā quālibet successiā. s̄i cū inyna et eadē opatiōe nō sit successio quod cū sit simplicē nō h̄z p̄t̄ et p̄te. nō vñ via ad euadēdū quod mēsuret t̄pe. quod si vna opatio f̄m se nō mēsurat t̄pe. arguerit q̄ nec alicui oīs opatiōes mēsurabuntur t̄pe. Nā sicut se h̄z totū mēsuratū ad totū t̄ps. sic totū motus ad totū t̄ps. sic se h̄z quelibet p̄s mēsuratū. sicut quelibet p̄s motus ad partē t̄ps. et si quelibet p̄s motus nō mēsuret t̄pe. nec totū motus posset t̄pe mēsurari. Si ḡ oīs opatiōes. uel si motus f̄m opatiōes quod opat mēsurat t̄pe. opz q̄ et quelibet opatio t̄pe mēsurat. q̄ si nō sic est nec oīs opatiōes peterunt t̄pe mēsurari. Sc̄da difficultas ad hoc idē sumit ex successione opatiōes. nā t̄ps opz dare qd nāle. nō aut̄ qd ad placitū. cū ergo angelus possit sistere in qualibet opatiōe q̄tuū sibi placet successio operationū in angelō non erit nālis h̄z ad placitū. talis ergo successio nō merebit dici t̄ps. cū t̄ps qd nāle dicat. Tertia difficultas sumit ex incōtinuitate opatiōes instar. dixim quidē q̄ t̄ps hoc et illud est aliud et aliud. h̄z aliam et aliam rōnē. q̄ illud est p̄tinuū et nō illud. cū ergo t̄ps de se sit numerus p̄tinuū uel nō p̄tinuū nō vñ facere eēntiale dīam in t̄pe. ut ex hoc dicāt q̄ est alterius rōnē hoc et illud. uel q̄ ex hoc dicat t̄ps illud se habere equoce ad hoc t̄ps. nā equoce sit quorū nomine est vñ. rō yō s̄be est diuersa. Itaq̄ q̄ est p̄t̄ rōnē t̄ps cuiusmodi est cōtinuitas dīam essentialē et per p̄t̄s equoocationē nequaq̄ inducere pot. Prima aut̄ difficultas duplicitate solū pot. dīcem enim q̄ motus angelī f̄m opatiōes magis assimilat motū ad formam et cetera h̄i quodāmō idē dīcūt. assimilat ergo res magis res. q̄ ipse opatiōes h̄z q̄s atēdit motus in angelis quedā formā dici possit cū sint quedā p̄fectioē potētarū. et quicqd p̄ficit aliud ei formā dici pot. assimilat etiā motus magis motū. nā h̄z in motu locali nō sit dare primū mutatū eē. In motu tñ ad formā est dare primū mutatū eē. q̄ est dare minimā carnē et minimā aquā. ut p̄bat in p̄mo p̄fic. cū disputat p̄hs p̄tra anaxa. Sicut etiā in formis accidētibus noī enī q̄tuū cuq̄ modica mā est susceptiuā forme accidētalis. ut nō q̄tuū modica mā est susceptiuā caloris. q̄ si eēt minor nō posset sit reseruari calor. diuissio ergo

p̄tinuit uadit in infinitū. sed non diuissio forme per quod motus localis cui successio initit diuissioni continuū h̄z infinita mutata ēē in potētia. sicut et p̄tinuū in potētia est diuissibile in infinitu. nec est ibi primū mutatū ēē sicut nec in p̄tinuo est dare minimā p̄t̄. h̄z in motu ad formā est dare primū mutatū eē. ut si ignis calefaciat aquā est ibi dare primū calefactū esse. q̄ opz dare alia quā p̄t̄ aque tota s̄i calefactā. q̄ nō q̄libet p̄s aque q̄tuūq̄ minima est susceptiuā caloris. nō aut̄ sic est in motu locali. q̄ nō est ibi dare aliquā p̄t̄ spatiū totū s̄i acq̄sita. bñ igit̄ dictū est q̄ motus f̄m opatiōes angelōz assūlat magis motū ad formā q̄ motū ad ubi q̄ est ibi dare primū mutatū eē. et est ibi dare aliquid totū s̄i acq̄sita. nā angelus cū trāsit de vna itellectione ad alia. vna tota s̄i desinat et alia tota s̄i acq̄rit. s̄i sic dicēdo icidū in quādā ueritātē. s̄i augem difficultatē q̄onis. Nā cū p̄tra rōnē t̄ps sit ee totū s̄i. ipsoſible vñ eē q̄ aliquid q̄ totū s̄i acq̄rit t̄pe mēsurat. dicēm itaq̄ q̄ vna et eadē opatio angelī s̄i p̄siderat h̄z se mēsurat. s̄i in ordine ad opatiōē alia t̄pe mēsūret. nā sic aliquid mēsurat t̄pe per se loquēdo f̄m q̄ in eo reperiāt rō motus. q̄ motus est illō q̄d per se et primo t̄pe mēsurat. rō aut̄ motus nō reseruat in re acq̄sita nisi in ordine ad rez acq̄rēdā. q̄ eē q̄d mouet p̄t̄ h̄z et p̄s sibi deficit. q̄ si nihil h̄cē nō dīcep̄sset motū. si totū h̄cē tā inūtā eēt motus. Inde est q̄ motus est actus in potētia. est enī actus enī actus rōne acq̄siti. s̄i actus in p̄o rōne acq̄rēdā. s̄i est actus enī actus in p̄o h̄z q̄ in potētia. q̄ acq̄situū ut h̄z ordinē ad acq̄rendū f̄m q̄ h̄z tālē ordine et mobile f̄m q̄ est in potētia ad acq̄rendū reseruat in eo ratio motus. hoc igit̄ modo angelus mouet f̄m operatiōes. p̄t̄ de opatiōe acq̄sita tēdit in opatiōe acq̄rēdā. vna ergo operatio potest dici mēsurari tēpore. nō f̄m se. q̄ nec in ea h̄z se reseruat rō motus. sed mēsurabit vna operatio t̄pe. p̄t̄ habet ordinez ad operationez alia. Sicut vnitas f̄m se nō facit numerū. sed vnitas ut habet ordinē ad vnitatem aliam. sic facit numerū cū vnitate illa. Uel possumus aliter dicere et melius ista difficultatē soluere dicētes q̄ t̄ps illud cōponit ex instatib̄ f̄m q̄ patebit in questione sequenti. est enī illud t̄ps nō cōtinuū. sed licet quelibet pars p̄tinui sit continua. nō tñ quelibet pars numeri est numerus. in t̄pe aut̄ p̄tinuo quelibet p̄s t̄ps est t̄ps. sed in t̄pe nō p̄tinuo cuiusmodi est tēpus quod mēsurat opatiōes angelicas. q̄d est cōpositū ex in statib̄ nō quelibet pars t̄pis est t̄ps. s̄i sicut in numeris nō quelibet pars semper numeri est numerus. cū p̄s numeri possit ee vnititas. sic in illo t̄pe para ei potēt cē instas. vna ergo et eadē operatio angelī mēsurat istā et mēsurat t̄pe. mēsurat aut̄ instatib̄ f̄m se. mēsuratur aut̄ t̄pe ut cōiungit operatiōē alii cui p̄iūcta potēt ibi reservari rō motus et successiōis que mēsurabit tēpore. sicut vnitas alterius vnitati p̄iūcta facit numerū que h̄z se numerū facere nō poterat. Sc̄da difficultas de leui soluit. nā h̄z angelus tādiū stet in vna itellectione q̄duū sibi placet hoc tñ nō intelligit quin nāliter cōpetat angelo q̄ successiōis moueat f̄m opatiōes suās. q̄ nāle est ei q̄ nō p̄pter hoc appetat ee sub vna itellectione. sicut mā q̄cūlū est sub forma p̄traria. q̄ est priuata forma cōposita. nāle enī est ei q̄ appetat ee sub illa forma. et q̄ nō potēt esse sub oībus formis s̄i. nāle est ei q̄ appetat ee sub illis successiōis. q̄d ideo p̄t̄ q̄ semper est cōnexa priuatiōi. sic et angelus. q̄d iūlū est sub vna operatiōe priuata ee sub alia. nāle est ei q̄ nō semper uelit ee sub operatiōe illa vna. uel possumus hoc idē aliter declarare. Nā nāle est q̄ nullus

De mensura angelorum

uelit semp sistere in eo quod est ad finem: sed solus in fine. Angelus ergo, ut intelligit deum semper vult stare in intellectu illa: et illa intellectio non habet opponentes ad intellectum aliam, tu enim quod talis intellectio habet ratione finis. Sed cum intelligit alia circa deum ut puta lapide vel lignu nate est ei quod non semper vult sistere in tali operatione vel intellectu: quod huius intellectio habet operationem ad intellectum alias: ut applicemus hanc operationem ad aliud quod non copatur secundum intellectum alias eo igit ipsorum et talis intellectio non copatur secundum intellectum alias: quia non potest intellectus angelicus illius pluribus talibus intellectum informari dicitur hanc oppositionem ad intellectum alias. Rursus non vult semper sistere in tali intellectu: quod non reseruat ibi ratione finis primi cum potissimum ratio que angelus semper vult esse sub illa intellectu sub ea existens non priuat intellectum: tunc alias. Ideo semper vult intelligere deum quod ex hoc non priuat quod possit intelligere res in proportione. Semper etiam vult intelligere seipsum per suam essentiam, non prius quod possit intelligere alia per spiritum: sed non semper vult se querere semper unum spiritum: quod quadiu actualiter intelligit per unum spiritum non potest intelligere per alias quod non potest intellectus eius similis informari pluribus spiritibus: et quod sum tales successiones in angelo est successio. et quod sum tales successiones angelus mensurat: tunc dicitur tale ipsum esse angelu nate: quod nate est ei quod non semper vult sustinere in una tali intellectu: sed uelit transire de una ad alias. Tertia difficultas supradicta ex parte similitudinis de levitate et solvi potest: nam cum deus est numerus per ipsum in 4. philosophi. quod non est numerus simpliciter: sed est numerus numeratus: uel est numerus applicatus ad motum. duplicitate ergo possumus declarare intentum: et si consideramus quod numerus est ipsum: et si consideremus motu in quo tangitur in subiecto fundatum ipsum. Si enim ipsum non est numerus simpliciter: sed est numerus applicatus: et quod circulus cupreus non dicitur circulum simpliciter: sed circulum applicatum. opus quod in divisione eius cadat circulo ad quod applicatur. ideo in 7. metaphysica. ubi agit de partibus divisionibus rerum dicitur quod circulum est de ratione circuli cuprei. sed non sit ratione circuli simpliciter. Si enim divisionem circulus simpliciter. cuprum non ingredere divisionem eius. sed si divisionem circulus cupreus oportet quod ad divisiones eius pertinet cuprum: sic et in proposito cum ipsum non dicat numerus simpliciter: sed applicatus ad motum oportet quod in divisione eius cadat motus: et quod equoce de motu putetur est successio operationum angelicarum: et putetur est successio ipsorum ut in celo: opus quod divisione huius ipsum et illius sit multum diversa et per sensus opus quod ipsum hic et ibi equoce numerum. habet id est etiam declaratur si consideratur ipse motus cuius est tempus deinde passionis. non est subiectum debeat ingredi divisionem per proprie passionem si equum est subiectum opus quod equoce sit passio et per sensus equoce est divisione passionis cum dominio sit quod subiectum igit dividi divisionem eius. dicit ergo equoce habet tempus et illud: quod equoce de motu de habet tempus et de illo: uno eo ipso quod hoc ipsum non est copositum nisi ex tempore equoce se habet ad illud ipsum quod est copositum ex substantiis. sic et etiam motus celestis quod non est copositum nisi ex motibus quod quilibet pars talis motus est motus equoce se habet ad motum illum quod attendit summa operationes angelicas qui magis est copositum ex unitatis et per quod ex motibus. dicitur autem illud motus magis copositum ex mutatione esse quod ex motibus quod est angelus nouiter ictus est et sub aliquo operatione ut patet in quoniam sequentia est ibi proprius motus nec mutatione est: sed magis assimilatur mutatione est quod motus. Huius autem operis prelibatatis volumen ex quo de questio principiis: quod volumen adducere rationes ad propositum ostendentes quod est angelus mensuratur ex operationibus in ipsis mensuris

rent tempore quod tripliciter via declarabimus. prima enim via summa ex imperfectione subiecte angelici. secunda ex instabilitate eius operationum. tercera ex proportione operationum ad summam. Prima via sic per nos videmus enim quod tripliciter aliquid comparatur ad perfectionem: quod uel est ipsa perfectio: uel est susceptivus perfectio: uel est perfectio oppositum. et summa videtur accepta principia naturae: que sunt materia forma et puritas. Nam forma est ipsa perfectio. materia est susceptivus perfectio: puritas est illud quod forme et perfectio oppositum. et si volumen susceptivus perfectio largius accipere pro omnibus eo quod est in potentia ad ultioris perfectionem. dicemus. quod quod est in creaturis sive illis creature sunt corporales sive spumales uel est ipsa perfectio uel est susceptivus perfectio: uel est perfectio oppositum. opus igit ipsum angelum in aliquo horum trium modorum cadere: non aut dare possumus quod angelus ita sit ipsa perfectio quod non sit susceptivus ulterioris perfectio: quod habet solum esse talis perfectio quod si ceterum nullus aut summam creatam potest esse talis perfectio quod si ceterum recipere perfectio additur talis summam non habet in potentia ad eam: sed ceterum ipsum esse: propter quod non habet ab alio esse nec possit creata esse. nec est est dicendum quod angelus sit oppositus perfectio: quod non est proprius puritas cum priuatio de se sit non ens. angelus ergo dicitur quidam nam perfectio suscepit. ceterum autem tale deficit a perfectione et non habet naturam nisi spectat ad suam perfectio: nam quod quod est tale non spectat ad suam perfectio: sed successio est sub perfectio suis. ex hoc ergo potest intelligi dictum philosophi in 5. metaphysica. quod aliquid est perfectum in quo congregantur tantum perfectio eiusdem generis: et ista est perfectio primi principij de enim quod est ipso perfectio separata est omnis simpliciter unus. ideo omnes suas perfectioes uniuersae et sunt habentes: sed quod non est ipsa perfectio: sed est in potentia ad perfectioem recedit a simplicitate et per sensus ab uniuersitate: et id non habet omnes suas perfectioes uniuersae et sunt: sed successio: quod quod est sub uno: non sub aliis: et quod ipse operatioes angelice non transcurrit in exteriori nem sicut quedam perfectioes ipsorum angelorum: propter recessum enim a simplicitate et uniuersitate non habet angelus has perfectioes modo unico et sunt: sed successio: et nunc est sub una et non sub aliis: propter quod opus talia tempore mensuratur: hec enim perfectio continet sicutlibet creature: quod non habet naturam omnes suas perfectioes sunt magis et minus: sed quod in naturis creaturis reperiuntur maior et minor perfectio. nam enim non habet omnes suas perfectioes simul: quod non habet simul omnes suas formas subiectas: nam aut corporalibus non habet omnes suas perfectioes sunt: quod non habet simul omnes suas formas accidentales: si sit illud corporeum mobile ad formam: uel non habet sicut omnia sua ut si sit corporeum illud mobile ad formam: nam vero spumalis: utputa non angelica non habet omnes suas perfectioes sunt: quod non habet sicut omnes suas operationes: quod quod est ergo habet modo ad perfectioem operis: quod est perfectio suscepit: et de se dicit quod quod est in potentia. omnes autem ens in potentia de se est aliquo modo mobile: opus igit quod ipsa spumalis summa moueat aliquo modo: motus autem non poterit de se moueri de forma: cum angelus sit ipsa forma: nec moueri poterit de uno enim est forma in aliud: cum tale esse inseparabilis per coniunctio formarum: hoc enim solo modo naturaliter moueri poterit summa operis uel summa aeternitate: quod de una operatione potest transire in aliam: ipse igit modus perfectio angelice nos docet quod in operationibus eius cadit successio et quod iteratur ibi tempus. Secunda via ad hoc idem summa ex instabilitate operationum angelici: nam operationes illae utputa intellectuales non habent esse eternam: nam a specie que est in memoria: summa doctrina Augustini significat specie que est in intelligentia: et ratione voluntatis copulante unam cum altera: radiuque sunt species et radiu durat intelligentia in intellectu quod diu adest ibi item

to voluntatis. q̄ ḡ est tale nō pōt h̄c eē eternū:nec eē stabile: itētio ḡ ipsiū angeli nō h̄t esse eternū nec esse stabile: s̄z tādiū durat h̄l̄ itēlectio quādiū voluntari placet & ut est per h̄ta declaratiū nāle est voluntari angelice q̄ nō semp uelit stare in vna & eadē itēlectio n̄i c̄t itēlectio finis cuiusmodi est itēlectio supnālis quā h̄t de oeo: uel nō sit itēlectio suūp̄tus s̄z quā semp se intelligit. nā tales itēlectioes ut diximus non mēsurant tpe. reliquie vō itēlectioes tpe mēsurant & cadit s̄b successio. **T**ertia via ad hoc idem sumit ex p̄positione opatiōne angelicarū ad s̄bam eius. sic enī videmus in mō q̄ impfecte pōt esse s̄b sub oppositiōnē formis. nā cum mā est sub colore medio impfecte est sub albo & nigro. nā color medijs qui aliquid pertinet de extremitate est impfecte albedo & est impfecte n̄ gredo: sic ēt q̄m trāsis de forma opposita ad alijs: ut si debeat trāsire ab albo in nigrū in toto illo motu aliquid h̄t de t̄mio a quo & aliquid de termio ad quē. nā cū in mā remittit albedo disponit ut s̄scipiat ibi n̄ gredo. in trāsitu ergo & in fieri & in quodā esse impfecto ut coiter ponit pōt mā informari diversis formis ut aliquo mō informat mā albo & nigro cū est sub colore medio: uel aliquo mō informat albo & nigro cum remittit in ea albedo & disponit ad n̄gredimētū: cū enī sic est informat albo s̄z se nigro vō dispōne. sic suo mō & in angelo: quādiū angelus nō intelligit actu per suas spēs ille spēs in mēte angelī sunt sub quodā actu in completo. p̄p̄ q̄ nō est incōuenientē q̄ hoc mō s̄b esse in cōpleto informat itēlect̄ angelī multis spēb̄: s̄z cum actu se puerit sup aliquā spēm ḡnāf in itēlectu eius act̄ itēlegēdī qui est actualis itēlectio: que multo magis h̄t de actualitate q̄ ipsa spēs intelligib̄l̄is: tales aut itēlectioes sic actualis nō possūt plures eē s̄l cū itēlectu cū h̄tant oppositionē adiunxit loquēdo de oppositionē large ut supra locuti sumus. que aut talia sunt s̄b eē p̄fecto in eadē s̄l eē nō p̄nt. nō igit̄ est angelus s̄l sub oib̄ suis itēlectioib̄: s̄z successione nūc est s̄b vna nūc est sub alia: q̄ sine tpe ut diximus esse nō pōt.

Ad primū dōm q̄ opatiōnes angelice poterit eē an t̄p̄. p̄e sūptū q̄ fundatur in motu p̄mi mobil̄: & ēt opōnes ille erūt post tale t̄p̄ & cessate tali motu nō cessabūt h̄l̄ opatiōnes: atq̄ opatiōnes angelice que mēsurant tpe nō fuerit an t̄p̄ q̄ mēsurant nec eē p̄nt sine tali tpe uel sine p̄t tali t̄p̄. **A**d secūdū dōz q̄ q̄libet opatio angelī vna & eadē dici pōt q̄ mēsurat istāti ut supra est diffusius declaratiū. atq̄ illud istās quo mēsurat itēlectio angelī ea nō est ciudē rōnis cū ipso nūc t̄p̄ n̄t: q̄ tale nūc semp est influxu. s̄z istās illud tādiū stat quādiū stat itēlectio vna. adueniente aut itēlectioe pore & succedit ad istās q̄ mēsurat itēlectioe posteriorē & ex talib̄ istātib̄ coponit t̄p̄ q̄ mēsurat opatiōnes euangeliorū. **A**d tertium dīcēdū q̄ res se h̄t ad agē sicut se h̄t ad eē. sed h̄l̄ esse nō solū est s̄bale sed accītale ut ignis iō calefacit q̄r eē calidū h̄t. & si stat variatio in eē solū accīdētali sit variatio in ipsa opatiōne: ut sicut corp̄ aliquid variat in caliditate & in frigiditate sic variat in ipsa opatiōne. Dicemus ergo q̄ l̄ angelus nō variet in suo eē s̄bali variat tñ f̄m aliquos accīdētales modos. put nūc afficit vno mō nūc alio. & put nūc se puerit sup vna spēm nūc sup aliā. & put siuus itēlect̄ nūc informat vna itēlectioe & nūc aliā. alio autē & aliter informari est alio & alio mō h̄t alio & aliud esse: tale ergo esse f̄m q̄ angelus variationē suscepit tpe mēsurat sicut & ipm opari eius. **A**d quartū dīcēdū q̄ angelus tādiū stat in vna itēlectioe: q̄

diū placet sue voluntati: sed ex hoc nō arguit q̄ angelus nunq̄ mutet se ab vna opatiōce. imo nāle est ei ut dicebat q̄ nō semp uelit s̄tē in vna & eadē opatiōne. qd̄ at addebat in argēdo: q̄ mutare nō sit delectabilē nisi nā sit mutabilis. dīci debet q̄ l̄ nā angelī nō sit mutabilis f̄m esse s̄bale q̄ hoc esse nūq̄ deficit et tñ mutabilis f̄m esse accidentale. put nūc se querit sup vna s̄p̄e itēlegib̄l̄ & nūc sup aliā. & q̄ est hoc mō nālter mutabilis delectabilis est ei q̄ hoc mō mutat. **A**d q̄ntū dīcēdū q̄ opatiōnes angelorū l̄ nō sit mot̄ & termini mot̄. mutatiōnes tñ quedā dīci posunt: q̄ f̄m eas mutat angelus de vna opatiōne in aliā mutatiōnes tñ ille sūt alterius rōnis: q̄ mutatiōnes iste q̄r nō sūt termini mot̄ sicut sūt iste: in istis enī corporibus f̄m nature cursum q̄cqd est in dīspōne alio in qua p̄us nō fūt: hoc est per aliqui motū p̄cedētē sōlētē semp in talib̄ noue dispōnes sunt ut alsculus mot̄: s̄z si sol h̄teret liberū arbitriū & q̄n uellet illuminare aerē illū minaret ipsuz & q̄n uellet obtenebrare: obtenebraret t̄p̄. si sol stās hoc ageret fieret nouitas in acre: ut fieret illuminatio aeris absq̄ motu precedētē: loquēdo de motu. p̄p̄. illuminatio itaq̄ aeris que eēt quēdā mutatio no ēt. p̄p̄ terminus mot̄ tales sūt itēlectioes angelorū: q̄ subistūt uolūtati ei: q̄ possūmus aliquo mō quāda mutatiōnes vocare: & quelibet talis mutatio mēsurat istāti. & ex talib̄ istātib̄ coponit tē p̄us: ut in sequēti q̄one patebit. **A**d sextū dīcēdū q̄ itēlegētia parificat eternitati ut patuit in p̄ncipali solutiōne: q̄ p̄p̄la opatio itēlegētia que est intelligere nō mēsurat tpe. p̄p̄la sumpro. aia aut nō parificat eternitati: q̄ p̄p̄la opatio aie f̄m q̄ h̄l̄ est mouere corpus. mot̄ aut corporū mēsurant tpe p̄p̄la sūpto. uel possūmus dīcere q̄ itēlegētia parificat eternitati s. cuo: q̄r eēt siuū mēsurat euo. & q̄ aliquā opatiōne que euo mēsurat ut itēlegētia illud q̄ semp intelligit seipz nō cadi sub tpe. h̄t itaq̄ itēlegētia opatiōnes que mēsurant tpe q̄o est alterius rōnis q̄ h̄t̄p̄. & habet aliquā opatiōne que mēsurat euo: sōl aliquo mō equat euo & q̄r eēt & opari aliquid h̄t in euo. **A**d septimum dīcēdū q̄ vna & eadē opatio angelī f̄m se mēsurat istāti: tñ put illa opatio succedit alteri opatiōni: & put vno istāti resultat ibi rō t̄p̄. & q̄o dī in argēdo q̄ instās siue nūc est mēsura s̄bē: dīci dīz q̄ ut patebit in q̄one sequēti equocat ibi de istāti: q̄r instās est mēsura s̄bē angelī & est mēsura opatiōnis eius aliter tñ & aliter: ut in sequēti q̄one dīcet. & per hoc patet sol utio ad. 8. nā si angelus mouet de vna opatiōne in alia istāti mēsurat angelus qui est qd̄ mobille & qui est sicut mot̄ & istāti mēsurabit opatio eius aliter tñ & aliter ut sequēti q̄o declarabit. **A**d nonū dīcēdū q̄ si nō eēt nisi mot̄ celī in quo fūdat t̄p̄. h̄l̄ mot̄ f̄m uarias p̄tes suas mēsuraret tpe. nec tñ esset dare alijs alijs p̄or mot̄ q̄ mēsuraret t̄p̄: s̄z put ipz celū acq̄rē successiōne diversiū ubi acq̄sito successiōna f̄m diversa talia ubi mēsurat tpe. sic & in p̄posito: angelus q̄r successiōne exequit suas opatiōnes. ipsa successiōna executio talū opatiōnū tpe mēsurat l̄ illud t̄p̄ sit alterius rōnis. si ergo ista corporalia que videm̄ haerēt tales motus: q̄r in quolibet motu fundaret t̄p̄ tanq̄ in s̄bō: utputa si vnuus mot̄ nō reduceret in aliū motū tanq̄ in cām: nō cēt dare aliqd̄ p̄m motū qd̄ mēsuraret t̄p̄. & per qd̄ mēsuraret alijs: s̄z quelibet successiōna acq̄sito spatiū h̄teret siuū t̄p̄ per qd̄ mēsuraret: & q̄r vnuus angelus nō reducīt in aliū tanq̄ in per se cāz: nec quātū ad esse nec quātū ad opari cūsīt liberti arbitrij. siuū enī nāle itēlegē de q̄ h̄ loqm̄t pōt q̄libet

De mensura angelorum

angelus exequit ab aliis alio angelō: nec aliquid imp̄mit vnuus angelus in alio. q̄liter autē se illuminat in q̄d nūb' de cognitiōib' angelorū diffusius dicitur. Nec enim corpora sc̄ritorū impressionē suscipiunt a corpib' superiorib' et h̄m nature cursum nec possent hec corpora exercere suos motus sine celesti motu. tō tps q̄d fundat in motu celi et q̄d mēsurat illū motū: mēsurat oēs istos et alios mor'. s̄z nō se h̄nit ita angelis adinuitē nec s̄z eē nec h̄m opari. Iunat enī vn' ad intelligēdū illū p̄ ut vn' determinat intellectū alteri'. s̄z nūb' sp̄imil vn' in alio: tō tps q̄d mēsurat opatiōes vnius nō mēsurat opatiōes alteri'. s̄z sic q̄libet angelus h̄t suū euū q̄d mēsurat suū esse: ita in q̄libet angelō est tps quo mēsuratur sue opatiōes. et p̄t̄s illū tps sur̄ oia istatia quibus mēsurat esse cf'. Ita q̄ sicut nūb' est aliud tps nostrū q̄nū p̄oris et posterioris in motu celi sic motu. sic nūb' aliud est tps illud q̄nū p̄oris et posterioris h̄m opatiōes angel. et sic tps illud non fundat solū in motu celi, put celi acq̄rit q̄ vnū ubi: s̄z fundat in motu celesti: uel acq̄reda ab ipso celo uel a p̄sib' eius: sic tps illud angelicū nō respicit aliquā vna operationē t̄m s̄z respicit oēs opatiōes eius sis̄tinūcē succeden̄tes h̄m p̄us et posteri'. Ad decimū dicēdū. q̄ destiſtere uel deficere aliter cōpetit angelō quātū ad esse et aliter quātū ad opari. na per nullū ages nāle p̄t angelus desinere esse: etiā ipse s̄lēp̄m nō posset annihila re. s̄z nō sic est de opatiōe: q̄ a quaūq̄ opatiōe uel a q̄cūq̄ intellectōe quā exequitur. put se p̄uerit sup sp̄es intelligibiles q̄s apud se h̄et p̄t desistē per sue libertatis arbitrio: imo ut discebat supernāle est ei q̄ nō semper sistat in vna et eadē h̄i intellectōe. non igit rōne simplicitatis eē angelis mēsurabit euū et opari tpe. sed rōne talis successōia quā rep̄imur in opari eius et nō in esse. Ad vndecimū dicēdū q̄ ad aliquid cōparat uolūtā et q̄ si nāle est sibi uelle. s̄z ibi esse. ad aliquid vno q̄ nō est sibi nō uelle semp sibi s̄sist. vissio enī diuina l̄ sit supnālis attī postq̄ angelus adept' est vissione illā: q̄ nāle est rōnali creature q̄ uelit eē beatā et q̄ ueſit in beatitudine sistere: nō p̄t nō uelle videre deuz simo in hoc cōplect suū desideriū nāle et vidēdo et dili gēdo ipm̄. nām enī sua ageret si uellet suū desideriū nō cōplerit: s̄z nō est sic de intellectōib' alio: in qb' nō cōplex suū desideriū totale. pp̄t q̄d nāle est ei q̄ non semp uelit sistere in vna tali intellectōe: et potissime si sit talis intellectō et sp̄ediat intellectōe alia. sicut q̄n actualiter intelligit per vna sp̄em ipedid actualitē ne intelligat per alia. Ad formā q̄ arguēdi cum dicit q̄ illud et per solā uolūtā p̄t subtrahi nō mēsurat. dici dī q̄ imo uolita ab angelō mēsurantur tpe nisi esset tale qd uolūtū q̄ nō posset se aduertere et q̄ nō posset nō uelle. h̄i est vissio dei apta et dilectio quae beatā deū diligunt: vissio ergo dei l̄ sit ab angelō uolita: attī q̄ simutabiliter se h̄et in illā nō mēsurat tpe intellectō et sic ipsi' q̄ nō simpli subest uolūtati ei': s̄z est sibi naturalis et semp est in tali intellectōe. tō intellectō illa h̄m q̄ h̄i nō cadit sub tpe: semp enī angelus nālit se intel ligit per essentiā suā: sed cōpetit ei intelligere per sp̄es p̄t per uolūtā se p̄uerit sup sp̄es illas. et talis intellectō tpe mēsurat: q̄ ad h̄i intellectōes nō se h̄et ager l̄us s̄baliter s̄z mutabilit̄. Ad duodecimū dicēdū q̄d solutiū est per dicta in solutiōe ḡnali. na cōtnū et nō p̄tinū faciūt eē tps illud et istud alterius et alteri' rōnis ut in p̄ncipali solutione cū declarabant difficultates circa hanc q̄nē diffusius discebat. Ad declinūtū dicēdū q̄ si vna eē positio de vñitate eius. q̄ eē vnuus euū in p̄mo euaterno q̄ eē mēsura per se et p̄

mo illūs euaternū et per illud mēsuraret alia euaterna possemus dicere q̄ ipsa eēt in p̄mo euaterno et mēsuarer opatiōes p̄mī euaternū et per illas mēsuraret alias: s̄z sic ponimus in quolibet euaterno suū euū mēsurās esse cius. sic ponēdū est in q̄olibet suū tps mēsuaras opatiōes (tp̄is: attī s̄lē ponat h̄i tps in quo libet euaterno s̄lē in p̄mo euaterno nō dabitur p̄mā opatiōe culis s̄lē mēsura tale tps per se et p̄mo: s̄z dicemus q̄ tale tps respicit oēs opatiōes illius euaterni in quo ponit esse. sicut tps q̄d ponit in motu celi respicit successionem oium ubi. h̄m que mouet celū.

DOMO querit utrū tps q̄d mēsurat opatiōes angelis sit cōpositū ex istā tib'. et vides q̄ nō. q̄ sicut p̄t se h̄et ad illā istatia ad tps: s̄z impossibile est linea ex cōponi ex p̄tis: ergo impossibile est tps cōponi ex instantib'. **C** p̄. angelus cū exequit opatiōe aliquā s̄sist in illā. uel aliter nā cius ociose ageret: nā enī ociosa eēt si acq̄reret aliquā p̄fectōe: et nullo mō s̄sisteret in illā: nō starim ergo cū angelus p̄uerit se ad intelligēdū aliquid desinat intelligere illud: s̄z stat in h̄i intellectōe per aliquā sp̄atū: quilibet ergo talis intellectō mēsurat tempore. et si quilibet opatio angelī opat tpe. cū h̄i motus angelī nūb' sit aliud q̄ successō per opatiōe. tēpus q̄d mēsurat talē motū nūb' erit aliud q̄ successō tēpoꝝ nō mēsurat opatiōes illas. q̄it tale tps non cōponit ex istatib': s̄z ex tp̄ib'. **C** p̄. h̄m aug⁹. 12. p̄fē. istatia nō h̄et sp̄atū sed in p̄ucto p̄terit. cū ergo opatio angelī h̄eat sp̄atū et cū in p̄ucto nō p̄terat q̄ frusta moueret angelus ad talē opatiōe in qua nullo mō s̄sisteret opatio eius nō mēsurabit istatia s̄z tēpoꝝ et per vns tps q̄d respicit successionē talius opatio nū ex tp̄ib' cōponet. **C** p̄. nō eadē mēsura mēsurabit mobile et actus eius: sed angelus ut est qd mobile mēsurat istatia. actiones autē ipsius et opa eius h̄m que mouet nō mēsurabunt istatia s̄z tpe. tps ergo q̄d mēsura successionē talius opatiōnū ex tp̄ib' cōponet. **C** p̄. si angelus exequit aliquā opatiōe: uel in illā vna opatiōe est successō et angelus mouet h̄m opatiōe illā uel q̄d est in illā opatiōe uel istatia recedit ab ea nō aut dicere possumus q̄ starim recedit et nullo mō s̄b' s̄istar: q̄ tūc frusta ageret talē opatiōe: uel ergo mouebit h̄m opatiōe uel q̄d est in illā: sed tam mō? q̄ q̄d mēsurans tpe. ut patet per ph̄z in 4. ph̄sl. vna ergo et eadē opatio tpe mēsurat: s̄z ex talib' cōponit tps q̄d mēsurat successionē opatiōnū quale est illud q̄d mēsurat operationē. s̄z tps opatio mensurat tpe. erit ergo illud tps cōpositū ex tp̄ib'. **C** p̄. h̄m p̄m in 2⁹ incraphi. nō possumus intelligere lineā nūb' intelligamus ipsaz statē iter duo p̄ucta: parsi ergo rōne nō intellectūs opatiōne aliquā nūb' intelligamus eā statē iter duo istatia: s̄z q̄cqd est tale mēsurat tpe: q̄ semp inter duo istatia cadit tps: mēsurabit ergo opatio angelī tpe et tūc idē q̄p̄tus. **C** p̄. sicut se h̄et tps ad motū ita istatia ad mobile: ut innuit ph̄s in 4⁹ ph̄sl. ergo p̄mutatim sic se habebit tps ad istatia sicut motus ad mobile: sed impossibile est motū cōponi ex instatib'. ergo et tps ex istatib'. **C** p̄. ex duobus in actu nō fit vnu. si ergo ex istatib' cōponit tps aliquā. opz illa istatia esse in potētia. sed istatia in potētia nō sunt nisi in tpe p̄tinū. tps ergo q̄d mēsurat opatiōes angelī erit qd p̄tinū. sed p̄tinū nō cōponit ex idūsib' tps: tale ergo tps nō erit cōpositū ex instatib': s̄z extē porib'. **C** p̄. dato q̄ angelus hōde intelligat vnuus et cras alud erit s̄b' dare aliud et aliud instans in quo stellexit vnuus et aliud: sed inter quilibet duo instantia

eadit tps mediū: tps ergo qd ibi ponemus non cōpo
ne ex instatib: sed habebit instantia uos terminos.
¶ p̄incipia sunt uirginata a suis p̄incipiatis: qd nō
est corpus nisi a corpib: nec est p̄tinuum nisi ex p̄tinuis
ergo nō erit tps nisi a tps: p̄es enī quātitatiue cō
ponētes totū aliquid diuīibile debent esse cōlissibiles.
¶ In cōtrariū est q̄ op̄atio angelis est tota simul cū
angelus nō intelligat cū discursu: s̄z impossibile est tps
esse totū simul. ita talis op̄atio nō mēsurabit tpe. mē
surabilis ergo istati. si ergo mot̄ nō est aliud in angelis
q̄ successio op̄ationū. tps ibi nō erit aliud nisi success
io istati cū instantia mēsurat op̄ationes illas. ¶ p̄.
op̄atio angelis est qd simplex: s̄z mēsura debet esse vni
genia suo mēsurato. talis ergo op̄atio mēsurabit mē
sura simplici. ergo mēsurabit motus.

Respondeo dicendū q̄ tps per se & p̄mo
est mēsura motus & fundat
in motu tanq̄ in subiecto. si ergo videre volumus de
aliquo tpe ex qb̄ cōponat. vldēdū est que sunt pres
mot̄. in quo ponit esse tale tps. & si mot̄ ille sit vē cō
tinuus & nō cōponit nisi ex motibus. op̄z tps qd ponit
esse in tali motu esse qd p̄tinuum & nō cōpositu nisi ex
tphb̄. p̄es aut̄ motus angelis de quo hic loquitur sunt
op̄ationes eius. mouet enī angelus de vna op̄atione
in aliā. si ergo ipse op̄ationes in sc̄ipsis haberet succel
sionē & cēnt mot̄. tps de quo loquitur cēt cōpositū ex
tphb̄: q̄ mot̄ in quo fundaret cēt cōpositū ex moti
bus. sicut enī mot̄ celi attēdit fīm diversa ubi. ut quia
pres celestes nō habēt oia sua ubi sit. iō mouent acq
rēdo successive ad aliud & aliud ubi. sic q̄ angelus nō
hēt oēs suas op̄ationes differēter ut supra tetigimus
est motus in celo uel in tphb̄ eius in acqrēdo suis ubi.
& in angelo in exequēdo suas op̄ationes. q̄ p̄es cele
stes nō solū mouent q̄ successione acqrēnt ad aliud &
ad aliud ubi. s̄z etiā q̄ successione acqrunt qd cēt ubi.
sed angelus l̄ successione exēdūt vna & eadē op̄atio
nē: mot̄ ergo angelis qui est successio op̄ationū: nō p̄
pale est cōpositū ex motib̄: q̄ vna & eadē op̄atio non
hēt rōne mot̄ cū non sit ibi successio: sed sicut se hēt
mot̄ ille ad suas pres ex qb̄ibus cōponit. sic se hēbēt &
tps fīm pres illius mot̄. op̄ationes. & mot̄ ille nō cō
positū ex motib̄. pari rōne ergo tps qd mēsurat talē
motu erit cōpositū ex istatib̄: que sunt mēsura illarūz
op̄ationū: nō aut̄ erit cōpositū ex tphb̄. s̄z ut inclū
pateat qd dicit. p̄mo videbam in istis sensibib̄ que
mēsurant tpe & que nō mēsurant tpe: sed ista emēde
mus q̄ mot̄ & q̄es mēsurent tpe. mobile aut̄ & muta
tū esse mēsurant instanti. Sēdo q̄ vldēm in istis sensi
bilib̄ fīm q̄ possibile est adaptabim̄ angelis & op̄a
tiones eoz & ostēdemus q̄ op̄ationes angeloz quelib
et in se mēsurat istati. pp̄ qd declaratū erit q̄ tps qd
mēsurat successione talū op̄ationū ex instatib̄: est cō
positū. Tertio ne laboremus in equoco distiguemus
de ipsis op̄ationib̄ angelicis q̄ quedā sunt in extero
rē mām trascētes & ad exteriōrē mām applicate & ta
les op̄ationes per se possunt mēsurari tpe. quedā vō
nō sunt in exteriorē mām trascētes sed sunt ad exte
riōrē mām applicate & talis op̄atio nō mēsurabit tē
pore p̄ se. poterit aut̄ mēsurari tpe per accidē. s̄z quedā
sunt op̄ationes angeloz que nec trascētes nec appli
cate sunt ad exteriorē mām & quelibet talia operatio
nec per se nec per accidē tpe mēsurat: s̄z p̄t mēsura
ri istati. Quarto & ultimo adducem̄ rōnes ad p̄posi
tuos ostēdentes q̄ tempus qd mēsurat op̄ationes
angelorum sit ex instantib̄ compositū. ¶ Propter
primū sciēdū q̄ in istis instatib̄ hec q̄tuor q̄si se ha-

bēt per ordinē. vldēz mobile. motus. mēratū esse. &
quicq̄. Nā mobile p̄cedit motū sicut subiectū est p̄us
accidēte. motus vō p̄cedit mēratū esse. sicut vla pre
cedit terminū. nā mēratū esse est terminus ipsius mo
tus & mot̄ est vla mēratū esse: ppter qd semp ante
mēratū esse. p̄p̄le sūptuz p̄cedit moueri: s̄l aut̄ est da
re mēratū esse ante moueri: op̄z accipe alio mēratum
esse q̄ p̄ est terminus illius moueri. nunq̄ enī mēratū
esse p̄t p̄cedere illud moueri cuius est terminus: est
enī per se cōparatio q̄ mēratū esse sequat ad moueri.
s̄z p̄uersa cōpatio nō est per se. & tde est q̄ in oī motu
post ēē moueri & dare mēratū ēē: nō tñ ecōuerso. sed
post ultimū mēratū ēē: nō op̄z q̄ imēdiate sequat alt
qd moueri. sic ēē q̄es cū sit p̄uartio mot̄ fīm nālē itell
gētia est posteriō ipso motu: sicut p̄uartio est posteri
or habitu. & sic ista q̄tuor vldēant aliquo modo p̄ti
nere in istis instatib̄ ad mēsura tpalē: nō tñ p̄tinent
eodē mō: q̄ mot̄ & q̄es sic p̄tinēt ad mēsura tpalē &
mēsurant tpe. mobile aut̄ & mēratū esse mēsurantur
nūc tpis. na de rōne motus est q̄ aliter se hēat nūc &
prius. & per p̄ns de rōne eius est successio. q̄ non p̄t
esse sine priori & posteriori. cū ergo tps per se sit nūs
prioris & posterioris oportet q̄ per se sit numerua
& mēsura motus qui sine successione prioris & post
erioris esse nō p̄t. vnde & in 4° phisi. scribit q̄ tps
per se sit mēsura mot̄: sicut & q̄es tpe mēsurat: s̄z hoc
nō est per se: sed per accidē. s̄o dicit in 4° phisi. q̄ q̄
tps est mēsuratio mot̄: supple per se erit & tps met̄
quietis sed per accidē: & subditur q̄ omnīs p̄. in tē
pore. e. hoc est enī q̄escere eodē mō se hēe nūc & prius
nā est q̄es ubi est assignare duo nūc quorū vnu se hēt
ut p̄atu & aliud ut posteriū: in qb̄us duob̄ nūc est sine tpe.
op̄z oēz q̄etē in tpe ēē. in istati enī nō p̄tigēt q̄etē ēē s̄z
in tpe ut p̄bat diffuse in 6° phisi. Bene ergo dicitur est
q̄ q̄es & mot̄ mēsurant tpe. q̄re aut̄ q̄es dicat mēsura
tpe per accidē: s̄c declarari p̄t. Nā ex hoc dicit
tur corpus esse q̄escēs: q̄ est aptū natū moueri & nō
mouet: s̄i enī q̄es est p̄uartio mot̄ & in p̄uatione inclu
dit acciplēdo q̄ illud dicit esse p̄iuatū aliquo qd est
aptū natū hē illud q̄ non hēt: op̄z q̄ illud dicit esse
q̄escēs qd est aptū natū moueri & nō mouet. s̄z sequē
do sapientiū dicta & sequēdo istū ordinē quē vidēm̄ nī
hē cessat a motu & nīhēl est aptū natū moueri q̄ non
moueat nisi sit s̄bz alios corpi p̄tinue moro. poss̄ enī
de si uellet hēc ordinē mēsurare: q̄ poss̄t alioq̄ corp̄
interpolat̄ mouēt cuī mot̄ nō reducere in corpus p̄ti
nue motu tñ s̄z istū ordinē quē vidēm̄ semip̄ mot̄ dīs
cotinuus reducit in motu p̄tinuum tanq̄ in p̄ se cāz: ut
mot̄ istoz instatib̄ corporoz: q̄ aliquā mouēt tanq̄ in
per se cām reducit in motu celi q̄ p̄tinue & semp̄ mo
uet. mēsurari ergo tpe p̄tinuit dupl̄r: vñ rōne sui. ut q̄
ipsum per se uariat̄: uel rōne alterius ut q̄ est s̄bz ei.
q̄ per se & actu mouēt & uariat̄. p̄mo mō mēsurat tē
pore mot̄. mobile enī dū est in motu per se cōpetit ei
uariari & esse in alia dispōne nūc & p̄us: & iō per se est
q̄ mot̄ mēsurat tpe. s̄z q̄escēs quātū est de se & fīm q̄
hē hēt se eodē mō nūc & p̄us. q̄escēs ergo ut q̄escēs
est: nō uariat̄ nec mouēt actu s̄z est subiectuz ei & per
se actu uariat̄. cūliḡt esse in tpe sit also mō se hēe nūc
& prius q̄ hoc est tps successio prioris & posterioris.
mobile ut est in motu: dicit esse per se sub tpe & mot̄
per se mēsurabit tpe. q̄escēs vō nō uariat̄ s̄m se. ppter
qd nec mēsurat tpe per aliud: q̄ subiectus corpi & actu
uariat̄. in q̄etē ergo est assignare nūc p̄us & nūc poste
rius. & successione nō in se nec per se sed in alio & per

De mensura angeli

altud. ut per illud cui subiecti. Si igit operatio angelii vna & eadem haberet rationem motus: uel haberet rationem quietis: dicemus tempus quod mensurat operationes angelicas non copositum ex instantibus: sed ex temporibus: cu[m] n[on] sit aliud motus angelii & successio operationum. & quod tempus est idem realiter cu[m] motu in quo fundatur: oportet & tempus sit idem realiter & talis successio. quare si vna & eadem operatio angelii habet rationem motus & motus angelicus sit successio operationum. oportet & motus ille sit successio motuum: & per consequens tempus quod mensurat talis motu est successio temporum: quod sicut loquuntur de motu sic est loquendum de tempore. esset ergo tempus illud hoc hypothetico copositum ex temporibus. hoc etiam idem realiter sequit si vna & eadem operatio angelii haberet rationem quietis: quia tunc motus eius esset successio quietum. & quod quies ut dictum est mensuratur tempore. tempus quod mensuraret talis motu esset successio temporum & per consequens esset copositum ex temporibus non tamem eodem modo: tamen tempus quod mensurat motu angelii non esset copositum ex temporibus. si operationes angelii haberent rationem motus & si haberent rationes quietis. eo & motus & quies non eodem modo respiciunt tempus. quod motus magis respicit tempus per se: quies vero per accidens. verum quod operatio angelii vna & eadem ut patet nec haberet rationem motus nec quietis: sed magis haberet rationem mutati esse. ideo videndum est de ipso mutato esse. & de ipso mobile qua mensura mensuratur. quod ex hoc declarabit nobis ex quod coponat tempus & mensurat operationes angelicas. dicemus ergo quod tam mobile & mutatum esse mensurant instanti. de mobile quidem & mensurant instanti pater per ipsum in 4° phisi. dicente quod illud quod fertur. i. mobile sequitur ipsum nunc sicut motu tempus: erit ergo simul comparatio mobiles ad nunc sicut motu ad tempus. & quod per se est & motus mensuratur tempore. erit per se & mobile mensuratur ipsum nunc. Quod etiam mutatum esse mensuratur nunc. patet quia ipsum mutatum esse est quid indissibilis in motu. & quod mensura dicitur esse unigenita mensuratio: ut habeat in metaphysica. oportet & indissibilis in motu mensuratur indissibilis in tempore. & quod hoc est mutatum esse oportet & mutatum esse mensuratur instanti per se. oportet & non eodem modo acceptat instantia & mensuratur mutatum esse & quod mensurat mobile. non autem sic dicemus de quiete & motu. nam motus mensuratur tempore per se. si autem quies mensuratur tempore hoc est per rationes ad motu. & quod ibi unum propter aliud utroque unum tantum. non oportet dare aliud & aliud tempus & mensurare quietem & motum: sed unum & idem tempus poterit utrumque mensurare: ut si sint duo corpora hic interclusi quorum unum mouatur per diem & aliud tantum quiescat. tempus quod erit in motu primi mobilis unum & idem finis ratione mensurabit motu istius corporis & quiete alterius. sed non sic dicemus de mobile & de mutato esse. non enim poterit ambo mensurari immediate & proxime eadem mensura reali. nam si mensura debet esse unigenita mensura to si mensuratum manet finis ratione: sed mensura finis maneat. si autem non manet finis ratione nec mensura manebit finis ratione. sic autem se habent mobile & mutatum esse: quod mobile unum idem manet finis ratione in toto motu differens solum finis ratione: sed mutatum esse non manet idem finis ratione in toto motu. immo in eadem motu sunt mulae mutata esse realiter differentia. mensuratur ergo utrumque videlicet tam mobile & mutatum esse mensura indissibili que est eadem finis ratione in toto motu sed non eadem finis ratione. quod mobile mensuratur mensura in-

dissibili que est eadem finis rem non autem finis rationem & ipsum mobile est idem finis ratione non autem finis ratione: sed mutatum esse mensuratum mutata esse manet idem finis ratione. Dicemus ergo quod mensura maliter sumpta est idem cum eo in quo fundatur ut tempus materialiter & realiter est idem & motus h[ic] finis formaliter acceptione differt. eadem enim res ut est actus mobilis est motus & ut est numerus prioris & posterioris est tempus: & sicut in ipso motu fundatur aliquid quod est mensura motus & quod est idem realiter & motus. sic in ipso mutato esse fundatur aliquid quod erit mensura eius & quod erit idem realiter & ipsum. etiam in ipso mobile fundatur aliquid quod erit mensura eius & quod erit realiter & ipsum: sed id quod fundatur in motu & quod est mensura eius dicit tempus. id autem quod fundatur in mutato esse & quod est mensura ipsius dici potest instantis siue nunc. non tamem est idem nunc quod fundatur in substantia rei mobilis & quod fundatur in mutato esse. sed ut dicebat nunc quod fundatur in mobili manet finis ratione non autem finis ratione manet. differt ergo unum ab alio sicut differt mobile a mutato esse. utrumque igitur ut dictum est tam mobile & mutatum esse mensurant nunc. sed nunc quo mensuratur mobile magis habet rationem nunc & illud quo mensuratur mutatum esse. & uterba phisi in 4° phisi. referenda sunt ad nunc quo mensuratur mobile. illud est enim & manet idem in toto motu & non potest corrupti. quod si corrumperetur vel corruptum in ipso nunc in quo est. & tunc nunc esset corruptum. nam cum est nunc non potest corrupti: quod omne quod est dum est necesse est esse. nec etiam potest corrupti in alio nunc. quod unum nunc non se habet ad aliud: nec sicut contiguum. nec sicut consequenter se habere. si ergo nunc corrumperetur: non corrumperetur in seipso nec in alio nunc proximo quia tale nunc non est dare. corrumperetur ergo in alio nunc. sed iter quelsibet duo nunc cadunt infinita nunc. erit ergo h[ic] nunc simul cum oibus uel nunc intermedii usquequo ueniat ad nunc in quo debet corrupti. sed unum nunc esse simul cum alio nunc est impossibile: ita impossibile est & nunc corruptum. talis autem tempus in 4° phisi. ualeat de nunc quod est idem cum mutato esse. nam sicut motus non est motus. sic mutationis non est mutatio. motus enim in seipso incipit & seipso desinit. forma enim uel illud & acquiritur per motum inducitur in esse per motum. & tollitur per motum. Sed motus non acquiritur per motum: non enim est per se & motus terminetur ad motum. nec & subiectatur motui. ideo motus non est motus nec sicut subiecti nec sicut termini. necesse est mutatum. mutationes ergo seipso deficitur. sicut & ipsa nunc que sunt idem & mutationes ipse seipso deficitur. quare autem nunc & mensuratur inmobile magis habet rationem nunc & illud quod mensuratur mutatum esse in seipso. quando patebit. Cuidatur tamen & cum dicimus quod nunc fundatur in mutato esse & est idem & quod ipsum & est aliud nunc quod fundatur in mobile & est idem & ipsum nunc. non est intelligendum de quibuscumque mutationis esse nec de quocumque mobile. nam sicut tempus non fundatur in quocumque motu. sed solum in motu primo. sic nunc non fundatur in quibuscumque mutationis esse solum in mutationis esse reperiuntur in motu primo. & nunc quod mensuratur mobile solum fundatur in mobile per motu. dicemus enim quod tempus solum fundatur in motu primo & per illum motum mensuratur o[ste]los motus. sic nunc que mensuratur ipsa mutata esse solum fundatur in mutationis esse que reperiuntur in primo motu &

Questio. IX.

per illa mutata esse mensurat alia mutata esse. et nunc quod mensurat mobile solum fundatur in mobili primo et per illud mobile mensurat alia mobilia subiecta illi mobili. Si enim essent aliqua mobilia non subiecta celo non reduceretur in mensuram celestem. et si sunt aliqua mutata esse non subiecta celestibus mutatis esse non mensurabuntur mensura qua mensurantur illa mutata esse. sic etiam et de motu dicendum. nam si est aliq[ue] motus non habens ordinem ad celum vel ad motum celi. non mensurabitur tempore quod fundatur in motu celi. tempus itaque solus est in primo motu et nunc que mensurant mutata esse solum sunt in primis mutatis esse. et nunc quod mensurat mobile solum in primo mobili. in alijs autem motibus secundis non fundat tempus sed quando. et in alijs mutatis esse potest dici fundari nunc ipsius quando. et etiam in alijs mobilibus potest dici fundari ipsius quando: habebit enim ipsum quando duo genera nunc sicut et ipse tempus. nam sicut in tempore sunt quedam nunc que non manent finem ut illa que fundantur in mutatis esse: et quedam que manent id est finem ut illud quod fundatur in substantia mobili. sic et in ipso quando possimus talia nunc distinguere. Ex his autem dictis aliquatenus haberetur via ad investigationem propositionis questionis. nam si ipse operationes angelorum se habent sicut motus: ita et quilibet operatio sit quidam motus. tunc successio operationum ut dicebatur erit successio motuum. hoc enim posito nihil esset aliud operationem succedere operationi et motum succedere motui. et quia tempus est idem cum motu in quo fundatur. sic hac hypothese stante motus ibi semper componeretur ex motibus sicut tempus quod mensuraret eadem motuz semper componebatur ex temporibus. sed si ille operationes habent rationes mutatorum esse: ita et quilibet operatio sit quasi quoddam mutatum esse: vel assimiletur ipsi mutato esse. sic successio operationum: vel erit aliud et successio mutatorum esse. motus ergo ille componeretur ex mutatis esse. si enim hoc est angelum moueri et in eo operationem succedat operationi ex quo quilibet operatio est quoddam mutatum esse nihil erit aliud angeluz moueri nisi et unum mutato esse succedat aliud mutatum esse. et quia ipsa mutata esse in motu in quo fundatur tempus sunt idem realiter et ipsa instantia. sicut motus est idem realiter et tempus. si motus ille est compositus ex mutatis esse. oportet et tempus mensurans eadem motum sit compositum ex instantibus. sed equiuocatur in ipsis instantibus: quia instantia quod est de compositis eadem talis temporis non est idem et instantia quod fundatur in substantia mobilis et quod est id est et mobile. sed est instantia quod fundatur in mutato esse et quod est idem et mutatum esse. Utique sunt in istis inferioribus pertinentia ad mensuram temporalem et que mensurant tempore et que instanti temporis: et motus et quies mensurant tempore mobile et mutatum esse instanti. Iz non eodem instanti. uolumus ista adaptare ad angelos vel ad angelorum operationes. quia ut potest patere per habita hec est via investigandi propositum. dicemus enim et operatio angelii ut est intellectio non est ipsum mobile. quia mobile dicit ali quid per se existens: loquendo de mobili per se. operatio autem dicit aliquid in alio ut separante: et possimmo operatio de qua loquimur que est accidentis. cui ex natura propria non competit per se esse. Rursus hi operatio angelii non potest dici motus: quia non est motus sine successione. hoc enim est moueri de uno in aliud tendere. In una autem et eadem operatione angelii non

cadit successio. cu[m] enim intelligere angelii sit quid simplex. vna et eadem intellectio non potest habere partem post partem. sed est tota simul. sic etiam operatio angelii non potest dici quies. repugnat enim hoc ipsi dicto et operatio dicitur quiescere. loquendo de quies et que habet rationem priuationis. Possimus etiam et aliam rationem assignare quare operatio angelii non meretur dici quies: quia hoc est quiescere eodem modo se habere nunc ut prius. non est ergo dare quietem ut hic de quiete loquimur ubi non est dare duo nunc vnum se habens ut prius: aliud ut posterius. ideo in una et eadem operatione angelii non est assignare nec prius et nunc posterius. non proprias quies. immo quae est priuationis motus et priuationis et habitus sunt apta natura fieri circa idem. in una et eadem operatione angelii ubi non proprie potest esse motus non poterit proprias quies. hinc est quod philosophus in 8° phisi. probat et in nunc temporis non potest esse quies. quia in hi[n] nunc non potest esse motus. Dicemus ergo et motus habet successionem in seipso: ideo per se mensuratur mensura successiva. quies autem finis et hi[n] non habet successionem in seipso. quia succedere est aliter se habere nunc et prius. quiescere autem est aliter se habere eodem modo. igitur quies in seipso non habet successionem. mensuratur cu[m] tempore per accidens. quia esse quiete scens finis istum nature cursum quem videmus est subiectum corpori continue moto in se actu successionem habent angelus autem non est subiectus alicui recte continere more. ideo non est in eo proprias quies que opponitur motui etiam que tempore mensuratur. operatio itaque angelii nec est ipsum mobile nec debet dici motus nec quies. potest tamen appellari quoddam mutatum esse. nam cum angelus incipit intelligere quod prius non intelligebat facta est nouitas in eo et mutatio propter quod ipsa operatio angelii in qua non habet esse stabile: et quia angelus de novo acquisit quedam mutationem dici potest: attamen illa mutatio non est eiusdem rationis ut in precedenti questione dicebatur cu[m] istis mutationibus: quia iste mutationes semper sunt terminus motus. nam in istis inferioribus loquendo finis nature cursus. quicquid est in aliqua dispositione nec in qua prius non erat nisi per motum precedentem. ut declarari habet in 8° phisi. rationes enim inpositae probantes eternitatem mundi Iz sint simpliciter false. vel Iz sint false relate ad priam causam: quia potest deus facere aliquid nouum absque motu precedente. uerum tamen sunt finis nature cursus. nam in istis corporalibus ubi proprias est motus et mutatio ex principiis nature finis nature cursus nihil est in aliqua dispositio[n]e in qua prius non fuit nisi per motum precedentem. exempli sicut enim de illuminatione aeris. ut si hec pars aeris illuminatur a sole que prius erat obtenebrata. hoc est quia sol accessit ad hanc partem emisergit: propter quod potest illuminare hanc partem aeris quia prius illuminare non poterat. vel hoc est quod nubes regebant solem que a sole fugace permisérunt solem perdere lumen suum. quocumq[ue] enim modo hoc naturaliter contingat dicemus hoc fieri per precedentes motum. sed si in potestate solis esset suu lumen effundere vel trahere illuminaretur aer et postea obtenebraretur et posset etiam iterum illuminari ut supra innubatur absque precedente motu loquendo de motu proprius dicto. illuminatio ergo aeris finis banc hypothesis est quedam immutatio dependens ex voluntate solis. quia mutationem non precedebat aliquis motus proprio dictus. et si in sole habet calumnias: in angelis aut

De mensura angelorū

de qd^o est questio qd^o dicitur est caluniarī nō pot. Imaginabimur enī qd^o in p̄tate angelī est fīm suā uolūtātē cōverte se sup hāc spēz ul sup illā z causare in suo icelle etiū hāc icellectionē ul illā. put iſgīt angelus acq̄rit ali quā nouā icellectionē sc̄a est in ip̄a muratio qua nō p̄cessit mot^o p̄ dic̄. nā uolūtātā angelī nō depēdet ex motu celi. nec icellez cius depēdet ex tali motu. idē in angelo nō h̄et calunia. qd^o nouitātē que s̄unt in ip̄o nō s̄unt ex motu p̄cedēte p̄ sumpto. in sole aut qd^o est qd^o corporū dato qd^o h̄eret liberū arbitriū. nō eēt icō ueniēt qd^o idirecte h̄eret aliquā depēdētiā ad motū ce li sicut z in nobis ip̄is. qd^o corp^r n̄m est fōditū illi motū. aīque ut plurimū leq̄tūr cōplexionē corporis idirecte fīm op̄ationē suā h̄et aliquā depēdētiā ad illuz motū. qd^o mot^o ille idirecte istūtū in aīaz; nec in liberū arbitriū; nec qd^o possit ip̄is cogē uel necessitare. sed qd^o infūtū in corporis z disponitū ipsum quas dispositions plurimū hominū sequuntur. faciunt enim talia non necessitate sed quadam inclinationē z pronitāte: immo qui ex complexione est uenerus; si per rationem z liberū arbitriū assūtūtū in contrarium factūtū continebit: qd^o qui est complexione castus si sit ad uenerūtū afflictus. C Redēamus ergo ad prop̄ositūtū z dicāntū. qd^o angelūm acquirere nouas icellectiones est habere in se mutationes que non sunt proprie terminus motuum: nec s̄unt ex motu precedente proprie sumpto. z quia de ratione mutationis est qd^o mensurētū istātū. qd^o libet talis op̄atio z qd^o libet talis mutatio istātū mēsurātū. Dicēmus enī qd^o vna z eadē icellectionis angelī p̄ot̄ dicit actio. passio. qd^o lita. mutatio. z instātū. Imaginabimur enī qd^o esse qd^o mouetur ab alio mouetur ut declarari habet in 7° phisi. z si aliquid mouetur ex se. z si aliquid sc̄ipsum mouet. hoc est quia est diuisibile in aliqua duo quoruū vnuū est per se mouens z aliud per se motū. ut si animal mouetur ex se. hoc est qd^o est diuisibile in animūtū z corpus. z anima est per se mouētū z corpus per se motū. Similiter autem si angelus mouetur ex se. ut si angelus mouet se ipsum ad intelligendum; uel ad uolendum; hoc est qd^o est diuisibile in aliqua duo: quorum vnum se habet ut mouens. aliud ut motum. habet enī angelus duas potentias. intellectum z voluntatem. Potentia enim ipsius substantie spiritualis potest dici pars potentia lis eius. fīm qd^o modū loquitor philosophus in tertio de anima. dicit̄ de parte aut aie qua cognoscit z sapit anima. icellectū enī per quē anima cognoscit uocat p̄tē eius nō entialē sed pot. italē. h̄i aut p̄tē h̄et angelus. qd^o h̄et plures potētias: z per vna p̄tē causat motionē in alio: ut per icellectū mouet se ad uolēdū. per uolūtātē mouet se ad intelligendū. uolūtātā enī p̄tētētē se sup spēm intelligibile causat icellectionē in icellectū z intellectus apprehēdens aliquid sub ratione boni causat affectionē in uolūtātē. nā bonū apprehēnsū uel qd^o idē est qd^o apprehēsū sub ratione boni est motiuū uolūtātē. ut declarari habet in tertio de anima. uolūtātā enim mouet seipsum z nō mouet seipſaz. ut declarātūtū in nostro tertio quodlibet. mouet enī seipsum determinando non actuando. actuātū enī uolūtātā uel causat in uolūtātē sua affectio z suus act^r siue sua actiuatio a bono apprehēso. attētū ut hoc fiat. C Uolūtātā seipſaz dicitūtātā: z nisi seipſaz determinaret bonū apprehēsū non posset ipsum actiuare. z potissimum ueritatem habet cum bonum apprehēnsū non apprehēndat sub ratione ultimi finis. qd^o respectu ultimi finis fīm qd^o h̄i uolūtātā se non determinat. sed necessitatur a tali bono. bonū enī sub hac ra-

tione apprehēnsū necessitatē uolūtātē: ut non possit uolūtātā uelle esse beata. ut vult vng^r in pluribus locis in 13° de trini. Igit̄ cum apprehēdere pertinet ad vim cognitūtā eo modo quo horūtū apprehēnsū est motiuū uolūtātē. vis cognitūtā angelī siue icellectū etiū est uolūtātātū motiuūtū z causat affectionē in ip̄a. bene itaq̄z dicitūtū est qd^o angelus fīm vnaū potest iam mouet sc̄ipsum ad actū alterius potentie. ut per uolūtātētū mouet se ad intelligendū. z per intellectū ad uolendum. uolūtātā enim conuertētē se super spēcēm intelligiblēz causat Intellectionē in Intellectu. z intellectus apprehēdens aliquid sub rōne boni potest causare uolūtātēs in uolūtātē. ipsa ergo Intellectio ut est a uolūtātē conuertētē se super spēcēm intelligiblē est quedā actio z eadē Intellectio ut recipit in intellectu loquendo large de passione est quedā passio. ut auctētū est quedā perfectio icellectūtā: uel ut est quedā perfectio quālificans potentiaz icellectūtām z disponens z perficiens ipsum est quedām qualitas. sed prout est de nouo acquisita est quedā mutatio. p̄ut vō habet ordinē ad icellectionē priorē uel posteriorem habet rationē instantio: z est qd^o dātūtū instātū. nā sicut tēpus ut dicitūtū materialiter z realiter est idē qd^o motus. qd^o eadē res ut est actus primi mobilis dicit̄ motus z ut est numerus prioris z posterioris dicit̄ tempus. sic eadē operatio in angelo ut est de nouo acquisita dicit̄ quedā mutatio. prout vō habet ordinē ad operationem priorem uel posteriorem uel. p̄ut ponit in nūm cū op̄ationē p̄iori uel posteriori dicit̄ tempus. ip̄e ergo mot^o nūtūtū: est tēpus z ipsa mutata numerata sunt instantia. sed motus numeratus nō est tēpus nūtūtū motus nō depēdēt ex alio motu. sic mutata esse numerata nō sunt instantia nisi sint talia mutata esse que nō depēdēt ex mutatis esse existētib^r in alio. idē motus primi mobilis ut est numerat^r est tēpus qd^o ille motus nō depēdēt ex alio motu. z mutata esse illius motus nec sunt numerata possunt dici instantia qd^o nō depēdēt ex mutatis esse existētib^r in alio. op̄ationes ergo angelice ut sunt numerate habebūt rationē instantiū. qd^o h̄i op̄ationes directe z simpliciter nō depēdēt ex op̄ationib^r in alio uel in aliqua creatura existētib^r. potest enī vnuū angelus cooptari aliquid ad icellectionē alterius. vnde dicit̄ ipsuū illuminare. sed hoc est solū determinādo icellectū eius. nō autē directe causando aliud in ip̄o. ut supra in questionib^r de cognitione angeloz diffusius dicitūtū. qd^o ergo motus angelī uel tēpus aliqd resūtātētē ex tali motu. nihil est aliud qd^o successio op̄ationū cū ille op̄ationes sint quedā mutationes z quedā instantia tēpus illud nihil erit aliud qd^o successio instantiū. bene ergo dicitū est tēpus illud ex instantiib^r esse cōpositū. C Advertenduz tamē z instans qd^o est idē qd^o mutatuū esse differt realiter ab instantiū qd^o idē est qd^o substātia primi mobilis. possumus aut h̄i differētia assignare in tribus. quarum vna est qd^o instans qd^o est idē qd^o substātia primi mobilis manet idē fin re in toto motu siue in toto tēpe. s̄i illas qd^o est idē qd^o mutatuū esse etiā fin re nō manet idē. nāz cū in quolibet motu sit realiter multa mutata esse s̄i aliud z aliud mutatuū esse. op̄z qd^o sit aliud z aliud instans. sed nō sic. est de mobili. nā in vno z eodē motu quātūcūz duret ille motus non potest vnuū esse nisi vnuū mōbile. cū enī motus sit actus mobilis z vnuū z idē actus numero siue sit substātialis siue accītālis nō possit esse in diversis substāntiis. op̄z qd^o adiuicez motus requirat vnuūtūtū mobilis. illas itaq̄z qd^o est idē qd^o substātia mobilis erit vnuū z idē fīm re in toto mo-

Questio. IX.

ta. sicut in eoto motu est unum et idem mobile. differt tamen hoc instantis ratione. quod immobile est in alijs ratione considerat prout est in hoc loco et prout est in alio ideo dicitur in 4° physi. quod certus est alter prout est in theatro et in foro. Secunda differentia est inter hoc instantis et illud: quod unum se habet ut causa et aliud ut causatum. nam instantis quod est idem et mutatum esse sicut et causat ab instanti quod est idem et substantia primi mobiles. quod ipsa mutata esse. et etiam ipse motus causat ab hinc substantia. materia enim subiecta cum forma est causa omnium accidentium que sunt in ea. sed enim celum moueat ab intelligentia. atnam quod mouetur: ut est aptum natum moueri. motus ille relatus ad celum potest dici quid naturale. igit natura celum et substantia eius haec rationem cause respectu illius motus et respectu mutatorum esse. que sunt in illo motu. et sicut substantia celum est causa mutatorum esse que sunt in celo. sic substantia angelorum immutacionis est causa mutatorum esse que sunt in angelo. Nam varietas electionum et affectionum spiritus quos accipimus in angelo mutata esse causatur in angelo ab ipso angelo. mouet enim angelus scilicet ad intelligentiam hoc post hoc et ad uolendum vnu post aliud. et quod pertinet est per habitu manifestum. Non enim hoc est quod bene et idem est in angelum scilicet ad actum alterius potentie. ut uoluntate mouet scilicet ad intelligentiam. et per intellectum mouet se ad uolendum. et si procedimus et per voluntatem se moueat ad uolendum. ut ex voluntate scilicet moueat hoc non erit de motu de quo hic loquitur qui est actus mobilis eo quod voluntas non moueat scilicet per se et immediate actuando secundum determinando. Redcamus igit et dicamus quod substantia angelorum est causa mutatorum esse que sunt in angelo et substantia celum mutatorum esse que sunt in celo. quod magis est verum et angelus scilicet moueat et per celum. motus enim qui copet angelorum magis reducit in angelum et in subiectam eius tantum in propriam causam. nam principalis causa mutatorum esse que sunt in angelo est ipse angelus. mutatorum autem esse que sunt in celo principalis causa est intelligentia mouens celum. instantis quod est idem et mutatum esse causat ab instanti et causat ab hinc substantia. ratione autem est in alio substantia etiam immobile non est in eodem genere cum tunc cuius est instantis. cum enim mutatum esse sit terminus ipsius motus oportet ipsum mutatum esse in eodem genere cum ipso motu. Dicimus autem illis propius motus non motus localis solis tantum ad proprium terminum terminans ad mutatum esse in loco quod est in eodem loco et est in eodem genere cum ipso motu locali. ex sequenti enim potest terminari hinc motus ad illuminationem aeris quod sol acquirere aliquod nouum mutatum esse quod prius non habebat illuminabit aliquam partem aeris quam prius non illuminabat. hinc autem illuminatio non erit in eodem genere cum motu locali quod non est proprius eius terminus. mutatum itaque esse respectu proprii motus est in eodem genere cum ipso motu in quo fundatur et instantis quod est idem et mutatum esse erit in eodem genere cum ipso tunc habebit enim se hinc instantis ad suum tunc sicut mutatum esse ad suum motum. propter quod erit in eodem genere suo tunc sicut mutatum esse cum suo motu. nec ualeret qui cauillaret quod tunc non est in eodem genere cum motu. quod tunc est in genere qualitatis ut patet per ipsum in predicamento. motus autem

localis est in predicamento ubi patet per eudem circa principium terrae physi. quod iesus propter alias et alias habitudinem. vel propter alias et alias rationem formaliter tunc nostrum possit collocari in alio predicamento quod motus localis in quo fundatur istas. tunc quod est idem et mutatum esse non collocabitur in alio predicamento quod suum tunc sicut nec mutatum esse collocatur in alio predicamento quod suus motus. quod instantis quod est idem et mutatum esse haec habitudinem quod in illa formaliter ratione unde sumitur ratio formalis tunc propter quod collocatur in eodem predicamento cum suo tunc sicut et mutatum esse propter habitudinem quam haec ad illud unde formaliter sumitur ratio motus collocatur in eodem predicamento cum suo motu. uel possemus dicere quod mutatum ad positionem spectat nulla est hic causula tio. quod iesus motus celum in quo fundatur tunc nostrum possit dicimus enim in eodem predicamento cum hinc tunc motus in successione operationum angelorum ut in sequenti ratione patet est in eodem genere cum tunc quod fundatur in talis motu. et quod presentem questionem suscipimus propter tunc quod mensurat operationes angelicas. bene dictum est quod instantis quod est idem et mutatum esse in ipsis angelis est in eodem genere cum suo tunc et etiam cum ipso mutato esse in quo fundatur: sicut et illud tunc est in eodem genere cum suo motu in quo existit. posset et tertio modo considerari quod et tunc nostrum ut in sequenti ratione patet est in alio modo accipiendo in eodem predicamento cum motu in quo fundatur. nam idem est in ipsis in genere qualitatibus. et in tertio physi. collocatur motus in genere ubi in 5° metaphysica de qualitate. nam tunc quod motum in quo fundatur collocatur in genere qualitatibus. cognitum itaque dicitur potest et instantis quod est idem et mutatum esse est in eodem genere cum suo tunc. et istas quod est idem et subiecti mobilis non est in eodem predicamento cum tunc quod nunc potest patere ad predicamentum sive cum sit accessus et cum sit idem realiter quod motus res enim que est accessus nunc in predicamento sive collocatur. sicut res que est subiecta nunc collocari potest in predicamento aliquo accessus quod ut quod vere est nulli accedit ut de in 4° physi. instantis ergo quod est idem et subiecti mobilis est in predicamento sive nec patere poterit ad predicamento in quo est tunc. cum tunc patinat ad predicamento accessus. quod si dicatur quod et instantis quod est idem et subiecta mobilis haec aliquam habitudinem ad formaliter ratione tunc. dicimus quod tale instantis propter talam habitudinem non collocabitur in predicamento aliquo accedito uel in predicamento in quo est tunc. quod ut supra diximus in ratione predicamento nulla habudo aduentus sive facit illud quod est subiectis illud quod est in predicamento sive in alio predicamento: ut si respectus aliquis fundatur immediate in ipsa subiecta erit illa respectus relatio fum dicit nec trahatur que est subiecta ad aliud predicamento. nam si querentur assignent relativa nulla subiecta dicunt ad aliquid nec erit aliqua subiecta relativa fum esse sed solu fum dicit ut satius patet pot ex predicationis. Assignauimus ergo tres dilatas iter instantis quod est idem et subiecta mobilis et instantis quod est idem et mutatum esse. uolumus autem nunc ex quo supra tercium. videlicet quod magis potest debeat dicit nunc vel instantis. an illud quod est idem et mutatum esse vel potius id quod est idem et subiecta rei mobilis. Declarabimur enim tripli quod magis potest inveniatur dicit nunc et instantis illud quod est idem et subiecta rei mobilis. Prima via sumetur ex fluxibilitate tunc. et autem ex permanentia eius. Tertia ex entitate ipsius. Prima via sic potest intelligi enim quod tunc malit sit idem et motus. et quod motus est quod fluxus potest quod et tunc potest quod fluxus. quod autem sit fluxus declarat Boetius in libro de tri. dicitur quod nostrum nunc quod currit et fluxus causat tunc. sicut nunc instantis causat eternitatem. hoc ergo modo tunc habet fluxibilitatem quod est fluxus ipsius nunc. uel quia causatur ex nunc fluenter

De mensura angelorum

corrente. Illud ergo proprie & principaliter dicit nunc & fluens vel currans causat tempus. sed constat & ipsum mutatum esse non currit: quia motus non mouetur & mutatio non mutatur. motus enim non est motus & mutationis non est mutatio: ut dicitur in 5° phisi. sed id quod currit & fluit est ipsum mobile: quare si aliud est proprie nunc & currans & fluens causat tempus tale quid non proprie erit ipsum mutatum esse sed ipsum mobile: & idem est & philosophus in 4° phisi. loquens de nunc proprie & principaliter sumpto dixit ipsum esse idem & in rem in toto motu temporis: non autem idem & rationem. nam si hoc est nunc & fluens causat tempus: quia illud quod fluit sive ipsum fluxibile vel ipsum mobile est idem & in rem in toto motu non idem autem & rationem. manifeste colligitur & ipsum mobile sit idem realiter & nunc proprie & principaliter sumptum. & ipsum mobile est idem & currit & fluit. ex consequenti tamen ipsum mutatum esse potest dicit nunc. non quia sit id quod fluit: sed quia est terminus ipsius fluxus. cum enim mutatum sit quid indubitate: oportet & mensurab; ipso nunc & per consequens oportet & sit idem realiter cum ipso nunc. nam sicut tempus quod mensurat motus est idem realiter & materialiter cum motu in quo fundatur. sic erit dare aliquod nunc quod mensurabit ipsum mutatum esse. & quod erit idem realiter & materialiter cum ipso mutato esse in quo existit. attamen hi nunc vel hi instans quod est idem & mutatum esse. non ita proprie & principaliter meretur dici nanc vel instans. sicut nunc & instans quod est idem & substantia mobile. Secunda via ad hoc idem sumitur ex continuitate temporis. Dicimus enim illud proprie & principaliter dici nunc vel instans quod est continuum temporis. nam tempus 13 de se sit numerus est tamen numerus in continuo ideo ipsum tempus est de genere continuorum. decem enim palmi & decem brachia panni numerum dicunt & qualitatem discretam nominant. sed decem brachia in re continua: ut decem brachia panni quid continuum nominant eo & qualitas panni sit continua qualitas. est ergo tempus quod continuum quod hoc modo continuo etiam habet. quod partes eius cuiusmodi sunt preteritum & futurum copulant ad nunc quod est finis preteriti & principium futuri. si eis partes linea copulantur ad punctum qui est finis unius partis linea & principium alterius. illud ergo erit proprie & principaliter nunc quod est copulatum partium temporis & continuatio ipsius. hi autem ut apparent proprie est ipsum mobile non autem ipsum mutatum esse. sic enim videmus in linea ut supra diffusius diximus & illud lineam continuat quod linea incohatur: 13 sub alia ratione. nam punctus ut est quid in actu est incohatum linea. ut est quid in potentia est continuum eius. nec est dare lineam rectam finitam ubi non sit dare punctus quod est incohatum eius. & & in accipimus in linea recta finita incohatum sic accipimus ibi continuatum. motus ergo & tempus non continuantur per mutata esse: oportet enim si mutatum esse esset per le continuatus motus & est continuatum eius. igitur in motu esset dare primum mutatum esse: & semper motus aliquis finitus inciperet a mutato esse: quia lineam continuat punctus: quia non est aliud continua trium continuo & incohatum eius: sicut enim oportet omnem lineam rectam & finitam inciperet a puncto. sic oportet semper motum inciperet a mutato esse: nec oportet instare in linea circulari nec in linea finita: quia nulla istarum habet principium: uel habet aliquem punctum in actu. sed si linea inciperet & habe-

ret principium oportet quod inciperet a puncto: quare si sic se haberet mutatum esse ad motum sicut punctus ad lineam. & si mutatum esse esset per se continuatum motus sicut punctus linea. oportet & omnis motus de novo incipiens & habens principium inciperet a motu esse. sicut omnis linea habens principium incipit a puncto. videmus autem hoc falsum quia non est dare in motu primum mutatum esse. Imaginabimur ergo & ipsius mobile se habet in motu sicut punctus in linea. nam sicut linea incipit a puncto & terminatur in punctum & continuatur per punctum. ita mobile ut est in fine spatii & continuatur per mobile ut fluit per medium spatii. dicere autem quod est per se continuatum continui quod non est incohatum eius. & quod aliquid continuatum continuat quod ipsum non incohatur est ignorare naturam continuum propter quod si mutatum esse esset per se continuatum motus omnis infinitus intelligatur esse inter duo mutata esse. sicut linea intelligitur esse inter duo puncta. igitur ut dicebamus si esset dare in motu primum mutatum esse quod repugnat demonstrationibus factis in 6° phisi. non igitur a mutato esse sed a mobile habet motus magis continuatatem & concordat cum verbis philosophi dicens & tempus habet continuatatem a motu. motus vero a magnitudine. non ergo alio & motus continuetur per mutata esse: sed & continuatatem habet a magnitudine: quod intelligentiam est de magnitudine motu per relationem ad magnitudinem spatii. eadem magnitudo motu prout aliter & aliter refertur ad magnitudinem spatii circa quod refertur uel ad magnitudinem spatii in quo mouetur incohatura continua & terminatura motus. sicut enim linea finita recta semper est inter duo puncta. sic semper motus est inter mobile & mobile ut inter mobile ut est in principio spatii. & mobile ut est in fine. & sicut quilibet punctus ut est in medio linea semper unus pars in linea finit & alia incohatur. sic mobile quadiu est in medio spatii unam partem motus finit & aliam incipit aggredi. & oportet dare plura puncta in linea: quia unus & idem punctus realiter non potest lineam incohare continuare & finire. hoc est quod linea est quid permanens & partes eius sunt simul & unus idem punctus simul in diversis locis esse non potest. sed si linea esset de genere successuum: utputa si fieret aliquis fluxus linearis per motum puncti: unus & idem punctus realiter incoharet continuaret & terminaret lineam. quia ergo de his omnibus diffusius est dictum supra redēamus ad propositiones & dicamus quod illud est proprie & principaliter nunc quod est per se & principaliter continuatum motus & temporis. hi autem est ipsum mobile non mutatum esse. propter quod ipsa substantia rei mobile est illud in quo datur nunc proprie & principaliter sumptum. si autem ipsa mutata esse possunt dicit esse instantia uel nunc hoc erit ex consequenti. Tertia via ad hoc idem sumitur ex entitate temporis. nam entitas temporis & omnium successuum non est in similitate temporis partium sed in ordine prius. hi autem ordinem opere fundari in aliquo & non sit oino permanens. quod si eet oino permanens in permanente ut est permanens non posset fundari ordo partium motu nec ordo partium alicuius rei. Rursus si nullo modo esset permanens non posset dare entitatem non permanenti. sicut enim motus semper innititur alicui rei stabili ut probat augustinus circa fine octauum super gen. ad litteram. sic ordo partium successuum semper fundatur in aliqua re aliquo modo permanente & aliquo modo non permanente. hi autem non est nisi ipsum mobile & in toto motu manet.

Questio. IX.

Id est finitum et non autem idem finitum ratione. et quod hoc est, prout per principalius nunc in quo fundatur ordo prius ipsius ipsa sua rei mobilis poteris dici nunc proprie et principaliter. si autem ipsa mutata esse merentur dici nunc hoc erit ex consequenti. ex hoc autem apparatur potest quod mensuratur operationes angelicas sit compositum ex instantibus. nam motus ille quo mouent angelii per varias affectiones vel ita lectioes est compositus ex mutationibus esse. prout quelibet nova affectio vel intellectio potest dici quodam mutationem esse. et quod alia mutationes sunt aliquo modo idem et quedam instantia quod est liberum mensuratur instanti quod fundatur in ipso et quod est idem quod ipsum. sicut ille motus est compositus ex mutationibus esse. sicutque mensuratur illius motus et quod fundatur in illo motu et quod est idem et ille motus erit compositus ex instantibus que fudant in mutationibus esse et mensuratur mutationes esse et sunt idem et illius mutationes esse. propter quod appareat quod ipsius illud est compositum ex instantibus non accipiendo instantis omnino principalius et propterea prout est idem et substantia mobilis. sed accipiendo instantis prout est idem et mutationem esse. Dicimus ergo quod instantias fluens causat illud tempus et quod ex instantibus est compositum illud tempus. alter tandem et alter accipiendo instantias. nam sua angelii prout mediae poteris subiectis varijs affectionibus vel varijs itellectionibus que sunt quedam mutationes dicitur esse quedam instantias fluens causans illud tempus. non autem dicimus quod ipsa potentia sit huius instantis. quod sicut tempus non est quilibet motus primus. ita instantias quod causat tempus non est quilibet subiectum motum sed est subiectum radicale et primarium. huius autem est substantia angelii non potentia. ipsa gressu angelii prout est radicale et primarium subiectum ipsarum operationum et mutationum angelicarum dicitur esse instantia fluens et causans illud tempus. Ille autem mutationes prout sunt quedam instantia sunt ea ex quibus componitur tale tempus. propter quod appareat utrum esse quod supra dicebat. vix et idem est realiter in angelo nunc cuius et nunc temporis. quod ipsa substantia angelii prout subiecta est ipsi esse est nunc eius. quod enim realiter est idem et est ipsa etiam eadem substantia prout est primaria et radicale subiectum mutationum factarum in ipsa dicitur esse nunc temporis. nunc ergo temporis in angelo est idem realiter quod nunc eius et non idem quod si accipiat nunc temporis quod est compositum illius temporis et quod est idem et mutationem esse non est idem realiter nunc temporis et nunc eius. Sed si accipiat nunc temporis et non est pars nec compositum illius temporis. sed et fluens causat illud tempus cuiusmodi est substantia angelii idem erit realiter ut superioris dicebatur et ut hic patuit nunc temporis et nunc eius. Postquam declaravimus que in istis sensibilibus mensurantur tempore et que instanti et adaptauimus hoc ad angelos ex quibus aliquatenus innotuit quod tempus quod mensuratur operationes angelicas ex instantibus componatur. uolumen enim praetaxatum ordinem ne laboremus in equivo co de ipsius operationibus angelicis distinguere: ut appareat quas operationes mensurant tempus componuntur ex instantibus: et quas operationes mensurant non componuntur ex instantibus. Dicimus enim triplicem esse operationem angelicam. unam qua mouet corpora. alias qua mouet se super corpora ut per aerem vel per aquam. terciam autem qua mouet se ad intelligendum ea que sunt in corporibus vel etiam alias que nunc sunt corpora: nec in corporibus. Accipiendo ergo tempus prout est quid continuum et prout non est compositum ex instantibus: sed solum ex temporibus dicimus et operatio angelii transiens in exteriorem materiam finitam et angelus mouet corpus ut supra et ceteris mensuratur tale tempus tempore per se. operatio vero

per quam angelus mouet se ad intelligendum vel ad uolendam nec per se nec per accidentem potest tali tempore mensurari. Prima autem harum operationum applicatur ad exteriorem materiam et est in exteriore materia. Secunda vero non proprie transit sed applicatur. Tertia vero nec transit nec applicatur ad exteriorem materiam: sed potest consistere sibi quia potest esse quando est exteriore materia. vel possumus dicere quod prima est in corpore et non fit sine existentia corporis. secunda est in corpore sed non fit sine existentia corporis. terciam non est in corpore nec de necessitate requirit existentiam corporis. ¶ Prima ergo operatio qua angelus mouet corpora transit in exteriorem materiam et est in exteriore materia: quia est in ipso corpore moto et est applicata ad exteriorem materiam quia est applicata ad corpus motum. constat enim quod motus per se non est in mouente mobili sed immobili. actio ergo qua angelus mouet corpora est in ipso corpore moto cum ergo quilibet motus corporis per se mensurabitur tempore continuo talis operatio per se mensurabitur tali tempore. Itaque cum dicimus quod tempus quod mensuratur operationes angelicas non est continuum sed est compositum ex instantibus: non intelligimus de operationibus transiensibus finitam angelus mouet corpora quia tales operationes cum sine quidam motus corporum per se mensurantur continuo tempore. ¶ Secunda autem operatio qua angelus mouet se per corpora non oportet quod sit transiens et potest fieri sine motu corporis: est tamem applicata et non fit sine existentia corporis. potest enim angelus se mouere per aerem vel per aquam nullam mensuram nec aliquem motum faciendo in aere vel in aqua: sed solum applicando virtutem suam ad aerem: vel ad aquam. prout enim angelus applicat virtutem suam ad hanc partem aeris et postea ad aliam partem potest se mouere per aerem nullum motum causando in aere. talis ergo operatio non est transiens in corpus: dicitur tamem applicata ad exteriorem materiam: quia sit per applicationem ad corpora. quid est autem angelum applicare virtutem suam ad corpus declarabimus in questionibus sequentibus. Nam post has questiones de mensura angelorum intendimus disputare de eorum motibus prout mouent corpora et mouent se per corpora. ad presentem autem scire sufficiat quod talis operatio qua angelus mouet se per corpora non oportet quod sit transiens in corpus: sed dicitur esse applicata ad corpus: talis etiam operatio quia non est transiens potest fieri sine motu corporis. attamen quia est applicata non potest fieri sine existentia corporis: talis etiam operatio potest mensurari tempore continuo per accidentem. quia angelus postquam applicauit virtutem suam ad aliquam partem corporis potest si vult successivae retrahere virtutem suam ab illa parte et successivae applicare ad alias quod faciendo mensurabitur talis operatio tempore continuo sed hoc est per accidentem: quia non est ratione operationis angelice: sed propter applicationem ad exteriorem materiam que est quanta et ad quam potest successivae suam applicare virtutem. vel hoc est per accidentem: quia potest angelus tota virtute simul suam retrahere et simul applicare. et si applicauit virtutem suam ad aliquam partem aeris potest simul a tota parte aeris suam virtutem retrahere. vel hoc est per accidentem: quia quantumcumque successivae fiat talis retractio nunquam erit sibi uera continua nostra itaque questio non querit de tpe quod mensuratur huius operationes: quia tales operationes saltim per accidentem possunt tpe continuo mensurari

De mensura angelorum

Cest autem tertio operatio angelique mouet se ad intelligendum: uel uolendum tam corpora quam alia que nec per se nec per accidens mensuratur tempore continguo: quia non est tali successione operatio nec etiam esset potest. quilibet enim talis operatio siue sit intellectio siue uolitio eius tota simul esse incipit et tota simul desinat. cum enim sit simplex non habet partem et partes nec potest esse ibi successio in una et eadem operatione. si que est ibi successio: hoc erit prout una operatio succedit alteri. quilibet itaque talis operatio mensurabit instanti. et sicut nihil est aliud moueri angelum operationes nisi quod una operatio succedit alteri. ita nihil erit aliud tempus quod mensurat tale nisi quod unius instantis succedit alteri. tale ergo tempus ex instantibus coponet. Si enim aliquod corpus. utputa pomum aliquod est in aere et illud pomum simul totum deserterit suum locum et simul acquireret locum proximum et locum proximum acquisieret totum etiam simul deserteret et simul acquireret alium locum proximum. consequens esset quod motus illius pomum esset compositus ex mutatis esse: et non quilibet illorum mutatorum esse mensurabili instanti. tempus illud quod mensuraret hunc motum ex instantibus est compositum. hoc est enim esse temporis continuum et tempus non compositum nisi ex tempore: quod motus totus quod mensurat tempus et est quilibet pars illius motus non nisi successione sit: ut motus localis et spatialis quod acquirit per instantem motus successivus acquirit. et est quilibet pars motus et acquisitionis cuiuslibet pars spatialis non sine successione sit. Inde est ergo quod talis motus non componit nisi ex motibus non ex mutatis esse: et tempus mensurans talis motus non componitur nisi ex primis. non aut ex instantibus. sed ut dicimus si corpus hoc modo moueret quod totum suum locum similitudinem et aliud locum equaliter sibi totum similitudinem acquereret: talis motus est compositus ex mutatis esse: et quod hoc est in proposito: ut cum angelus uadit de una itellecione in alias. tota una itellecione similitudinem deserit et tota alias similitudinem acquirit. opus talis motus componitur ex mutatis esse. accipiendo mutata esse prout transuatio compositionis in angelo potest uocari quod mutatur esse. et quod quilibet talis mutatus esse mensurabilis instanti. tempus mensurans talis motus ex instantibus coponet. Dicemus enim quod si angelus staret per totum annum uel per quadruplicem tempore in una et eadem operatione illa in operatio non mensuraret nisi instanti. Nam si aliquid mensuratur tempore uel hoc erit per se sicut motus quod finit se variationem habet. uel hoc erit per accidentem. non quod ipsum finit se uarietatem: sed quod est subiectum ei quod actu mouet et variat. finit quem modum corporis delices tempore mensuratur. non quod descessit finit quod descessit et finit quod habet aliter nunc et prius: sed quod est subiectum celo quod continetur mouet et quod semper se habet aliter nunc et prius. Angelus autem in una et eadem operatione stans non dicitur moueri nec mensuratur tempore per se finit operationem illam quod non aliter se habet nunc et prius. nec etiam dicitur descessere nec mensuratur tempore per accidentem: quod non est subiectus motus celi uel aliter cui alteri rei continetur motus que semper se habet aliter nunc et prius. una itaque et eadem operatio angelique que per se non est motus nec est deus operatio quod mensuratur instanti. una ergo et eadem operatio angelique potest coassister ipsi tempore quod potest esse tempus qui est operatio angelique. una in eadem operatio angelique non mensuratur tempore. Bene itaque dictum est quod sicut motus angelicus est successio operationum: ita tempus quod mensuratur talis motus est successio instantium et est compositus ex instantibus. **T**hys itaque videtur probabilitas: volumus adducere tres breves rationes quod tempus illud sit compositum ex instantibus. nam tempus est mensura successus. **A**d tria ergo possumus tempus referri. uel ad ipsas successiones. uel ad ipsa instantia finit quod dicitur succedere. uel ad ipsas operationes: quas successione mensuratur. non quod in eadem operatione sit successio:

sed quod una operatio alteri succedit oibns autem tempore videtur inveniatur. **P**rima autem via sic pergit. Nam de ratione temporis est quod non sit totum simul: unde Augustinus. 11. de fidei. dans differenter iter eternitatem et tempore ait. quod est in eterno est totum simili. et totum presentis. nullum vero tempus ut alius potest esse tempore et presentis. Et tempus simul. si ergo tempus est totum simil non est tempus una ergo et eadem operatio non potest mensurari tempore cu[m] sit tota simul. mensurabit ergo instanti. et quod ut dicitur est nihil est aliud ille motus nisi successio operationum quod hoc modo angelus per tempore: ut per prius. 8. super Genesim. ad litteram uel reminiscendo quod oblitus erat uel discendo quod nesciebat: uel uolendo quod uolebat. in angelis autem et si non est proprie oblitus: reminiscitur et discere: atque angelus icipit intelligere quod prius non intelligebat cu[m] de una itellectione in aliis tendit et icipit uelle quod prius nolebat cu[m] de una itellectione uolitione in aliis uadit. successio ergo operationum est motus angelicus et est illud finit quod dicitur angelus moueri per tempora. cum ergo una et eadem operatio mensuratur instanti: sicut motus angelicus non est aliud quod successio operationum. sic tempus quod mensuratur talis motus non est aliud quod successio instantium. quicquid enim sit de intellectu nostro. de intellectu tamen angelico cum suum intelligere sit simplex et sine discursu non debet esse dubium quod una et eadem operatio eius non mensuratur tempore. **S**ecunda via ad hoc idem sumit ex ipsis instantibus. nam non est dare tempus ubi non est dare duo instantia. si ergo in una et eadem operatione esset successio et una et eadem operatio mensuraret tempore in una et eadem operatione esset assignare duo instantia. unius et prius et aliud posterius. uel hoc est quod illud aliter habet nunc et prius uel quia est subiectum ei quod aliter se habet nunc et prius. angelus autem finit una et eadem operationem non aliter se habet nunc et prius: nec est subiectum ei quod aliter se habet nunc et prius. quod motum angelicus et priuatione motus non reducimus in aliquid continue motus. Si cut in corporibus reducimus omnia talia in celum quod continue inuenitur. Dicemus ergo quod aliter comparatur ad successione motus: aliter quietes: aliter operatio angelica. motus enim comparatur ad successiones. et quod in se et finit se successione habet. ideo per se quod tempus motus tempore mensuratur. quietes autem comparatur ad successionem non quod quiescit finit quod habet variationem: sed quod est subiectum ei quod continue varietur. una autem et eadem operatio angelica nec in se variationem habet nec est subiecta ei quod continue variatur: sed potest coassister ipsi variationi: ideo nec est motus quod mensuratur tempore per se nec habet rationem quietis quod possit mensurari tempore per accidentem sed potest coassister tempore. ex hinc autem coassister non sumitur ratio mensurare. In una ergo et eadem operatione angelica non est dare duo instantia nec est ibi dare successione. propter quod non mensuratur tempore sed instanti. tempus ergo quod mensuratur tales operationes non est nisi successio instantium. **T**ertia via ad hoc idem sumit ex ipsa comparatione angelica. probat enim Zeno ut pater ex physico. quod sagitta uelociter motu non mouetur quod semper est in loco sibi equali. ad quod respondet philosophus. quod sagitta motu est in loco sibi equali in instanti ideo in instanti non mouetur nec etiam quiescere: quod non potest esse quietes ubi non potest esse motus cum quiescere sit privatio motus et privatio et habitus sicut apta nata fieri circa idem. Dicemus ergo instanti non est motus nec etiam quietes. sic dicitur poterimus quod in una et eadem operatione angelica si est proprie motus nec quiescere est ibi motus quod non est ibi successio. non ibi quiescere quod non est quiescere ubi non potest esse motus operatio.

Igit angeli vna & eadē nō mensurat tpe nec per se nec per accidē: qd nō est mot⁹ nec quies. p̄sequens ergo est q̄ mensurat instantē tpe. nā qd est in angelō uel mensurat evo uel istati cui uel tpe uel istati tps. ab eis aut̄ que mensurant evo uel instantē cui angelus nūq̄ rece dūt: qd nūq̄ recedet angelus a suo esse & mensuratur evo. nec a sua substantia que mensuratur nūc eul. cū ergo angelus possit recedere & recedat in sua operatione: consequēs est q̄ sua operatio nō mensurat evo nec nūc eul. Rursus talis operatio vna & eadē nō mensurat tpe qd nō est sibi successio: p̄t̄ ergo est q̄ mensurat instantē tps. nō instantē q̄ fluēs causat tps qd est idē & sba angelī q̄ tale istas semp manet idē fīm rē: mensurabit ergo istati qd est idē q̄ mutatū ēē. cōponet ergo illud ex istatis que sunt eadē q̄ mutata ēē. nā & ille motus cōpositus est ex mutatis esse.

Ad primū dīcēdū. q̄ nō per oēz modū se habet istas ad illud tps: sicut punct⁹ ad linea. qd linea est qd p̄tinuū. illud aut̄ tps nō. de rōne aut̄ p̄tinuū est q̄ dūvidat in semp dūlūsibila. non est hoc de rōne nō p̄tinuū. tps ergo nrm qd est qd p̄tinuū nāquā cōponit ex istatis nec ex idūlūsibila. sicut nec linea ex pūctis. h̄ illud tps qd nō est qd p̄tinuū p̄t̄ cōponit ex istatis & ex idūlūsibila. sicut nūs ex vnitatis bus. **C** Ad secundū dīcēdū & angelus p̄t̄ sibi uel sibi in operatio sua ita q̄ nō statim cū iclūt intelligere aliquid destinat intelligē illud: uel nō op̄z & illud destinat intelligere: nō tñ pp̄ hoc vna & eadē operatio mensurat tpe: qd vna & eadē operatio nō h̄t̄ successionē in se nec est per se subiecta rei h̄nt̄ successionē. io nec mensurat tpe per se nec per accidēs ut est per habita declaratū. per qdēs ergo tps angelus sibi in vna & eadē operatio per se loquēdo. totū illud nō cōputabili nūl vna istas: p̄t̄ enī angelū sibi in sua operatio nō arguit & sit tps in re extra qn̄ est illa operatio: h̄ in ipsa operatio nō est tēpus qd nō est sibi successio nec est subiecta successioni. **C** Ad tertium dīcēdū & istas tps nři nō h̄t̄ spatiū qd est in p̄tinuo fluxu: h̄ nō sic est de istatis illius tps: operatio enī angelī nō sic p̄tinue fluīt sicut mot⁹ uel angelus fīm suas operatioes qd successione acq̄rit nō sic continuē fluīt sicut mobile per sua spatia que acq̄rit. qd ex hoc dīcīt mobile moueri localit̄ qd nūq̄ sibi in aliquo vno & eodez spatio nec vnḡ līl pdīt aliquid totum spatiū nec sibi acq̄rit. angelus aut̄ sibi in vna & eadem operatio & sibi tota sua operatio: utputa tota vna sua in intellectione desinit & aliā de nouo acq̄rit. uel possimus dīcē q̄ et istas illius tps nō h̄t̄ spatiū attī assūt̄ spatio qd in vna & eadē operatio nō est successio: h̄ assūt̄ successioni: qd qn̄ est illa operatio que est simplex & nō h̄t̄ spatiū nec successionē p̄t̄ eē spatiū & successio in re extra. **C** Ad quartū dīcēdū: qd nō eadē mensura mensurat mobile & act⁹ et⁹: nec eadē mensura mensurat sba angelī & operatio ipsius. qd h̄ utrūq̄ mensurat istati attī hoc nō est eodē istati. sba enī angelū ut mediatē potēta subiectū varijs operatiois: mensurat istati & fluēs causat tps: h̄ qd est de cōpositione ipsi tps ut in solutiōe p̄ncipali diffusus dīximus. **C** Ad quintū dīcēdū & angelus exercēs aliqua operatio nō stat̄ recedit ab operatio illa: nec tñ pp̄t̄ hoc fīm vna & eadē dī moueri: qd in vna & eadē operatio nō est subiecta per se alī rei h̄nt̄ successionē: nō nec est sibi motus ut mensurat tpe per se: nec qd ut mensurat tpe per accidēs: nō enī oē sibi p̄t̄ loquēdo est qd sc̄ere: h̄ tale si stere est descere fīm & sit aptū natū moueri. fīm autēz vna & eadē operatio angelus nō est apt⁹ nat⁹ moueri. Nec hie successionē: vna itaq̄ & eadē operatio mensura-

bis h̄ istati. h̄ dīces q̄ angelus dī se mouere ad uolentū uel ad intelligēdū: qd nō videt uerū nisi in ipsa istelle etiōe uel uolitione eēt̄ motus: quo posito vna & eadē operatio mensurable tpe. Dicemus ergo q̄ motus est ad rē nō habilit̄ angelus ergo mouet le ad intelligēdū sibi qd qd p̄t̄ sibi nō intelligebat illud & postea intelligit̄ est ergo ibi successio: qd intellectio succedit nō istellētionē: uel vna istellētionē succedit alteri: nō ergo cadit tps uel successio in ipsa istellētionē fīm se h̄, p̄t̄ succedit nō in istellētionē: uel p̄t̄ vna istellētionē succedit alteri: quelbet ergo intellectio mensurable istati: h̄ qd ut vna istelle etiōe sibi succedit alteri: istatis succedit istati & fīm hoc h̄t̄ sibi esse tps qd est successio istati. **C** Ad sextū dīcēdū. q̄ hoc est in p̄tinuo & nō possimus intelligere linēas rectā nūl sit finita: & nūl sit iter duo pūcta idūlūsibilia: siue iter duo pūcta: h̄ hoc nō est in re nō p̄tinua. nō enī op̄z rē nō p̄tinua quātūcūq̄ finita esse iter ipsa idūlūsibilia: imo res nō p̄tinua p̄t̄ cōponi ex ipsis idūlūsibilib: ut nūs ex vnitatib: que de se sibi idūlūsibilia sicut illud tps qd est qd nō p̄tinuū nō est nūl qdām nūl istati. nō ergo intelligem̄ illud tps eē iter ipsa in statia sed eē ipsa istati. **C** Ad septimum dīcēdū & motus nō est cōposit⁹ ex motib: nec tps p̄t̄ eē cōpositū ex istatis que sunt idē & ipsi mobile: h̄ cōponit illud tps ex istatis que sunt idē & mutata esse ut est per habita manifesū. **C** Ad octauū dīcēdū. q̄ ex h̄ps que sunt in actu nō sit vnuū p̄tinuū: qd p̄tes cōtinui sunt qd in potēta: nō tñ sic est de discreta: In re enim discreta sunt p̄tes magis in actu & in re p̄tinua: atn̄ etiā in ipsa re discreta sunt p̄tes quodāmō in potēta p̄t̄ potest cōponi adinuitē ut p̄tinuat nūl. sic & in p̄posito istati nři tps sunt magis in potēta qd tps nrm est qd cōtinui: istati vō illius tps sunt magis in actu: qd illud tēpus est qd disserū: est enī qdā nūl istati ex istatis cōpositū. **C** Ad nonū dīcēdū. q̄ iter quelbet duo in statia cadit tps medium: si sit tps p̄tinuū. sic inter que libet duo pūcta cadit linea mediū si sit linea p̄tinua. at tñ si sit linea nō p̄tinua poterūt sibi dari duo pūcta inter que nō cadit linea media: ut si p̄tes linea intercise cōlūgant adinuitē sibi erit dare duo puncta iter que nō cadit linea media: & qd illud tps nō est qd cōtinuū nō op̄z semp̄ iter duo istatis sibi cadere mediū tēpus. **C** Ad decimū dīcēdū. q̄ p̄ncipia semp̄ sūt ymigenita p̄ncipiatib: qd semp̄ op̄z esse quādā analogia & quādā p̄poriōe: qd sibi que dā ordīnē iter p̄ncipia & p̄nciplata no tñ semp̄ op̄z & p̄ncipia semp̄ recipiat̄ p̄dicacionēz p̄ncipiatorib: h̄ hoc ueritatē h̄t̄ in p̄tib: quātitatib: & p̄tinuū: ut quātūdā p̄tes qualitatib: & continuas nō est corpus ut ex corpib: nec linea ut ex linea. tñ si accipiamus p̄tes essentiales corpus qd est sba erit ex nō corpib: qd erit ex mā & forma quoq̄ neutr̄ est corpus. sba etiā si accipiamus p̄tes in re nō p̄tinua reperiuntur hoc idē: nō enī semp̄ nūs est ex nūis: sed pot̄ esse ex vnitatib: sic & in p̄posito: tps qd est qd nō p̄tinuū nō op̄z esse ex tps: qd pot̄ esse ex instantib:

O **E**cimo querit in quo p̄dicamento sit loq̄. & videt q̄ nō sit in p̄dicamento qd istatib: qd qd nō est in alī specie qualitatib: nō est in p̄dicamento qualitatib: tps qd mensurat operatioes angeloz est h̄ps. ergo tēp̄. p̄batio assumptē. Nō enī tps illud p̄t̄ esse in prima specie qualitatib: qd tale fīm simplicib: est quid artificiale. tempus autē illud est quid naturale: nec etiam potest esse in secunda specie qualitatib: que est potēta ad actū sibi in potēta: qd operatioes angeloz que sunt idē realiter & ipsum tps nō dīcūt ipsam

De mensura angelorum

nālē potētiā uel impotētiā ad actū: s̄z dicit ipsos act
z ipsas opationes: nec etiā dicē possumus ut videt q̄
sit in sp̄e q̄litatis que est passio uel passibilis q̄litas: qz
passio est q̄ ex passione inserta, passibilis autē qualitas q̄
passione inserta. Ille autē opationes ut videt nō sūt passio
nata nec passionē inserta. t̄ps ergo illud q̄d est idē rea
liter. q̄ ille opationes ut videt nō est in tertia sp̄e qua
litatis: nec ēt p̄c esse in q̄ta que est forma z circa ea
q̄stas figura q̄ talla h̄nt esse solū in corpib⁹. C p̄.
cui nō cōperit p̄petrare q̄litatis non est q̄litas: sed
nec illi t̄ps nec illis opationib⁹ ut videt cōpetunt p̄pet
rare q̄litatis que sūt h̄ie t̄riū suscipere magis z minus
ergo talia nō sunt q̄litas. C p̄. cui nō cōperit descri
ptio q̄litatis nec q̄litas: s̄z descriptio q̄litatis est fm q̄
q̄les dicitur. fm autē illud t̄ps ut videt nō dicitur ange
li q̄les. ergo r̄c. C p̄. videt q̄ illud t̄ps sit in predica
mēto relationis q̄ nō est in vna opatione fm se: sed est
in ordine z in respectu vnlus opationis ad alia z r̄c.
C p̄. si aliq̄ ca est q̄re illud t̄ps ponat in pdicamēto
q̄litatis. h̄ est q̄ mesurat opationes angelicas que re
duci pot ad pdicamēto q̄litatis: s̄z t̄ps n̄m mensurat
alteratioē m̄ras que sūt in pdicamēto q̄litatis. hoc tñ
nō obstatē t̄ps n̄m est in pdicamēto q̄litatis. ergo a
sili nō obstatē q̄ illud t̄ps mesurat q̄litates nō tñ pph⁹
erit in pdicamēto q̄litatis s̄z q̄litatis. C p̄. q̄ est fz se
q̄tū ubiq̄ repiat erit in pdicamēto q̄litatis: q̄ q̄
est fm se tale est ubiq̄ tale. hoc autē est in h̄is que sūt
ad aliquid. qz q̄ est magnū in vno loco uel fm vnu ali
qd z est parvū in alto: uel fm aliud aliquid: s̄z in h̄is
que dicunt fz se nō sic est. cū ergo simplicius in pdica
mēta dicat t̄ps esse fm se q̄litū. opz q̄ ubiq̄ repie
rat q̄ sit in pdicamēto q̄litatis. C p̄. in opationib⁹
angeli est considerare tria. videlz sp̄es intelligib⁹les.
actionē pcedēt a tali sp̄e. z uerbū factū per tale acti
onē. non autē vlcere possumus q̄ sit sibi t̄ps p̄p̄t ipsas
sp̄es: qz in ipsis sp̄eb⁹ nō est successio nisi put referunt
ad actōes videlz. put successiue angelus itelligit nūc
per vna sp̄em nūc per altā. Rursus non ponemus sibi
rōnē t̄pis p̄p̄t ipsa uerba formata: qz talia sequunt sp̄as
opationes. per se ergo z pncipalit erit sibi t̄ps p̄p̄t
actōes ipsas: qz ergo sic est. cū actio sit in pdicamēto
actionis nō q̄litatis erit illud t̄ps per se in pdicamēto
actionis. C p̄. qz t̄ps n̄m fundat in motu q̄to ideo
est in pdicamēto q̄litatis: t̄ps ergo illud q̄ fundat in
actōe erit in pdicamēto actionis. C p̄. sicut se h̄t
opatio nra ad opationē angelicā sic eius t̄ps ad t̄ps.
s̄z opatio itellect⁹ n̄i est in eodē ḡne cū opatione itel
lect⁹ angelici. ergo z t̄ps n̄m erit in eodē ḡne cū illo
t̄pe: sed t̄ps n̄m est in pdicamento q̄litatis ergo r̄c.
C p̄. olcebat r̄ndēs q̄ illud t̄ps erat in eodē ḡne cū
ipsa actōe. C Lōtra. t̄ps n̄m l̄z fundat in motu loca
li nō est tñ in eodē ḡne cū ipso motu: s̄z est in alto pdi
camēto: ut in pdicamento q̄litatis. ergo illud t̄ps l̄z
fundat in actionib⁹ nō tñ erit in eodē ḡne cū ipsa acti
one: s̄z erit in alto pdicamento. C In contraria est qz fz
simplicius in pdicamentis interēpta q̄litate iterim ois
p̄p̄ctas z permīt ois character itellectualis z sensi
bilis. q̄litate autē iterēpta ut subdit sensibile soluz z
cōpositū iterim: q̄litas ergo nō h̄t esse nisi in re
bus sensib⁹ib⁹. t̄ps ergo illud cū sit in angelis in pdi
camēto q̄litatis eē nō pōt. C p̄. ois q̄litas uel
est p̄tinua uel discta. t̄ps autē illud nō pōt p̄tinere ad
q̄litatē p̄tinuā qz talis q̄litatis nō h̄t esse nisi in re
bus extēs z corporeis q̄d angelis p̄uenire non pōt:
nec etiā h̄i t̄ps p̄tinere pōt ad q̄litatē discta: qz
talis q̄litas nō causat nisi ex diuisione p̄tinutib⁹

aūt est in angelis q̄ causest ex diuisione p̄tinutib⁹ nullo er
go mō illud t̄ps p̄tinabit ad pdicamēto q̄litatis.
R̄ndeō dīcēdū q̄ difficultatē in hac q̄one facit
t̄ps n̄m q̄ est in pdicamēto q̄litatis
z q̄ ex sensib⁹ib⁹ uolumus ludicare de intelligib⁹ib⁹
ideo forte m̄ti mouerent ad ponēdū t̄ps illud in pdi
camēto q̄litatis: s̄z sensib⁹lla nos manuducit in itelli
gibiliā: z ex sensib⁹ib⁹ debemus ludicare de intelligi
biliā: ubi rō nō obliuit: sed ubi rō dīcēt est alit ludi
cadū: nec p̄p̄t hoc dīcūn⁹ q̄ sit in nobis aliq̄ cognitio
que nō oriat aliq̄ster ex sensu: qz ēt ex ipsis sensib⁹ib⁹
bus hoc nobis inotescit q̄ t̄ps illud nō p̄tinat ad pdi
camēto q̄litatis. si eni t̄ps n̄m fundat in q̄lita
te ad pdicamēto q̄litatis p̄tinat. veruz qz fundat in
re quātā sō p̄tinat ad pdicamēto q̄litatis: nec p̄p̄t
hoc dīcīmus q̄ mot⁹ nō ut mot⁹ est
z ut est act⁹ mobiliis: s̄z ut in eo numerat p̄us z poste
rius in quo stat formalis rō t̄pis n̄i p̄tinat ad pdicamēto collo
cat in q̄litate. s̄z t̄ps illud q̄d mesurat opationes ange
licas ut patebit nō p̄tinat ad pdicamēto q̄litatis
sed q̄litatis. hoc ergo ordine pcedemus in hac q̄one:
qz p̄mo ondēnūs q̄ t̄ps istud de quo loquuntur non est
in pdicamēto q̄litatis. scđo declarabimus q̄ est in
pdicamēto q̄litatis. tertio descēdemus ad ipsas sp̄es
q̄litatis: ut appareat in qua sp̄e q̄litatis sit hi⁹ t̄ps z
declarabit q̄ est in sp̄e tertia. C Propter p̄mū scienc
dū. q̄ t̄ps illud nō est in pdicamēto q̄litatis dupli
citer uenari possimus. p̄mo ex dīcia q̄litatis ad q̄li
tate. scđo ex differētia illius t̄pis ad t̄ps n̄m. Scien
dū ḡ q̄ ut simplicius narrat. architas z aristoteles nō
eodē mō ordinauerūt pdicamēta. Architas eni ut sim
plicius altē q̄litatē q̄litati p̄posuit. A p̄. autē eodē
verso q̄litatē q̄litati p̄ordinauit. mouebat autē ar
chitas quadrupliciter ad p̄ponēdū q̄litatē q̄litati
q̄d ualeat multū ad sūmū n̄fz. v̄z q̄ t̄ps illud de quo lo
quuntur nō sit in pdicamēto q̄litatis: est eni fm archi
tē q̄litas q̄litatē dignitor̄z coizor̄z formalor̄z z sim
plicior̄z. est qdē dignitor̄z: qz si per accidētia repta in istis
sensib⁹ib⁹ uolumus aliquid inuestigare de substatijs se
paratis non siet hoc per q̄litatē hoc per q̄litatē:
dignitor̄ est ergo q̄litas q̄ q̄litatē cum per eā ma
gno possint inuestigari ea que sunt in substatijs separa
tis nō autē per q̄litatē: t̄ qz dignius est p̄ponēdū mo
uebat architas ad p̄ponēdū q̄litatē q̄litatē: hoc est
ergo q̄d simplicius initus sermonib⁹ archite dīcit. q̄
itellectuales s̄bas nō alit cognoscim⁹ q̄ fm sp̄es sen
sib⁹les. i. q̄ fm ea que sunt in sensib⁹ib⁹. z subdit q̄ si
debeamus cognoscē s̄bas separatas referētes ad illas
que. s̄. sūt in sensib⁹ib⁹ z p̄p̄retatib⁹ z a charactersib⁹
que sūt circa s̄bas cognoscem⁹ ipsas s̄bas separatas z qz
talis fm q̄litatēz s̄iderant merito altē q̄ post s̄bam
q̄litas h̄bit ordine ante allia. i. ante q̄litatē: z ante
cetera pdicamēta. C Scđo hoc idēz p̄z: qz q̄litas est
q̄litatē coizor̄z ubiq̄ repit q̄litas z q̄litatēs: s̄z nō
puerit: in oī⁹ eni illis sensib⁹ib⁹ ubi repit q̄litas nō tñ q̄
litatē p̄tēt z q̄litatēs. s̄z extra sensib⁹lla repit q̄litas nō tñ q̄
litatēs. si ḡ coizor̄ merito sūt p̄ora videt q̄litas p̄ordi
nata eē ante q̄litatē. hoc est ḡ q̄d simplicius dīcit q̄ q̄
litatē qdē iterēpta p̄mū oī⁹ p̄p̄teras z oī⁹ charac
tellectualis z sensib⁹les. q̄litatē autē iterēpta ut dīcit
sensib⁹le solum z cōpositū intermitur. q̄litū ergo
differt q̄litas a q̄litatē extimatur palam esse ut
autē a cognitione intellectuali substancie. si enim nostrā
itētione z nostrū itellectū referamus ad itellectuales

scias videlicet in qualitate differre a quicunque est quod est quicunque eo quod est quicunque solu in sensibilibus tamen quicunque est in sensibilibus et in intellectuibus ut per simplicem reperire architeta. Tertio hoc per ipsum ex eo quod est quicunque est quicunque formalior nam in modis ceteris sicut in aliis que sunt in causa deinde in primo phisico trium coiter de aliis quae accidentia magis sequuntur formam aliquas vero magis materialia quam est formaliter est actualiter et est simili per hunc quod autem est materialius est potentia et simpliciter posterioris quicunque merito videtur procedere quicunque enim et eodem poterit procedere actu et simpliciter actus est per ut deinde in 9° metaphysica simpliciter quicunque videtur quicunque potest et est actualior et magis sequitur forma hunc est quod est simpliciter sicut et si aliquid intellectuale sicut non sicut vellet ab habitudine ad sicutam sensibiliter alijs predicamentis ordinare assignare et ita quoniam principia sicut est secundum speciem et cognata ad species est quicunque hec utrumque quicunque sicut predicamentum erit magis sicut cognatum. Quod autem quod si non sicut amus sicutam intellectuabilem. I. si nihil consideremus de tali sicut sicut solu est sicut sensibiliter velut natus assignare ordinem aliorum predicamentorum et ita. I. et secundum hunc modum consideratio merito quicunque deinde est cognata sicut. I. id est esse ad naturam et immediate ordinata post sicutam quod sicut que secundum speciem. I. secundum formam est principia. I. principiorum quod sicut que secundum materialiter. Cum quod est quicunque sit quod cognatum. I. quod sequitur sicutam secundum speciem. I. secundum formam erit quicunque principia. I. principiorum quod est quicunque et vi per primos per usum ponenda. Quarto hunc deus probat ex eo quod est quicunque est quicunque simplicior. Nam semper simpliciora potest videtur esse ut probat in meta. unitas enim est potest prout quod est simplicior. addit autem prout supradicta unitate ponemus est enim prout unitas positione habens si quod simpliciora sunt potest quicunque ut videtur erit quicunque potest quod est simplicior. et autem sit simplicior per ipsum quod est quicunque de se non est diuisibilis nec per se dividitur sed quod est quod est simpliciter autem quod est quod est impossibile est et in divisione diuisibilis et per se dividitur rationabiliter ut sit simplicius per ordinabilius quod est deinde videtur. utrum autem iste rationes sufficienter includat qualitatem debe re procedere quicunque non est presentis speculacionis. possumus enim si uolumus excusare per hoc. onus deinde quod non possunt immo melius fecit iste quod est architectus per ordinacionem quicunque ante qualitatem. liber enim sicut predicamentorum cum sit introductorius ad alios liberos et logica cum sit magis modus scientie dicendi et scia opus est per se simpliciter et quod est modo et grosse determinatio de hinc sicut predicamentis id est presentis speculacionis. possumus quod oia altera sit in primo et quod destructio primo est impossibile est aliquid alio remanere ubi per primos sicutam potissimum videtur intelligi sicutam sensibiliter. id est deinde in sicutam predicamentis quod oia altera sit in primo et quod destruet primo est impossibile est aliquid alio remanere ubi per primos sicutam potissimum videtur intelligi sicutam sensibiliter in quod est quicunque procedit qualitatibus vel possumus manifestari hunc probare quod nunquam est quicunque fundatur in qualitate sicut regimur qualitate sicut data in quicunque videtur. si sicut sicut merito procedit oia altera sicut predicamenta quod est oiu et eoz sicutam merito videtur quicunque procedit qualitatibus quod est sicutam merito et quod est in sicutam separatis non habet esseentialiter ordinem ad quicunque locando de esseentialiter ordine sicut que ordinant sicut predicamenta. quicunque vero que est in istis sensibilibus habet esseentialiter ordinem ad quicunque videtur quod est in quicunque videtur. cum quod secundum hunc ordinem potissimum sint ordinanda sicut predicamenta. put vnu est sicutam merito alterius sicut est potest oibus. quod est oiu fundametu post sicutam autem est quicunque videtur quod est alio sicutam merito bene quod fecit per hunc ordinacionem quicunque videtur non videtur nec per hunc oino reprobat sicut architectus qui bonum habuit motuum. nam non est esseentialis capilla eiusdem libri posse aliter et aliis ordinari secundum aliud et aliud motuum. unde simplicius excusans aristotelem et architectum autem quod est architectus quod est ad hunc talia aspiciens videtur propositum.

suit q̄tūtū aristoteles aut̄ p̄mā s̄bāz supponēs cōpo-
sitā t̄ corporeā q̄ est noslōz hys. s̄bē p̄ime mērū
coordinātū q̄tūtū tanq̄ familiārē. q.d. q̄ imēdiate
post s̄bāz coordinātā est q̄tūtā q̄ est familiārōz s̄bē
p̄me. l. q̄ magis p̄uenit cuz ipsa. nā si s̄ba p̄ est alioz
fundamētū; q̄ oia tūdānt in p̄mis. sicut post s̄bāz q̄tūtā
magis hēt rōnē sūdamētū. s̄z hec ad p̄sens de hac
mā sufficiāt. q̄ nō sc̄dīmūs hic inq̄rere que sit p̄o:;
an q̄litas an quālitas. s̄z ic̄dīmūs ondē q̄ rōnes sim-
pliq̄ uel archite p̄ q̄s vīdet q̄litas bordinātā eē q̄tūtū
tūtū sufficiēt arguunt n̄m p̄positū. vīdebz q̄ t̄ps q̄d
mēsurat op̄ationes angelicas nō sit in p̄dicamētō q̄tūtū
q̄tūtū. Nā si per q̄tūtū nō possum⁹ iūestīgare ea que sūt
in substātūs separatis sed magis h̄ sit per q̄litas ut dī-
cebat ratio p̄. p̄z ex hac rōne q̄ ista sensiblītā cū sc̄ellī
gs̄būlīb⁹ nō p̄uenire in q̄litas q̄ sunt q̄litas hec & illa l̄z
nō codē modo: quare si op̄ationes angelice de quib⁹
loqm̄r sunt in ipsis angelis & t̄ps etiā mēsurans h̄
op̄ationes erit in ipsis angelis: sed si que sunt in ange-
lis magis habēt inuestīgari per qualitatē q̄ per quāl-
itatē. q̄ angelis nō sunt q̄n l̄z qualez n̄bīl q̄d est in ange-
lis erit in p̄dicamētō q̄tūtū. Sc̄da ēt vīa h̄ idē argūt:
nā si qualitas est cōmāntor quālitas q̄ quālitas
nō reperit extra sensiblītā s̄z qualitas t̄bs de quo
loquim̄r cū sit extra sensiblītā: q̄ est in ipsi substātūs
separatis ad p̄dicamentū quālitas pertinere nō po-
terit. Tertia etiā vīa hoc idē ondēt. nā si quālitas
sequit māz & qualitas formā. ubi nō est mā nō p̄t eē
aliquid p̄tīnes ad p̄dicamentū quālitas. & q̄ angelis sūt
substātē imālēs ut patet per dionysium. n̄bīl erit in
eis p̄tīnes ad p̄dicamentū quālitas: immo ponentes
mām in angelis dīscūt eā nō esse quālitas subiectā. ce-
pus ergo q̄d mēsurat op̄ationes angeloz nō p̄t per
tinere ad p̄dicamentū quālitas. q̄ in angelis non est
mā: uel ut aliquid dixerūt ibi esse mām nō posuerūt eam
esse quālitas subiectā. nec ualeret si quis diceret q̄ in
angelis non est quālitas p̄tinua: sed dīscēta & t̄ps de-
se est numerus: & q̄ numerus dīcit quālitatē dīscēta
ideo forte cauillaret aliquid q̄ t̄ps illud pertinere p̄t
ad quālitatē dīscēta: sed hoc stare non p̄t. q̄ quālitas
dīscēta nunq̄ esse hēt nīl in reb⁹ cōtinuit. vñū
enī q̄d est p̄ncipiu numeri sic se habet ad p̄tinuū q̄ est
idē realiter cū ipso & nunq̄ separata cōtinuo nō tamē
sim cādē rōnē est aliquid vñū q̄d est p̄lin⁹ numeri & p̄ti-
nuū: & p̄ vñū q̄d est p̄ncipiu numeri sic se hēt ad cōti-
nuū: idē est q̄ numerus q̄d causat ex diuisione p̄tinui
ut declarari habet in 3º phisi. numerus enī qui est spe-
cies quālitas nō se extēdit ad substātias separatas:
nec arīsmētricus: qui cōsiderat de talī nūero p̄sidera-
re potest de substātūs separatis. patet ergo ex dictis
t̄ps q̄d est in angelis nō posse pertinere ad quālitatēz
p̄tinuā q̄ talis q̄tūtā nō est ibi: nec ad dīscēta q̄ vñū
q̄d est p̄ncipiu talis quālitas nō est nīl in re p̄tinua
& est idē realiter q̄ cōtinuu. s̄lue est idē mālster l̄z for-
maliter sit diuersuz. s̄z de hac mā quālitas dīscēta
nō sit in angelis & quād t̄ps de quo loquim̄r non sit
quālitas dīscēta in p̄fēquendo aliquid inſra tangetur.
Quarta etiā vīa hoc idē manifestabat. Nā si q̄tū
est q̄d diuīsibile: ppter q̄ nō est ita ſimplex ſicut qua-
le ut dicebat rō quarta. in angelis nō poterit eſſe ali-
quid p̄tīnes ad quālitatē q̄ ipsi ſūt in diuīſiblēs &
indiuīſiblēs iuxta illud. & p̄pōſitionis de cauſa. itel-
ligētā eſſe ſba que nō diuīdit. Declarabitūs ergo
per differentias quā hēt q̄tūtā ad quālitatē q̄ t̄pū
illō de q̄ loqm̄r ad p̄dicamentū q̄tūtā p̄tīne nō p̄t.
uolumus aut̄ declarare h̄ idē per differētias quā hēt

De mensura angelorum

Mud tēpus: ex quo sumi poterūt quatuor rōnes q̄tē
pus de quo h̄c loq̄m̄r nō pertinet ad predicationē
quātitatis licet t̄ps nostrū sib̄ quātitate colloceſ. vī
enī t̄ps nostrū numer⁹ nō qlibet numer⁹ sib̄ numerus
numerat⁹. ut declarari h̄z in. 4. p̄b̄l. qđ q̄dupliciter
ueritatē h̄z. Nā numer⁹ p̄lm̄ cōparat ad res in q̄b⁹
est. Sc̄do cōparat ad aiaz. Tertio cōparat ad suas
p̄tes quātitatiwas. Quartio cōparat ad suos terminos.
C P̄lm̄ qđē t̄ps nostrū est numer⁹ numeratus; qđ
est numer⁹ applicat⁹. est enī numer⁹ applicat⁹ ad mo
tū. sib̄ enī p̄i⁹ ⁊ posteri⁹. In motu ut sūt numerata cō
plēt rōne t̄pis. sicut enī decē lāpades uel decē canes
dicit numerū rex numerataꝝ uel dicit numer⁹ appli
cat⁹ ad res numeratas. iō talis numer⁹ qui est sic ap
plicat⁹ p̄t dicit numer⁹ numerat⁹. sib̄ ⁊ t̄ps qđ est nu
merus applicat⁹ ad res numeratas numer⁹ numeru
tus dicit p̄t. t̄ps enī nō dicit numerū absolute ⁊ sim
pliſciter sib̄ dicit numerū applicat⁹ ad p̄i⁹ ⁊ posteri⁹
in motu. **T** Sc̄do t̄ps dī numer⁹ numerat⁹ nō solū
rōne rerū ad quas applicat⁹. sib̄ et ut cōparat ad aiam
per quā numerat⁹. na n̄ si numeraret ab aia nō c̄t nūs
sed eēt qđ p̄tinuū. Imaginabitur enī qđ t̄ps n̄m fun
dat in motu celli qui semp̄ est p̄tinuū. In cōtinuo autēz
motu uel qđiu p̄tinuat mot⁹ nō lūr ibi mutata eē in
actu sed in potētia. Igit̄ mutata eē ⁊ ipsa p̄i⁹ ⁊ poste
rius in motu celli de se sūt in potētia. Si ergo debeat
fieri in actu ⁊ si debeat numerari hoc erit per signifi
cationē aie. Ideo dicit cōment. in. 4. p̄b̄l. qđ tollē aiaz
numeratē nō remanet n̄si mot⁹ ⁊ reſ mota. t̄ps ergo
est numer⁹ numeratus. qđ n̄si aia numeraret ⁊ n̄si si
gnaret p̄i⁹ ⁊ posteri⁹ in motu. Illa p̄i⁹ ⁊ posteri⁹ cuz
fūdent in motu p̄tinuo nō haberēt rōne nūri sib̄ p̄ti
nui. t̄ps ergo h̄z qđ sit qđ p̄tinuū per motu in quo fun
dat. sib̄ h̄z qđ sit numer⁹ per aiaz numeratē. ppter qđ
bñ dicit⁹ est qđ t̄ps est numer⁹ numerat⁹. qđ n̄si nume
retur per animam; nō eēt numer⁹. **T** Tertio tēpus
est numer⁹ numerat⁹ ut cōparat ad suas partes quā
titatiwas. Nā p̄i⁹ ⁊ posteri⁹ in motu ut supra dixim⁹
dupliciter p̄t accipi. uel put̄ duo moueri icludēt vñū
mutatū eē. uel put̄ duo mutata eē includēt vñū mo
ueri. primo mō t̄ps est numer⁹ numerat⁹. Nam ipse
mot⁹ ut est numerat⁹ per duo moueri. vñdeſ per mo
ueri p̄i⁹ ⁊ per moueri posterius h̄z rōnem t̄pis. ipsa
ergo duo moueri quoru vñū est p̄ius ⁊ aliud poste
rius. put̄ numerat⁹ motū sicut p̄tes quātitatiue nūant
suū totū. uel put̄ mot⁹ est sic nūat⁹ per suas p̄tes quā
titatiwas h̄z rōnem t̄pis. t̄ps ergo est nūs. uel motus
h̄t rōne t̄pis. put̄ est nūs. nō qđūq; sed put̄ est nūs
numeratus per moueri p̄i⁹ ⁊ posterius: propter qđ
bñ dicit⁹ est qđ t̄ps dī nūs numerat⁹. put̄ cōparat ad
suas partes quātitatiwas. vñdeſ put̄ cōparat ad mo
ueri p̄i⁹ ⁊ posteri⁹. **T** Quarto mō t̄ps est nūs nume
ratus. put̄ cōparat ad suos terminos: ⁊ hoc mō t̄ps
est numer⁹ mot⁹ fīm p̄i⁹ ⁊ posteri⁹. put̄ p̄i⁹ ⁊ poste
rius in motu dicit̄ ipsa mutata eē. uel ipsa nūc icludē
tla motū. put̄ vñū est p̄i⁹ aliud posteri⁹. mot⁹ enī. put̄
est act⁹ mobilis dī eē mot⁹. sib̄ put̄ est numeratus per
nūc p̄i⁹ ⁊ posteri⁹ dī eē t̄ps. nūc enī p̄i⁹ ⁊ posterius
discunt numerare motū fīm eorū distatia. ut si imagi
namur motū iclusū iter duo nūc. quoru vñū est p̄i⁹
aliud posteri⁹. quātomagis imaginamur vñū nūc di
flare ab alio. tāto imaginamur motū maiore. qđom
nus tāto minor. tō qui fabulose discunt dormisse in
sardo. qđ nūc p̄t steri⁹ nō copulauerūt cū nūc priori ⁊
nō imaginati sūt distatia iter illa nūc. si imaginati sūt
motū nec imaginari sūt t̄ps. ppter qđ un̄imaginati sunt

nūc se dormisse. Ideo dicit p̄b̄s qđ nō percipimus
t̄ps n̄si imaginamur t̄ps iter duo nūc ⁊ hec est magis
ppria acceptio t̄pis: ut patere p̄t per superius dicta
qđ t̄ps est numer⁹ mot⁹ fīm p̄ius ⁊ posteri⁹. ergo per
cōparationē etiā ad ipsos terminos: sive ad ipsa nūc.
t̄ps est qđ numeratus qđ est mot⁹ numeratus fīm p̄i⁹
⁊ posteri⁹. iō qđomagis diuidim⁹ motū per p̄i⁹ ⁊
posteri⁹ ut put̄ imaginamur vna partē mot⁹ iclusam
iter duo nūc qđū vñū est p̄i⁹ aliud posteri⁹. ⁊ postea
imaginamur alia partē mot⁹ sic etiā clusam ⁊ postea
alii sic clusaz. qđomagis sic diuidim⁹ motū magis p̄
cipimus t̄ps. Iḡt numerus mot⁹. i. put̄ mot⁹ est sic di
uisus ⁊ fīm tales partes acceptus ⁊ pro numero put̄
quelibet pluralitas quelibet multitudo p̄t dcl nūs.
op̄z numer⁹ eē in illo p̄dicamēto in quo sūt res quaz
est numerus. idē est iudicium de numero: ⁊ de numero
fīm qđ ad p̄positū spectat. Nāq̄ loquēdo large ⁊ de
vno nō est in alio genere res ⁊ vna res. in eodē enim
gīte in quo est albedo est ⁊ vna albedo. ⁊ qđ dcltū est
de vñtate. ueritatē h̄z de numero ⁊ pluralitate. In eo
dē enī gīte in quo sūt albedines sūt due albedinea uſ
plures albedines. Si ergo vñū debet pertinere ad p̄
dicamēto quātitatis. op̄z qđ sit qđ qđū illū de quo dī
h̄z vñū. sicut enī vñū nō pertinet ad h̄dlicamētu q̄lita
tis n̄si sit q̄lita illa res que dī vna: sic vñū nō p̄tine
bit ad p̄dicamētu quātitatis n̄si sit quātitas illa res
que dī vna. idē est qđ loquēdo de numero que est sp̄s
quātitatis. vñū qđ est p̄cipiū talis numeri nō rep̄t
extra quātitatis genus. qđ h̄z nūs nō est n̄si rerū quā
tarū ⁊ rerum p̄tinuaz. ex diuīstione entim p̄tinuī catur
talis nūs: ut supra diximus sensisse p̄b̄m. p̄p̄ qđ vñū
qđ est p̄cipiū talis numeri. op̄z qđ sit idē qđ qđū ⁊ idē
qđ p̄tinuū. uēz. qđ ex alia ⁊ alia rōne dī hoc ⁊ illū
nō eodē mō pertinebit ad p̄dicamētu quātitatis hoc
⁊ illud. qđ res illa ut q̄litas erit in p̄dicamēto quan
titatis directe. ut est vñtates que est p̄incipiū numeri
erit in p̄dicamēto quātitatis per adiunctionē. sic er
go loquēdu est de reb⁹ ad quas applicat⁹ numer⁹ accl
piēdo numer⁹ large. p̄ oī plalitate. sive illa pluralitas
sit sp̄s quātitatis ⁊ sit p̄slituta ex vno qđ est p̄cipiū
numeris. sive sit in alijs generib⁹ ⁊ p̄stituta ex vno qđ
fīm gīalez acceptiōnē cū ente p̄tūtis. sic loquēdu est
de ipso nūero uel de ipsa pluralitate ⁊ t̄ps nostrū est
numer⁹ numerat⁹ qui est numerus applicat⁹ ad ipsas
quātitates idē est in p̄dicamēto quātitatis. sib̄ t̄ps de
quo loq̄m̄r nō est numerat⁹ qđ sit applicatus ad quā
titates. iō potius est applicatus ad q̄litas. iō non
erit in p̄dicamēto quātitatis. sib̄ potius qualitatib⁹. t̄ps
enī nostrū est numerus qđ est nūs motus. est enī nūs
motus qđ est motus ut est nūs ⁊ ut fīm significationē
aie est per partes diuisus. sib̄ cōstat qđ motus ille loca
lis in quo fundat nūs quādā distatia dicit⁹ ⁊ qđ qđū
est in qlibet parte talis motus distatia quādā ip̄tora
⁊ quātitate noiat. nūs ergo applicatus ad motū uel
ad partes eius est nūs applicat⁹ ad res quātas ⁊ est
in p̄dicamēto quātitatis. ⁊ qđ t̄ps nostrū est h̄z nūs.
iō t̄ps nostrū reponit in p̄dicamēto quātitatis. naꝝ ⁊
ip̄se motus in quo fundat tale t̄ps ut in p̄sequēdo p̄
tebit mālit est in p̄dicamēto quātitatis. t̄ps itaq; nr̄z
qđ est idē māliter cū motu nō est icouētis ad p̄dica
mētu quātitatis pertineat. sib̄ t̄ps de quo loq̄m̄r est nu
merus numeratus qđ est nūs applicatus ad operatio
nes angelicas. h̄z aut̄ op̄atioēs nō sūt qđ qđū nec sūt
in p̄dicamēto quātitatis sib̄ magis p̄tinet ad p̄dicamē
tu q̄litas. p̄p̄ qđ t̄ps qđ est nūs est suscep̄tio taluꝝ
op̄atioēs ad quātitatē. iō p̄tē nō poterit sib̄ potius

pertinebit ad qualitatez. Secunda via ad idem sumitur. si consideremus quod tempus est numerus numerat ut comparatur ad aiam. dicebat enim quod tempus numerus est numerus numeratus ut comparatur ad aiam. quod si non numeratur per aiam non est numerus sed est quod continuum. tempus ergo numerus qui non potest esse numerus nisi numeretur per aiam. et quod si tollatur aia numerus tempus numerus erit quod continuum. tempus est quod applicatur ad qualitatem continuum. ideo ipsum est in predicamento qualitatis. sed tempus de quo loquuntur est numerus si nunquam aia numeratur operationes angelicæ quare successio dicitur quodammodo non habet continuationem adiuvitatem. nec operis quod sit in actu significativa aie. erit enim talis motus in talibus non loquendo large de modo. quod non proprium sumpsum est in predicamento qualitatis. large autem acceptum oportet pluralitas non dici potest. si ergo ex ipsa aia numeratur qua idigit tempus numerus. ut si numerus colligitur et tempus numerus sit numerus applicatur ad res continuas. tempus autem de quo loquuntur quod non idigit aia numerante ut sit numerus quod non est applicatur ad res continuas nec ad res que continuationem habere possunt. tempus est quod tempus numerus possit numeratur ad predicamentum qualitatis. non aut tempus de quo loquuntur. quod nichil simili separatur a continuo ad predicamentum qualitatis pertinere potest. Tertia via ad hoc idem sumitur si consideremus tempus numerus quod dicitur numerus numeratus per comparationem ad suas partes qualitatibus. est enim tempus numerus motus numerus secundus et posteriorius. qualiter ad unum modum exponendus. quod est motus numeratus secundus moueri prius et moueri posterius. put enim aia considerat motum non potest est actus mobilis; nec potest est quod continuum. sed potest numerus et potest per partes divisus per diuersa moueri quorum unum se habet ut prius aliud ut posterius. sic autem aia considerat motum et sic numerus ipsum per suas partes qualitatibus ut per moueri prius et posteriorius dat motum quod sit numerus et dat et ut inde possit sumi ratio tempis non quod tempus nisi est aia est uel esse posset tempus maliter; si nunquam est aia numerus formaliter. cum sua ratione accipit tempus ex consideratione aie. sicut maliter uilia si nunquam est aia. Intellexit enim facile uitez in rebz et quodam ratione formaliter accipiunt uilia ex consideratione aie. tempus itaque numerus est numerus numeratus quod est ipsa moueri numerantia motu. quorum unum est ut prius. aliud ut posterius. sed tempus de quo loquuntur est numerus numeratus qualiter ad partes ex quibus componeatur; quod est ipse operationes angelicæ. quarum una se habet ut prius alia ut posterius. sicut enim motus numeratus non est compotens ex pluribus moueri quorum unum se habet ut prior alia ut posterior. sicut motus numeratus non est compotens ex pluribus moueri quorum unum se habet ut prius aliud ut posterius. sicut motus numeratus ille angelicus de quo loquuntur compotens est ex pluribus operationibus quod est tempus numeratus ratiōne tempis. si intelligatur divisus per multa moueri quorum unum se habeat ut prius aliud ut posterius. et si intelligatur quodlibet talium includi et includendo numerari per numerus prius et posterius. numerus hoc ad operationes angelicæ referre non possumus. operationes enim ille ex quod componeatur illud tempus non includunt iter numerus. et numerus posterior si includunt ipsa moueri ex quod componeatur numerus tempus. immo ipse operationes angelicæ ut super partem quedam numerus et quedam istud iter potest. unde et tempus illud ex istud dicens esse compotens. hec ergo consideratio quarta nos docet quod tempus numerus est applicatus ad res continuas quod in tempore non idem est continuum sunt continuatio divisibilis quod est de ratione continuo quod tempus eius ad eos terminos copulentur. tempus vero angelicus ubi non est reperire talia idem divisibilis continuatio divisibilis non applicatus ad aliud quid continuo. immo est a continuo separatus. propter quod qualiter tempus nostrum sit in predicamento qualitatis. tempus enim illud ad tale predicamentum pertinere non potest. quod nichil est in predicamento qualitatis quod non sit quod continuum. nec in continuo positum sed sit a continuo separatus. Postquam declarauimus quod tempus illo angelicus non est in predicamento qualitatis quod est rationibz est ostensum. per quatuor rationes qualiter ad quatuor differentias quas habet qualitas ad qualitatem. et per quatuor rationes. quod tempus nostrum est alter quadrupliciter.

Ista ergo tertia consideratio. put tempus nostrum est numerus numeratus per moueri prius et posteriorius tanquam per partes ex quod componeatur. tempus vero illud est numerus numeratus per operationem prioram et posterioram tanquam per partes ex quod resultat sufficienter nos manuducit quod tempus numerus pertinet potest ad predicamentum qualitatis. quod ipsa moueri ex quod componeatur tale tempus quod continuitas. sed tempus illud angelicum ad predicamentum qualitatis pertinet non potest. quod operationes illae sibi invenientur succedentes ex quod tamen tempus resultat nequaquam quod continuitas dicitur. Est autem hec consideratio tertia multum propinquata considerationi prima. hec enim et illa probatur quod tempus numerus pertinet ad predicamentum qualitatis. quod ipsa moueri sunt quod continuitas. tempus vero de quo loquuntur ad tale predicamentum pertinet. quod operationes angelicæ nequaquam quod continuitas dicitur. differt enim hec consideratio ab illa. quod consideratio illa prima magis procedit. put tempus est numerus numeratus quod est ad talia numerata applicatus. hoc autem procedit magis. put tempus est numerus numeratus quod ex talibus numeratis componeatur. ipsa enim moueri in tempore se habet ut numerata per aiam uel se habet ut numerata tempore. sicut prius componeatur totum numeratum totum. put ergo tempus numerus est numerus numeratus quod est numerus ad talia numerata applicatus que sunt quod continuitas. tempus vero angelicum est numerus numeratus quod est ad talia numerata applicatus ut ad operationes angelicas que non sunt quod continuitas. ostendebatur ratio prima quod tempus numerus pertinet ad predicamentum qualitatis. non aut tempus angelicum sed tempus numerus est ex talibus numeratis compotens cuiusmodi sunt ipsa moueri que sunt quod continuitas. tempus autem angelicum compotens ex talibus numeratis cuiusmodi sunt angelorum operationes que non sunt quod continuitas. declarat hec consideratio tertia quod tempus numerus possit ad predicamentum qualitatis. non aut tempus angelicum. id est ergo declarat una consideratio et altera sed non eodem modo una ut altera. Quarta via ad hoc idem sumitur si consideretur tempus ad suos terminos. Dicebat enim quod tempus est numerus motus secundus et posteriorius. quod est motus numeratus per numerus prius et posterius. cum enim imaginamus duo numerus includentia motum. quorum unum se habet ut prius aliud ut posterius secundus. distat illorum numerus numerari et mensurari potest qualitas motus. motus ergo sic numeratus ratione tempis habebit motus ratione tempis. si intelligatur divisus per multa moueri quorum unum se habeat ut prius aliud ut posterius. et si intelligatur quodlibet talium includi et includendo numerari per numerus prius et posterius. numerus hoc ad operationes angelicas referre non possumus. operationes enim ille ex quod componeatur illud tempus non includunt iter numerus. et numerus posterior si includunt ipsa moueri ex quod componeatur numerus tempus. immo ipse operationes angelicæ ut super partem quedam numerus et quedam istud iter potest. unde et tempus illud ex istud dicens esse compotens. hec ergo consideratio quarta nos docet quod tempus numerus est applicatus ad res continuas quod in tempore non idem est continuum sunt continuatio divisibilis quod est de ratione continuo quod tempus eius ad eos terminos copulentur. tempus vero angelicus ubi non est reperire talia idem divisibilis continuatio divisibilis non applicatus ad aliud quid continuo. immo est a continuo separatus. propter quod qualiter tempus nostrum sit in predicamento qualitatis. tempus enim illud ad tale predicamentum pertinere non potest. quod nichil est in predicamento qualitatis quod non sit quod continuum. nec in continuo positum sed sit a continuo separatus. Postquam declarauimus quod tempus illo angelicus non est in predicamento qualitatis quod est rationibz est ostensum. per quatuor rationes qualiter ad quatuor differentias quas habet qualitas ad qualitatem. et per quatuor rationes. quod tempus nostrum est alter quadrupliciter.

De mensura angelorum

nūs nūatus q̄ tps angelicū. q̄ nō sufficit scire qd res nō sit: nū sciremus qd res sit. ideo nō sufficit scire q̄ tps illud angelicū de quo loqmur nō sit in pdicamēto h̄at esse. q̄ ergo rōnes adducte forte nō sufficiēter declarāt tps illud in quo pdicamēto sit. q̄ forte nō sufficiēter ostendit q̄ sit in pdicamento q̄litaris. tō uolumus hoc evidētū declarare. qd duplū declarabim̄. p̄mo p̄siderando ea que sūt in nro tpe. scđo p̄siderando ea que sūt in mēte nrā siue in nobis. C Propter p̄mū sc̄dū q̄ tps fundat in motu. sic ergo loquēdū est de tpe sicut loqmur de motu in quo fundat. v̄dendū est ergo in quo pdicamēto sit mot̄ in quo fundat tēpus nrm. t̄ in quo pdicamēto est ipm tps nr̄z. t̄ ex hoc poterimus ascēdere ad p̄siderādū in quo pdicamēto sit motus in quo fundat tps angelicū. quo v̄lo apparet poterit in quo pdicamēto sit et ipm tps angelicū. de motu aut̄ locali in quo fundat tps nrm. v̄det p̄s in varijs suis libris uario mō loq̄. Nam in 3º phisi. collat motu localē in pdicamēto ubi. uol̄is q̄ motus sit in illo ḡne in q̄ est res ad quā est mot̄. t̄ q̄ per motu localē acqr̄it ubi. ideo fm̄ hoc est mot̄ in pdicamēto ubi. in sº aut̄ metaphi. dicit motu esse in pdicamento quātitatis. vnde alī q̄ mot̄ est quātitas. t̄ tps estiam q̄g motu. ubi coiter. dicit q̄ p̄s post motu eē de spe. cib⁹ quātitatis. v̄det etiā mot̄ p̄tinere ad pdicamētu actiōis et passionis. q̄ oē qd mouet ab alio mouet. ut dicit in 7º phisi. h̄c ergo v̄det mot̄ aliqd illatum actiōis uel passionis ab alio t̄ q̄ qd ab alio est illatum v̄dēt esse actio uel passio in pdicamēto actiōis uel passionis v̄det esse mot̄. uerū q̄ diuersoz generū t̄ nō subalternat̄ positorz diuerte sūt sp̄es t̄ dīse tō ipos sibile est q̄ vnu t̄ eodē fm̄ sua rōne formalē reponat nūli in vno pdicamēto. Dicemus ergo q̄ mot̄ p̄t cōsiderari uel formaliter uel. put̄ resert ad suā cām. motus eni localis p̄sideratur formaliter nō nūli qdaz act⁹ mobilis. tō sic diffinit. q̄ est act⁹ mobilis in eo q̄ mobile. est eni act⁹ impfect⁹ q̄ est actus entis in potētia; q̄re si bene p̄sideramus qd sit formalis mot̄ nō nūli qdā impfect⁹ act⁹ uel quedā impfecta p̄cipatio illius rei ad quā est mot̄. t̄ q̄ pfect⁹ t̄ ipfect⁹ ad idē pdicamētu p̄tinet formalis motus est in eodē pdicamēto cuz re ad quā est mot̄. cu z̄ p̄motu localē nō acqr̄at quātitas s̄z acqr̄at ubi q̄ est quedā habitudo ad locū mot̄ localis formalis est in pdicamento ubi. māliter tñ est in pdicamento quātitatis. q̄ habitudo ad locū qui est vā quātitate fundat. non q̄ ipsa quātitas per se moget. s̄z est illud mediāte quo cōparat sub statie h̄ie locū moueri. agere eni t̄ pati t̄ moueri cōpetūt s̄de. s̄z nō est sc̄ouenēs q̄ competat ei mediāte quātitate uel q̄litas. calor eni nō calefacit sed calidū est tñ calor. id mediāte quo calidū calefacit. nec etiā quātitas per se mouet s̄z res quātitati subiecta. est tñ quātitas id mediāte quo res siue s̄ba quātitati subiecta est in loco t̄ mutat locū. ex quo appetet meli⁹ qd supra dīximus q̄ nūc qd̄ s̄c cōparat ad tē mobilē s̄cūt tps ad motu nō est ipsa quātitas sed est ipa substātia quātitati subiecta. Redeamus ergo ad p̄positū t̄ dicamus q̄ mot̄ formalis est in pdicamēto ubi. māliter tñ est in pdicamēto quātitatis. q̄ ubi t̄ habitudo ad locū in quātitate fundat. s̄z put̄ cōparat ad suā causam t̄ put̄ mot̄ est aliqd illatū a mouēte sic est in pdicamento actionis uel passionis. est eni motus aliqd a mouēte in moto. put̄ est aliud a mouēte sic est actio. sed put̄ est aliqd receptū in moto tanq̄ in passo sic est passio. sic ergo loquēdū est de motu. de tpe at nro qd̄

fundatur in motu locali dicemus q̄ formaliter sit in pdicamēto quātitatis. s̄z eni eadē res sit mot̄ t̄ tps. nō tñ est hoc eodē mō nec fz eadē formalē rēnē. vna eni t̄ eadē res est mot̄ celī t̄ tps aliē tñ t̄ alter. Nam put̄ illa res est qdā act⁹ impfectus ipsius mobilis t̄ quedā impfecta participatio eius q̄ acqr̄it in h̄i mobilis est mot̄. s̄z put̄ talē rē p̄tingit diuiderē per prius t̄ posterius t̄ cotingit ibi nūare prius t̄ posterius sic est mot̄ tps. t̄ q̄ res acqr̄it per motu localē est formalit ubi. iō mot̄ localis formaliter est in pdicamento ubi. s̄z q̄ diuiderē p̄tinū per prius t̄ posterius t̄ nūare ibi prius t̄ posterius p̄tinet ad pdicamētu quātitatis. tps nrm formalit q̄ est qdā nūs ipsius nō erit in pdicamēto ubi. s̄z magis erit in pdicamento quātitatis. nō est eni tps idē formalit q̄ mot̄. s̄z est idē māliter. iō formalit nō est in eodē pdicamēto cuz motu. nō eni est tps in pdicamēto ubi. in quo pdicamēto est mot̄ formalit. s̄z est in pdicamēto quātitatis: in quo pdicamēto est mot̄ māliter. tps ergo est in pdicamēto quātitatis p̄ motum ut patuit per phim in 5º mēta. q̄ nūli mot̄ eēt māliter quātitas t̄ eēt māliter qd̄ cōtinuū tps qd̄ ponit esse idē māliter q̄ mot̄ ad pdicamētu quātitatis p̄tinere nō possit. diversimode ergo loqmur de tpe nro t̄ de motu locali in quo fundat tale tps. nec ponimus q̄ utrūq̄ formaliter sit in eodē pdicamēto. qd̄ ideo p̄tingit. q̄ per talē motu nō acqr̄it quātitas. s̄z ubi. s̄z si mot̄ localis eēt in pdicamēto quātitatis. māliter t̄ formalit ita q̄ per motu localē q̄titas acqr̄erē formalit eēt in eodē pdicamēto motus t̄ tps. cu ergo mot̄ angelicus siue successio affectionū uel cogitationū in angelo māliter t̄ formaliter p̄tinet ad pdicamētu q̄titas. tps de q̄ loqmur erit in pdicamento q̄litaris. Imaginabimur eni q̄ ipse affectiones t̄ intellectioē angeloz quedā q̄litas sunt. dicit eni quedā res. pdicamēta aut̄ realia siue pdicamēta dicitur ipsas res ut in qōne de distinctione pdicamētoꝝ diffusius dīximus no sūt nūstria. s̄ba q̄titas t̄ q̄litas. Intellectioē ergo t̄ affectiones angeloz q̄ nō sūt s̄ba nec q̄titas relinquit q̄ sūt q̄litas quedā. Cū ergo angelus mouet de vna intellectioē in alia. Id qd̄ acqr̄it per talē motu est ipsa intellectio uel est q̄litas quedā formalit ergo h̄i mot̄ in pdicamēto q̄litaris collocat. q̄ per talē motu acquirit q̄litas. sicut mot̄ localis nōst̄ est in pdicamēto ubi q̄ ubi per ipsum acqr̄it. Iḡis mot̄ ille angelicus in quo fundat tps de quo loqmur in quātitate fundat t̄ per ipm quātitas acqr̄it. quare talis mot̄ t̄ rōne fundamēti t̄ rationē elius qd̄ per ipm acqr̄it ad quātitatē p̄tinebit. propter qd̄ tps qd̄ fundat in talis motu nō nā ad quātitatē p̄tinebit. nō ergo sequit s̄t tps nostrū t̄ mot̄ localis in euo fundat nō sūt in eodē pdicamēto formaliter q̄ tps illud angelicū t̄ motus in quo fundat nō p̄tinet ad idē pdicamentū q̄ ut supra dīximus per motu localē nō acqr̄it quātitas. s̄z habitudo fundata in quātitate. sed si per motu localē acqr̄erē q̄titas tps qd̄ fundat in talis motu eēt numerus elius siue esset numerus talis quātitatis. ut essent numerate per prius t̄ posterius p̄tinerēt ad rationem. quo posito motus localis eēt formaliter in pdicamento quātitatis. t̄ tps qd̄ esset numerus mot̄ siue qd̄ esset numerus talis quātitatis p̄tinet formaliter ad pdicamētu quātitatis. si enīn aliqd p̄tinua est in pdicamento quātitatis. numerus partū illi⁹ p̄tinuo fm̄ prius t̄ posterius de necessitate ad pdicamentū quātitatis p̄tinebit. sic t̄ in p̄posito: q̄ per motuz angelicū acqr̄it quātitas. ut cu angelus de vna intellectione in

Questio.X.

allam uel de vna affectione in aliam. qz h̄' intellectio
nes & affectioes qualitates sunt per tale motu q̄litas
acq̄rit & talis mot⁹ est in pdicamento qualitatis. n̄ s̄l
ergo erit aliud talis mot⁹ nisi quedā successio intellectu
nū & t̄ps fūdatū in tali motu n̄ s̄l erit aliud q̄ nu
merus talis successionis fm itellectionē priorē & po
steriorē. quare cū tale tempus erit formaliter in predica
mēto qualitatis. de motu enī nō h̄' dubiu cū per ra
lē motu acq̄rat qualitas & motus sit formaliter in illo
ḡne in quo est res que per motu acq̄rit. sic etiā de illo
tpe nō debet esse dubiu qn formaliter sit in pdicame
to qualitatis. nā accipiendo nūm large pro oī nō in
codē pdicamento est nūs cū reb⁹ quarū est nūs. albe
do est in pdicamento qualitatis. & vna albedo est in pre
dicamento qualitatis & due albedines erūt in pdicame
to qualitatis. nūs albedinū erit in pdicamento q̄litas
& q̄ ille itellecōnes sunt in pdicamento qualitatis nūs sl
lorū itellectionū fm prius & posterius q̄d cōplet rōnē
t̄ps angelī de quo loqmur ad pdicamento q̄litas p̄i
nebit. ergo si p̄sideramus t̄ps nostrū & motuz in quo
fundat & videmus bene d: iaz iter h̄' t̄ps & h̄' motu
& ier t̄ps angelī & illū motuz patere p̄t q̄ l̄ tem
pus n̄m & mot⁹ in quo fundat ad idē pdi
camētū. t̄ps tñ illud siue mot⁹ ad idē pdicamento p̄i
nebit q̄ utrūq̄ est in pdicamento q̄litas q̄d declara
re uolebamus. Scđo hoc idē possumus declara
re q̄ illud t̄ps sit in pdicamento q̄litas si p̄sideramus
ea que sunt in nobis & sp̄aliter que sunt in mēte n̄a. in
mēte enī n̄a est oratio que supponit nūz itellectionū
in intellectu composito n̄o fm q̄ fit oratio in mente
est quedā successio itellectionū. qz p̄mo intelligimus
ibm & postea pdicatu & postea coponim⁹ vnu cū alto
& facimus ibi orationem. pp̄ q̄ ipsa oratio in mente
n̄a nō est sine nūo itellectionū se habētū fm suc
cessionē & fm prius & posterius. ppter q̄d oratio uel q̄
est nūs itellectionū uel est aliqd causatū ex tali num
ero magnam affinitatē h̄t cū illo tpe angelico de quo
loqmur. cū enī in mēte formamus per itellectū ora
tionē in alto n̄o intelligere cadit t̄ps: qz cadit ibi nūs
p̄oris & posterioris si eadē esset ratio de tali tpe & de
tpe angelico de quo loqmur. ppter q̄d per ea que vi
demus in mēte n̄a & per ea que videmus in oratione
formata in mēte uel per ea que videmus in intellectu
n̄o in nūo itellectionū n̄arū se habētū fm prius & po
sterius habemus magnā vla ad uestigadū de tpe illo
angelico qd sit & in quo pdicamento esse h̄at. vidēdū
est ergo in quo pdicamento sit oī. q̄ si loquamur de
orōne in uoce certū est ea esse in pdicamento q̄lita
tis & oī. Dicimus enī q̄ sicut duplex est q̄litas p̄ti
nua. vna manens. utputa linea uel superficies siue cor
pus. alta nō manens. utputa mor⁹ qui māliter est q̄lita
tis p̄tinua que q̄litas p̄tinua nō est qd p̄manens. sed
est de ḡne successoꝝ. cū ergo duplex sit q̄litas p̄ti
nua & q̄litas discreta n̄ s̄l sit aliqd q̄d aliqd causa
tu ex diuīsiōe p̄tinui. op̄z duplex esse q̄litas discre
ta. oratio ergo in uoce est q̄litas discreta & est aliqd
causatū ex diuīsiōe p̄tinui p̄manēt. cū enī formamus
orōne in uoce uarijs ictib⁹ diuīdimus p̄tinutatē ae
rio. h̄' aut̄ diuīsiōe p̄tinui quedā q̄litas est discreta.
& q̄ h̄t p̄p̄lū nomē noiata est. p̄p̄lū noīe & dicta est
oratio. s̄i fiat diuīsiōe p̄tinui per p̄ea p̄manentē t̄
q̄litas diuīsiōe p̄tinui qdā q̄litas discreta erit. & q̄ nō h̄t
p̄p̄lū nomē retinuit sibi nomē cōe & dcā est nūs ipsa
etia oī ut est q̄litas discreta nūs qdā est. videlz nūs
vibrationū aeris faciētū diuīsiōe in p̄tinuo. pp̄ qd̄ ap
paret q̄ oratio in uoce p̄linet ad genus q̄litas nō

rōne p̄cussionis ut p̄cussio est. qz sic p̄linet ad pdi
camētū actionis. nec rōne formationis in aere uel s̄l
tudinis aliquetus aggregate in aere qz sic p̄linet ma
gis ad pdicamento qualitatis. sed rōne diuīsiōe p̄t
nui. Ipse enī p̄es p̄tinui diuīse q̄litarē discretā cō
stituit. ut paret ex p̄bo inz⁹ phisi. s̄i circa orōne in uo
ce diuīus morātō expedīt. qz per tale orōne nō ha
bemus vla facilē ad uestigadū qd querīmus. viden
dū est ergo de orōne in mente n̄a que nō fit sine nūo
itellectionū se habētū fm prius & posterius in quo p̄
dicamento assistat. quā qōne simplicius in pdicamento
determinās fmolita antiquoz phoz. dicit q̄ oī in
mēte siue sermo in mēte nō est q̄litas. s̄i ut Iabīc⁹
ait. uel est actio uel passio uel utrūq̄. porphyrīus dicte
h̄' orōne esse in pdicamento q̄litas. ut idē simplicius
narrat q̄ credimus uerius esse dītruz. volumus ergo
declarare q̄ successio itellectionū siue moueri fm in
itellecōnes ex qua successione & ex quo motu fit ora
tio in mēte uel ex qua successione & ex quo motu sumit
t̄ps angelī de quo loqmur p̄linet ad genus q̄lita
tis nō ad pdicamento actionis uel passionis. Iz enī idē
sit actio & passio & mot⁹. rō in actionis & passionis p̄
cedit rationē mot⁹. ipsa enī calefactio nō est actio uel
passio est prius seip̄sa ut est mot⁹. vnde cōmētatorz sup
p̄ncipii tertij phl. uolēs declarare qd sit mot⁹ alt. &
q̄ mot⁹ est actio motoris ante motu & q̄ mot⁹ nō bēt
esse n̄i in motu ideo accipit rē motā q̄d dīlam mot⁹.
ut ergo intelligamus uerba cōmētate dicere q̄ mot⁹
est actio motoris ante motu. q̄le si dicere⁹ q̄ h̄o est
uial ante hoiez. Iz enī eandē rē oīcat h̄o & aial. Intelle
ctus enī aial p̄cedit itellectū hois. cū ergo dicit. ho
mo est aial. hic prius pdicaf de posteriori. aial ergo qd
pdicaf de hoie est prius hoie uel est ante hoiez. erit et
go homo aial ante hoiem. sic si actio motoris per idē
titatē pdicaf de motu. sicut rō actionis p̄cedit rōne
mot⁹ erit mot⁹ actio motoris ante motu. Nā si supra
dīcebat omne qd mouet ab alio mouet. oī ergo mo
tus est aliqd illatū ab alto. ut aliqd illatū a motore &
est aliqd tēdēs in aliud. ut in rē que acq̄rit per motuz
res ergo illa que est motus tripliciter p̄siderari pote
rit. ut est a motore. ut recipit in passo. & ut p̄ ea z tēdē
passum in p̄fectionē aliquā. ut aut̄ est a motore sic est
actio. ut recipit in passo sic est passo. ut per ea tendit
passus in aliquā p̄fectionē sic est mot⁹. Intellect⁹ ergo
actionis p̄cedit itellectū passionis. qz prius intelligi
mus q̄ res illa est actio & passio sit ab agēte & postea
intelligimus q̄ ab agēte recipiat in passo. ideo passo
dicit esse effect⁹ actionis. qz eadē res sit actio & pas
so. tñ res illa que est passo & recipiat in passo h̄t ab
agēte q̄ ex hoc derluata est. res ergo illa ut est actio
erit prius seip̄sa & quodāmō causa suispliū. p̄t dicit
tur esse passo. eadē ergo res est actio & passo. s̄i non
est eadē habitudo. cū ergo dicimus passionē esse effe
ct⁹ actionis uel actionē causare passionē nō p̄p̄le dī
cimus qz res sit causa rei. sed q̄ habitudo sit causa ha
bitudinis q̄ enī illi rei competat habitudo passionis.
causat ex eo q̄ copetit ei habitudo actionis. Intellect⁹
ergo actionis p̄cedit itellectū passionis. sed in
tellectus utriusq̄ p̄cedit itellectū motus. nā res il
la que est mot⁹ prius intelligit & sit aliqd ab agēte fm
quē modū habet rōnem actionis. postea intelligit &
sit aliqd receptū in passo fm quē modū habet ratio
nē passionis. & deinde intelligit & per illa rē passus
acquirit p̄fectionē aliquā & fm hoc habet rationē
motus. motus ergo nō est nisi in motu. i. nō sumit ra
tio motus. nisi ex eo q̄ mouet & tēdit ad p̄fectionē

De mensura angelorum

aliquā. qz sic est qz motus non est nisi in motu. i. si nō sumit ratio motus natura ex eo qz mouet et tendit ad perfectionē aliquā. et qz sic est qz motus non est nisi in motu. i. nō sumit ratio motus nisi ex eo qz mobile mouet et tendit in rē aliquā. ideo motus accipit rē motā quasi differētia eius. **C**A duertendū tñ qz in substantijs eadē est differētia p quā res diffiniunt et per quā collocat in genere. In actionibus autē uel in passionibz nō sic. Nā passio diffinit per subiectū. collocat tñ in gñe per aliqd qd p̄tinet ad gen' in quo existit. res ergo mota potest dici uel ipsa res que mouetur. uel ipsa res ad quā mouet. et utraqz res est quodāmō differentia motus. alter tñ et alter. nā ipsa res que mouet. uel ipsuz mobile est differētia motus diffiniuita. diffinit enim motus per rē motā per mobile. qz est actus mobilis. sed res ad quā est mot⁹ quasi differētia motus collocās motū in gñe. qz mot⁹ est in eodē gñe cū re ad quā est motus. motus ergo nō reponit in gñe per cōparationē ad agēs nec ut est actio. Imo ratio actionis precedit rationē motus. et si motus dicit̄ actio motoris hoc nō erit ut motus est motus. sed ut est aliqd ante motū. motus ergo ut mot⁹ est nō est nisi in moueri intēdere in rem aliquā. ideo res illa est quasi differētia motus collocans motū in suo genere. oratio ergo ut dicit̄ quēdā motū et quēdā cōparationē itellec̄tōnū. uel ut dicit̄ quēdā pcessum de vna itellec̄tione ad alia ut de itellec̄tione subiecti ad itellec̄tione pdicati non erit in pdicamēto actionis uel passionis qz illa precedunt itellec̄tū motus. sed erit in eodē pdicamēto cū ipsis itellec̄tionsbz que acqrunt per talē motuz. et qz h̄i itellec̄tiones quedā qualitates sunt erit talia motus in pdicamēto. qcqd ergo sit de ipsa oratione qz nō dū plene declaratu est qd dicit̄ ipsa oratio in mente. nō enī declaratu est utrū sit formaliter ipsuz moueri de vna itellec̄tione in alia. dicit̄ est tñ qz nō cōsine tali motu. In cōponēdo enim pdicatur cū subiecto quidā motus est sibi ex eo qz prius intelligimus subiectū et postea pdicatum. quicqd ergo sit de ipsa oratione ipse tamē mot⁹ itellec̄tōnū. put̄ homo de vna itellec̄tione fedit in alia. v̄ ēt̄. put̄ angelus de itellec̄tione in itellec̄tione est in pdicamēto q̄litas in quo pdicamēto est ipsa itellec̄tio ad quā pcedit p talē motū. mouet enī angelus de vna itellec̄tione in alia. qz lñ nō intelligit cōponēdo et diuidēdo nec etiā discurrendo. tñ non intelligit oīa simil. sed put̄ apud se habet varias spēs mouet per itellec̄tiones. qz nūc intelligit per vna spēm nūc per alia. Dicemus ergo qz cuī angelus vult intelligere lapidē per voluntate convertit se sup̄ spēm lapidis et sic causat in intellectu itellec̄tio lapidis. si ergo prius nō intelligebat lapidē et postea intellegit lapidē. in ipsa itellec̄tione lapidis erit p̄siderare actionē. passionē. motū et t̄ps. actionē qdē. put̄ per voluntatē querit se sup̄ spēm lapidis et causavit in intellectu suo spēm lapidis itellec̄tione. passionē v̄o. put̄ talis itellec̄tio est recepta in ipso itellec̄tio. mot⁹ v̄o. put̄ de nō intelligit lapidē pcessit ad intelligē lapidē. t̄ps qdē. put̄ in tali motu est nūs p̄oris et posterioris. itellec̄tus ergo t̄poris erit posterior qz intellectus motus. cum t̄ps sit quasi passionē motus et quasi nūs motus. p̄us ergo intelligit qz res aliqua moueat et postea intelligit. qz in illo motu sit nūs prioris et posterioris qz cōplet rationē t̄poris. si ergo motus nō est in pdicamēto actionis uel passionis. qz itellec̄tus motus est posterior intellectu actionis et passionis et est sic posterior qz non reducit formaliter in actionē uel passionē. sed reducit in rē ad quā est mot⁹. multo ma-

gis tempus non erit in pdicamēto actionis uel passionis. qz intellectus temporis est posterior qz intellectus motus. et per consequens posterior qz intellectus actionis et passionis. nec reducit formaliter intellectus temporis in intellectū actionis et passionis. sed tempus formaliter est numerus prioris et posterioris in motu. sicut ergo numerus albedinū est in eodem genere cum ipsis albedinibus. ita numerus prioris et posterioris in motu est in eodem genere cum ipsis prioribus et posterioribus numeratis. in motu enī nostro locali est prius et posteriorius. put̄ est quid continuum. numerus ergo partium continua se habentium successione fm prius et posteriorius est tempus nostrum qz sumatur in motu locali. et quia numerus partium continuū est in pdicamento q̄litas. consequens est qz tempus nostrum ad pdicamentum q̄litas pertinet. In motu autem angelico numerus prioris et posterioris sumitur prout vna itellec̄tio succedit aliq. et aliae ergo numerus non est in pdicamento q̄litas. nā nūl est q̄litas nisi continua et partes continua. continuum enim est q̄litas continua. partes autem continua diuisae sunt q̄litas discrete ne fiat vis in uero utrum continuum pertinet ad q̄litas uel ad qualitatem quā certum est qz res illa que immediate subjicitur continuationi: ut linea uel superficies quā etiam continua dicuntur. partes v̄o lince uel culicū. et alterius continua diuisae q̄litas discretam faciunt. nūl ergo pertinet ad genus q̄litas qz non sit quid quātum et continuum uel partes continua uel terminus continua. continua enim et partes continua sunt in genere q̄litas discrete. ut magnitudo et numerus. terminus v̄o continua est in genere q̄litas per reductionē ut punctus. si ergo esset numerus aliorum rerum sicut numerus partium continua non esset in pdicamento q̄litas. numerus ergo aliquarū rerum est in eodem genere cum rebus quarum est numerus. Nam ut dicebamus. sicut vna albedo est in eodem genere cuī albedine sic due albedines. uel numerus ipsarum albedinū est in eodem genere cum ipsis albedinibus. sic numerus ipsarum itellec̄tions fm prius et posteriorius fm quē numerū accipitur rō tēporis in motu angelico erit in eodem genere cum ipsis itellec̄tionsbus. et quia itellec̄tiones ille pertinet ad genus q̄litas. tempus qz mensuratur operaciones angelicas erit in genere q̄litas. Ex his ergo que sunt in mente nostra habemus aliquales viam ad inuestigandum in quo pdicamento sic tēpus qz mensuratur operaciones angelicas. **C**Uiso qz tempus qz mensuratur operaciones angelorum non sit in pdicamento q̄litas. et ostendo qz tale tēpus pertinet ad pdicamentum q̄litas. volumus declarare tertium qz proponebatur declarandū. v̄z in qua specie q̄litas collocetur tale tempus assignantur a phisicō. p̄o 4. species q̄litas. v̄z habitus et dispositio naturalis potentia uel impotentia. passio et passibilitas. qz litas uel forma. et circa aliqd constans figura. quasi numerus sic potest accipi. Nam q̄litas uel sunt solum in corporalibz. uel non solum reperiuntur in corpore sed etiam in anima. Si autē solum reperiuntur in corporalibus sic est quartum genus q̄litas. v̄z forma et circa aliqd constans figura. tales enim q̄litas non nisi in rebus corporalibus reperiuntur. alle autē prime tres species in corpore et in anima habet causam. distinguunt autem formam a figura: qz forma magis accipitur ut est in naturalibus figura v̄o ut est in mathematicis. et qz mathematica fundat in nūlō.

et habent esse circa naturalia. ideo forma non est figura dicitur esse circa aliquid. ipsa enim figura triangula-
ris finit et est in naturalibus si tale quid natura facit dici
est esse forma. sed ut consideratur a mathematico di-
cetur esse figura. uel aliter forma dicit finit et dat esse.
figura vero propter termino uel terminis continetur. ip-
sa ergo figura etiam angularis finit et dat esse triangula-
re. dicit esse forma. put ergo termino uel terminis co-
tinetur dicitur esse figura. et quod contentus termino uel
terminis semper est circa aliquid. ideo et si idem sit fi-
gura et forma. attamen ut est figura magis dicitur esse
circa aliquid quod ut est forma. nam ut est forma est in ali-
quo dans enim esse in quo est. sed ut est figura et ut re-
spicit ipsos terminos qui sunt interiori rei dicitur esse
circa aliquid. sicut et extrinsecum est circa aliquid est.
uel aliter possunt distinguere hec duo. Nam eadē figu-
ra potest comparari ad duo. vñ ad naturas suas ad spe-
cias a qua procedit et ad terminos quibus con-
tinetur. ut quod talis sit figura cervi. ut et cervus sic sit linea-
tus et sic formatus ad duo potest referri. vñ ad naturam
cervi et ad animalm cervi et ad ipsos terminos designa-
tes lineamenta et figuram cervi. Nam membra leonis
et membra cervi non differunt nisi quod anime differunt. ut
dicit commentator in primo de anima. et ergo sit talis
figura et talia lineamenta istius rei naturalis. hoc est
ipsa natura rei. idem ergo erit forma et figura. ut ipsa
lineatio cervi est figura cervi et forma eius. sed dicitur
esse forma cervi ut est finit discendentiam sue speciei. dicitur
autem esse figura eius propter talibus terminis co-
tinetur. ergo forma magis respicit lineamenta rei ut co-
paratur ad naturam extrinseca. figura vero respicit eadē
lineamenta ut comparatur ad terminos extrinsecos
rei. et quod extrinseca ut distebatur sive circa aliquid ideo
eadem lineamenta ut sunt figura dicitur esse circa ali-
quid. ex hoc autem apparebit uerū esse quod distebatur
vñ et forma non reperitur nisi in naturalibus. quod acci-
pere lineamenta finit descentiam speciei non nisi in natu-
ralibus conuenit. sed figura reperitur non soluz in na-
turalibus. sed etiam in mathematicis. quod accipere li-
neamenta finit extrinsecos terminos et in naturalibus
et in mathematicis fieri potest. sic ergo dicitur est de
quarta specie qualitatis. Sed tres prime spes quali-
tatis sic accipi possunt. quod qualitas uel est ab extrinseco
et ex arte. uel est ab extrinseco et ex natura. si est ab ex-
trinseco et ex arte est prima species habitus. s. et dispo-
sito. si vero sit qualitas ab extrinseco et ex natura. tunc
vel dicte actum uel idoneitatem ad actum. si dicit ido-
nietatem ad actum sic est secunda species naturalis po-
tentia. uel impotentia. si vero dicit ipsum actum et ipsas
perfectionem sic est tercia species qualitatis. s. passio
uel passibilis qualitas. oēs species tres differunt a qua-
ta. quod quarta non nisi in rebus corporalibꝫ invenitur.
Iz habitus et dispositio. naturalis potentia uel impoten-
tia. passio et passibilis qualitas etiam et in ipsa corpo-
re omnia reperiuntur. sed a secunda et tercia differunt spe-
cies prima. quod prima species accipitur ut exterius ad-
venit. secunda vero et tercia prout res est ex natura ra-
tio. vnde et simplicius loquens de his species altius
quam enī hec quidem sunt naturales. hec autem ad-
uentitiae. naturales quidem ut ait finit naturam insun-
aduentitiae autē que extrinsecus efficiuntur facta. Se-
cunda autem et tercia sunt finit naturam que sic offe-
runt. quod secunda dicit quādā potentiam et idoneitatem
ad perfectionem. tercia vero dicit perfectionem ipsam
vnde et simplicius omnia differentiam inter secundam
et tertiam dicit et naturalium autem qualitatibus hec quod

dem sunt finit id et potentia in quo innuit secundam
speciem. hec autem finit id quod actum in quo innuit
tertiam. ex quo apparere potest et prima species inclu-
dit cum secunda et tertia. incideat enim prima species
cum tertia. quod caliditas frigiditas et cetera talia pos-
sunt esse a natura et ex arte. sed ut sunt ex arte pertine-
bunt ad primas speciem. ut sunt ex natura pertinebunt
ad tertiam. vnde philosophus caliditatem et frigidi-
tatem ordinat in prima specie. vñ in habitu et dispo-
sitione. et idem postea caliditatem et frigiditatem ordi-
nat sub tertia specie. ut sub passibili qualitate. Nam
si non est inconveniens et eadē res sit in diversis pre-
dicamentis. aliter considerata est in predicamento actio-
nis et passionis et qualitatis. non erit inconveniens et ca-
liditas aliter et aliter accepta possit pertinere ad pri-
mam et ad tertiam speciem qualitatis. ut si est a natu-
ra pertinebit ad species tertia. si vero sit aduentitia per-
tinebit ad primam. multe enim sunt tales qualitates
que ex arte et ex natura fieri possunt. Nam ut dicitur in
7o meta. sanitas ex natura et ex arte fieri potest. et quia
sanitas est equatio humorum. oportet et caliditas et
frigiditas siccitas et humiditas et cetera talia ex quo
equatione consurgit sanitas et arte et natura fieri pos-
sunt. incideat ergo prima species cum tertia. incideat etiam
cum secunda. Nam esse pugillatorem potest alicui co-
petere ex arte et ex natura. et ut copertus ei ex arte per-
tinebit ad primam speciem. ut ex natura ad secundam. di-
cere etiam possumus et secunda species incideat cum ter-
tia. nam sic differt species secunda a tertia. quod una di-
citur rationem et idoneitatem naturalem. alia vero per-
fectionem et actum. cum optime possit contingere et il-
lud quod est actus et perfectio in se sit idoneitatis et po-
tentia respectu alterius. incidet secunda species cum
tertia. quod eadem qualitas ut erit quedam perfectio in
se poterit esse passibilis qualitas et pertinere ad spe-
ciem tertiam. et ut erit quedam potentia et idoneitas
respectu alterius poterit pertinere ad speciem secundam.
C Aduertendum quod etiam aliquo modo sunt coinciden-
tes species nunquam tamen erit assignare aliquam qualita-
tem que non magis directe pertineat ad unam speciem
et ad alias. quod nulla est qualitas que non sit uel aduenti-
tia uel ex natura et que non magis reduci habeat ad unum
et ad alium. si ergo magis reducitur in esse aduentiu-
lum pertinebit directius ad speciem primam. si autem ma-
gis in esse naturale considerabimus quid magis pro-
prie dicitur de ea uel potentia et idoneitas uel perfe-
ctio et actus. et si magis proprie dicitur de qualitate si
la potentia et idoneitas pertinebit directius ad speciem
secundam. si perfectio et actus ad tertiam. sic ergo dis-
tinguitur hec tres species. sed quia quelibet species
est combinata. videamus de ipsis combinationibus. quo
modo partes culislibet combinationis differunt. In
prima autem species combinantur dispositio et habitus
que differunt per facile et difficile mobile. quando at-
tem ex paucis actibus aggeratur est in nobis aliud
quod de facilis removetur dicitur dispositio. si autem fre-
quenter idem actus illa dispositio fieri habitus. ut si
quis paru[m] citbaricauerit. aliquiliter disponetur ma-
nus sua ad citbaricandum. attamen non frequenter
citbaricet id quod acquisiuit de facilis perdet. Iz si fre-
quenter actum citbaricandi fortificabitur dispositio
illa et fieri habitus et difficulti mobilis. vnde simplicius
in predicamentis dicit et habitus et dispositio non dif-
ferunt nec specie nec numero. sed tempore. differunt
enim sicut album pauci temporis et albo diuturno et
magis manu[m]. In secunda autem species combinatur

De mensura angelorum

naturalis importunitate. hee enim species qualitatis sunt species subalterne. ita qd sunt sicut genera et species. vnde et philosophus aliqui nominat eas species aliqui genera et species. de hac enim secunda specie qualitatis. cum ergo contraria sint sub eodem genere propinquum. oportet qd potentia et impotentia pertineant ad idem genus propinquum vel ad eandem species subalternam. cum huius potentia et impotentia de qua loquuntur conueniat rebus per contrarias qualitates. ut si durum est in secunda specie qualitatis qd est quedam naturalis potentia ut non defacili dividatur. molle qd contraria dura pertinebit ad idem genus vel ad eadem speciem subalternam que est quedam naturalis impotentia ut non possit resistere divisioni. Et hoc etiam loquendum est de quarta specie. nam si formaliter dicit figura decenter secundum exigentias speciei differentiarum vel figura indecens pertinebit ad idem genus qualitatis. vel ad eadem speciem subalternam. In tertia vero specie qualitatis combinatur passio et passibilis qualitas que multis modis distinguuntur secundum simplicem. oes attamen illi modi quasi unum et eudem modum nominantur. prima enim differentia iter passionem et passibilis qualitatem est qd utramq; a passione sumitur. alter tamen et aliter. qd passibiliis qualitas est que alijs passionem infert. passio quidem est que fit a passione facta. ut dulcedo mellis est passibilis qualitas. qd mel per suam dulcedinem sensu passionem infert. si autem quis ex uerecundia fiat rubicundus. huius rubor ex passione facta passio noia. ipsa enim uerecundia est quedam naturalis anime passio. differunt ergo passibilis qualitas et passio per facere. ut dicatur passibilis qualitas que passionem facit. passio vero que per passionem fit. secundo modo differunt hee due qualitates per permanendum et non permanentium. vel per superficiem et intraneum. ut si aliquis habet qualitatem manentem et quasi intraneum sicut mel dulcedinem dicit passibiliis qualitas. si quis vero non manente et quasi superficie tenus sicut timens pallorem et uerecundus ruborem tales qualitates passionem dicuntur. Est et tertia differentia inter ista ut passibilis qualitas dicitur qualitas perfecta. passio vero qualitas imperfecta. ut si quis naturaliter est rubeus et perfecte participat ruborem dicitur in eo rubor passibilis qualitas. Sed si quis ex uerecundia factus sit rubeus quia imperfecte ad modicum tempus cum transiit participat ruborem. dicitur in eo rubor passio. omnes tamen hee tres differentiae inter passionem et passibilem qualitatem quasi unam differentiam nominantur. Nam qd est perfecte tale est magis permanendum et magis actuum. qd unumq; et perfectus est cum potest sibi simile generare. qd autem est imperfectum est minus permanendum et ratio ipsius non est in facere sed in fieri. assignare ergo differentias inter passibilem qualitatem et passionem. passibilis qualitas est magis perfecta et permanenta et est in facere et in passione inferte. passio vero est minus perfecta et minus permanenta et in eo qd a passione fit est quasi una et eadem differentiaz multipliciter explicare. Distinctis speciesbus qualitatis sine quarum distinctione non plene declarare poteramus in qua specie essent intellectiones angelice et per consequens in qua specie esset tempus qd mensurat tales intellectiones et qd est numerus talium intellectorum sibi succendentium secundum prius et posterius. de leui patere potest in qua specie sunt tales intellectiones et per consequens in qua specie qualitatis sit tale tempus. Non enim tales intellectiones pertinere possunt ad quartam speciem qualitatis que est forma et circa aliquid constans figura. quia huius spe-

cies non nisi in rebus corporalibus reperfuntur nec proprius potest pertinere ad primam speciem que est habitus et dispositio. qd in ipsis angelis ex frequenti intelligere non aggeratur in eis habitus vel dispositio. sicut nec in oculo ex frequenti videre non aggerneratur habitus. oculus enim nisi per accidens et ex infinitate oculi ex se vel ex virtute visiva in eo existente determinatur sufficienter ad elicendum actum vel dend. in elicendo enim talem actum non habet illas difficultates quae habet manus in citharizado. que non habilitatur per uerbum faciet talem actum. sic et intellectus angelii per species quas habet apud se determinatur ut secundum imperium voluntatis elicit intelligendi actus. vnde sicut naturaliter habet illas species congregatas ita ex natura sua determinatur ad elicendum talem actum nec indiget alio habitu vel dispositione. Restat ergo qd huius intellectiones vel pertinent ad secundam speciem vel ad tertiam. non autem pertinent ad secundam. quia secunda dicit magis potentiam et idoneitatem. tertia vero magis actum et perfectio. et quia huius intellectiones sunt ipsi actus perfectiones ad tertiam speciem pertinebunt et possunt dici passiones quedam. non autem dicunt passiones sive passio secundum qd passio est predicamentum. sed secundum qd passio dicit quandam qualitatem ex passione illata. imaginabimur qd angelus per voluntatem suam mediante specie intelligibili causat in suo intellectu intellectuonem ita qd ipsa intellectio angelii est quedam qualificatio sive potentie intellective. prout huius potentia est aliquid passa a voluntate mediante specie intelligibili. et quia sicut angelus per voluntatem causat in sua voluntate uolutionem. propter quod uoluntio angelii nihil est aliud qd quedam qualificatio voluntatis angelice prout huiusmodi uoluntas est aliquid passa ab intellectu. nam et uoluntas intellectum mouet et intellectus voluntatem. aliquam enim qualificationem suscipit intellectus cum mouetur a uoluntate. quia uoluntas mouet omnes potentias ad exercitium sui actus. et aliquam qualificationem suscipit uoluntas ut mouetur ab intellectu. intellectus enim mouet voluntatem non mouendo ad executionem actus quia hoc est proprium voluntatis. sed ostendendo voluntati oblectum. quia bonum apprehensum est motuum voluntatis. tales autem qualificationes cuiusmodi sunt intellectiones et uolitiones angelice et possunt ille que cadunt sub tempore passiones quae dicit possunt. quia non sunt mansiva. si autem sit aliqua intellectio semper mansiva sicut intellectio vel uisus diuine essentia. quia ab illa nunquam angelii decidunt. vel sicut est intellectio futuris. quia semper angelus se intelligit. tales intellectiones ut semper mansiva sunt non mensurat tempus nec de his currit questio nostra. intellectiones ergo angelice que mensurantur tempore pertinent ad tertiaz speciem qualitatis. et tempus qui est numerus talium intellectorum sibi succendentium secundum prius et posterius ad eadem speciem pertinebunt. declaratum est ergo in quo predicamento sit tempus qd mensurat operationes angelicas. quia est in predicamento qualitatis. et ostensum est in qua specie reponatur.

Ad primum dicendum. qd ut patuit huius tempus qd mensurat intellectiones angelicas et in tertia specie qualitatis in qua specie sunt etiam ipse intellectiones. et cum arguitur. quia in tercia specie est passibilis qualitas que passionem infert et passio que ex passione infertur. dici debet qd intellectiones sunt quedam passiones ex alijs illate ut

Questio. I.

70

Ex alto extrinseco sed ex alio intrinseco sunt enim tales intellectioes in intellectu angelii. ut ex ipsa subiectu angelii que est presens suo intellectui. vel ex voluntate mediante specie intelligibili que sicut cando tali actum supplet vice obit. Subiectus autem angelii. species intelligibilis et voluntas eius sunt aliquid intrinsecum ipsi angelio. immo non solum intellectio naturali. sed etiam intellectio supernaturali est entia divina intima ipsi angelio etiam magis quam angelius subiectus causans intellectum suipius in intellectu angelico. propter quod apparet quoniam intellectio angelii sicut quedam qualificatioes et possunt dici passiones quedam. **A**d secundum dicendum: quod non oportet quoniam intellectio angelii non habet contrarium. propter quod non sunt in predicamento qualitatibus. vel possumus dicere quod non sunt intellectioes que tempore mensurantur. propter quas est quod hec sunt ducta. quedam modum contrarietas habent adiuvicem eorum et non possunt similiter esse in eodem. cum enim angelius per voluntatem se convertit super unam speciem et cari in intellectu suo aliquam unam intellectum et care aliam intellectum. propter quod tales intellectioes modum oppositorum habent adiuvicem. quod non potest intellectus angelicus sicut pluribus intellectus formari. non potest similiter se convertire super pluribus specibus ut actu formetur intellectus eius pluribus specibus. **A**d tertium dicendum: quod angelus possunt dicere quales sunt intellectioes suae. quod ipsa intellectio in ipsis est quedam qualificatio intellectus eius. et quod illud tempus est in eodem predicamento cuius ipsius intellectus sunt. quod est quoniam enim in tale tempore dicatur quales. **A**d quartum dicendum: quod non est quoniam respectus ponitur re in predicamento relontis. nam et sciat hanc quedam respectum ad sensibile non tamen est in predicamento relontis: sed qualitatibus. sic igitur in tempore sit quidam motus respectivus. ille tamen respectus est recte secundum dictum non ponitur tempus in predicamento relontis. sed opus tempus ponitur in predicamento secundum suum fundatum. et non est in predicamento quoniam tempus aut angelicus quod fundatur in intellectu et in qualitatibus et in qualitatibus est in predicamento qualitatibus. **A**d formam arguedi dicendum quod tempus aliquod est in predicamento relationis quoniam entia relata dicunt ipsum respectum. tempus autem illud non dicitur entia relata secundum respectum. sed hitudinem quadratum cui competit quod est respectus qui est recte secundum dictum. Est enim hec generalis regula. quod relativa secundum esse dicuntur ipsi respectus relativus secundum dictum discutitur re cui competit talis respectus aliquis. **A**d quintum dicendum: quod tempus secundum mensuram alteratioes que sunt in predicamento qualitatibus. sed hoc non est per se et primo. nec tempus secundum fundatur in motu alteratiois tantum et in loco. nec est idem maliter quod motus alteratiois. sed est idem maliter quod motus celorum est idem realiter quod motus celorum. qui est quod continetur in ratione illius motus tempus secundum est in predicamento qualitatibus. et est quod continetur in dicto tempore secundum. meta. et motus est qualitas et tempus propter motum. et qualiter intellectus dicendum sit declaratum est in solutione generali. non est ergo sufficere de tempore nostro et de tempore angelorum. quod tempus secundum non est fundatus in re que sit qualitas sed in motu locali. sed tempus angelicus fundatur in ipsius operationibus angelorum que sunt qualitates quedam. sed illud tempus est in predicamento qualitatibus. **A**d formam autem arguedi dicendum quod tempus nostrum secundum mensuram motus qui sunt in genere qualitatibus quod non est idem realiter cum aliquo tali motu. sed non est in predicamento qualitatibus. sed tempus angelicus mensuratur motu qui est in genere qualitatibus. ut successione intellectuum et est idem realiter cum tali motu. **A**d sextum dicendum: quod cum simpliciter dicitur quod tempus secundum se est quod est continetur intelligibili est de tempore nostro tempore enim secundum est quod continetur secundum se. et secundum suum fundatum. quod fundatur in re qualitate et in re ratione tempus autem angelicus non est continetur secundum se. et secundum suum fundatum. quod non fundatur in re

quāta, nec in re cōtinua, sed in re qualitatis in intellectus
onibus angelorum que sunt qualitates quedā. Ad
septimum dicitur quod tamen angelicū reponit in predicamento
per operationes angelorum, non per operationes illae sicut in
predicamento actionis, sed per in eius repit, quidam mo-
tus, et per reducunt ad genus qualitatis, id est tamen illud in
genere qualitas reponit, ostendimus enim supra, quod mo-
tus et successio que repit in talibus operationibus ad ge-
nus qualitatis reducuntur. Ad octavum dicitur: quod tamen
opus nostrum fundat in motu ubi est quod opus et ut numerat
est in primis postea et posteriori, id est in predicamento qualitatis,
sed tamen illud angelicum non fundat in operatione angelorum ut
est in predicamento actionis sed ut pertinet ad predicamento
qualitatis, id est tale tamen non est in predicamento actionis
sed qualitatis. Ad nonum dicitur: quod tamen illud non se-
bat ad tamen nostrum sicut operatio nostra ad operationem angelorum, quod
tamen illud fundat in ipsis operationibus angelorum, sed repit
nihil non fundat in operatione nostra: sicut in motu celorum. Ad
decimum dicitur: quod non est sicut de motu locali respectu
tamen nostrum, et de motu angelorum respectu illud tamen nam
motus localis sicut motus celorum in quo fundat tamen nostrum
est in predicamento ubi, tamen non fundat in motu
celorum sed talis motus est formaliter in predicamento ubi,
sed fundatur in eo, quod talis motus est materialiter quod opus
numeratur per prius et posterius, id est tamen non est in eodem
predicamento cum motu celorum formaliter, sed est in eodem
predicamento cum motu illo maliter, sed in predicamento
qualitatis in quo tamen nostrum est formaliter est mo-
tus celorum maliter, sed tamen angelicum fundatur in motu acce-
pro finem operationes angelorum, quod talis motus est in predi-
cameto qualitatis formaliter, est enim numerus illarum opera-
tionum, put, sicut queda qualitates sibi invenientur succedentes,
ideo repit illud etiam formaliter est in predicamento qui
tatis. Et hec de mensura angelorum dicta sufficiant.

Inincipunt questiones domini Egidii
Romani. De cognitione angelorum.

Questio est. Utrum angelus sit ligat seipsum per eentia sua. et videt quod non quod si aliqua causa est propter quam angelus intelligat seipsum per eentia sua; erit illa quae assignat auctor in libro de causis: ut quod in intelligentia sit sit intellectus et intellectus sed hoc est esse in anima nostra. quod ibi sit sit intellectus et intellectus sed hoc non obstat anima nostra non intelligit se per eentia sua. uno enim per ipsum in tertio de anima intellectus nostro sic seipsum cognoscit sic. s. cognoscendo alia; et per speciem alteram. **C**ontra. intelligentia intelligit seipsum per intelligentiam suam. sed intelligenter sua non est eentia sua. sed est sua potentia vel sua operatio. **G**enerale. **C**ontra. si aliquis causa esset quare intelligentia intelligeret se per eentia suas esse hec causa. quod eentia sua est quod intelligibile in actu. sed angelus superior est magis quod intelligibile in actu quam angelus inferior. cum ergo angelus superior non intelligat ab inferiore per eentia sua. **C**ontra. actus conformatus ei est extratio agendi ut calefactio conformata calori. et est eiusdem ratione cum ipso. nihil est enim aliud calefactio quam calor impressus calefactibili. Si ergo substantia angeli esset ratione intelligendi ipsi angelo. cum intelligere angeli esset eiusdem ratione cum substantia eius. et intelligere esset ei subale. uno nihil esset aliud tale intelligere angeli quam ipsa substantia angelica impressa intellectui eius. sed hoc nullus diceret. **G**enerale. **C**ontra. in omni quod est circa ipsum differt quod agit et quo agit. ergo differt quod intelligit et quo intelligit. sed ipsa substantia est quod intelligitur. ergo non est quo intelligitur. **C**ontra. sicut habere calor est hoc est calore sic habere eentia cum hoc est esse. Si ergo eentia est ratione intelligendi idem